

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

Diplomová práce

2020

Lucie Jonáčková

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut komunikačních studií a žurnalistiky

Katedra mediálních studií

**Genderové aspekty komunikace sportovních událostí:
Případová studie medializace neúčasti Gabriely
Koukalové a Jaromíra Jágra na XXIII. zimních
olympijských hrách**

Diplomová práce

Autor práce: Lucie Jonáčková

Studijní program: Mediální a komunikační studia

Vedoucí práce: PhDr. Irena Reifová, Ph.D.

Rok obhajoby: 2020

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 10. května 2020

Lucie Jonáčková

Bibliografický záznam

JONÁČKOVÁ, Lucie. *Genderové aspekty komunikace sportovních událostí: Případová studie medializace neúčasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na XXIII. zimních olympijských hrách*. Praha, 2020. 148 s. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Irena Reifová, Ph.D.

Rozsah práce: 112 366 znaků

Anotace

Diplomová práce s názvem *Genderové aspekty komunikace sportovních událostí: Případová studie medializace neúčasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na XXIII. zimních olympijských hrách* se zabývá aspekty komunikace biatlonistky Gabriely Koukalové a hokejisty Jaromíra Jágra s přihlédnutím k jejich genderu. Na teoretický rámec, který čtenáře a čtenářky uvádí do problematiky genderu a specifik české společnosti a místního sportovního prostředí, navazuje praktická část obsahující analýzu konkrétních případů. Jako nástroj výzkumu byla zvolena poststrukturalistická kvalitativní analýza diskurzu, v níž se autorka zaměřuje na vyjádření sportovce a sportovkyně zejména na sociálních sítích, reakci veřejnosti na ně a medializaci celého případu ve vybraných médiích. Výsledkem komplexní případové studie je identifikace trendů, které jsou přítomny napříč zkoumaným vzorkem. Některé z těchto trendů se v kontextu českého prostředí mohou podílet na upevňování patriarchálního nastavení společnosti.

Annotation

The diploma thesis titled *Gender aspects in communication of sport events: Case study of medialization of the Gabriela Koukaová's and Jaromír Jágr's absence from the XXIII. Olympic Winter Games* is focused on communication aspects of the Czech biathlete Gabriela Koukalová and hockey player Jaromír Jágr in relation to their gender. The theoretical frame which introduces the reader to the concept of gender itself and the characteristics of the Czech society and local sporting environment is followed by the practical part composed by analysis of the two concrete cases. The poststructural qualitative discursive analysis has been chosen as an analytical tool. By using such tool the author analyses the proclaims by the sportsman and sportswoman precisely on the social media, the reaction of the public to these statements and the overall mediatization in chosen media. The complex case study conclusion summarizes identified trends which are present throughout the analyzed data. Some of the defined trends might in the context of the Czech environment be strengthening the observed patriarchal social system.

Klíčová slova

gender, sport, stereotypes, mediální reprezentace, analýza diskurzu, identita

Keywords

gender, sport, stereotypes, media representation, discourse analysis, identity

Title/název práce

Gender aspects in communication of sport events: Case study of medialization of the Gabriela Koukaová's and Jaromír Jágr's absence from the XXIII. Olympic Winter Games

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala mé rodině za primární socializaci a vedoucí mé diplomové práce, PhDr. Ireně Reifové, Ph.D., za vedení a připomínkování procesu tvorby.

Obsah

ÚVOD	3
1. TEORETICKÁ ČÁST.....	6
1.1. Gender.....	6
1.2. Gender a komunikace	9
1.3. Gender, sport a média	11
1.4. Genderový řád české společnosti.....	15
1.4.1. Genderový řád českého sportovního prostředí.....	18
1.5. My a sport.....	20
1.6. My a sportovní celebrity	23
2. METODOLOGICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE	24
2.1. Výzkum a metoda analýzy dat	24
2.1.1. Kódovací jednotka.....	25
2.1.2. Analyzovaná média.....	25
3. ANALYTICKÁ ČÁST.....	27
3.1. Analýza vyjádření Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra k účasti na ZOH 2018 27	
3.1.1. Interakce s příznivci.....	28
3.1.2. Opisy, přímočarost a kontext sdělení.....	30
3.1.3. Cíle, ambice a úspěchy	31
3.1.4. Identifikované trendy.....	35
3.2. Analýza mediální prezentace účasti na ZOH 2018.....	36
3.2.1. Role aktérů mediálních sdělení	36
3.2.2. Explicitně připisované charakteristiky sportovcům.....	38
3.2.3. Identifikované trendy.....	39
3.3. Sportovně-mediální komplex v případové studii.....	39
3.4. Analýza veřejné diskuze	40

3.4.1. Diskuze probíhající pod příspěvky Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na sociální síti Facebook	40
3.4.2. Diskuze probíhající pod vybranými články reflektujícími účast Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na ZOH 2018	42
3.5. Vztah produktů medializace a jejich příjemců	44
4. SHRNU TÍ VÝSLEDKŮ VÝZKUMU	46
5. ZÁVĚR.....	48
Použitá literatura.....	50
Teze Diplomové práce	55
Přílohy	58

ÚVOD

Lidé, muži a ženy, stejný druh. Delší část naší historie a větší část současnosti máme však jiná práva a příležitosti. Nespočet institucí a s nimi spojených akčních plánů podněcujících změnu bylo za dobu existence lidstva založeno a napsáno, jejich hlavním cílem byla a je rovnost, která by byla přínosem světové ekonomice, politice a společnosti.

Před 25 lety se v Pekingu všech 195 členských států Organizace spojených národů zavázalo směřovat k rovnosti. V tzv. Pekingské deklaraci (1995) státy prohlašují, že vnímají nerovné postavení muže a ženy, které dopadá na kvalitu života všech lidí na Zemi, a zavazují se společenské překážky vedoucí k nerovnováze aktivně řešit. V deklaraci mezi hlavní oblasti, kterým představitelé a představitelky jednotlivých států chtějí věnovat pozornost, patří: lidská práva a jejich univerzálnost, která je v mnoha místech naší planety pouhou teorií, dále inkluze žen do společenského dění a rozhodovacího procesu, tedy obecné posílení pozice ženy.

Za necelé tři dekády se lidstvo ideálu rovnosti přiblížilo, ale žádný stát na planetě Zemi ho nedosáhl. Některé státy jsou tomuto cíli blíže, jako například Island, vedoucí příčky aktuálního Gender Gap Report 2020 (World Economic Forum, 2019), a jiné jsou rovnosti vzdálenější, jako například Česká republika, která o jednu příčku předběhla Mongolsko a je z celkového počtu 153 posuzovaných zemí na 78. místě.

Za čtvrtstoletí jsme opravdu ušli kus cesty, jsme o několik kroků dál, občas ale couváme. Celosvětově klesla úmrtnost žen při porodu, více dívkám je dostupné adekvátní vzdělání, zastoupení žen v politickém prostoru se od roku 1995 zdvojnásobilo. Mužům však stále připadají tři čtvrtiny míst v parlamentech. Ženy jsou za práci placeny o 16 až 22 procent méně než muži a svůj čas v průměru třikrát více věnují neplaceným domácím pracím, což má z dlouhodobého hlediska dopad na jejich ekonomickou soběstačnost (Commission on the Status of Women, 2019). Každoročně na světě spáchá přibližně 800 000 lidí sebevraždy, toto číslo se blíží průměrně jedné smrti ve 40 sekundách každého dne a noci našeho roku. Muži přitom častěji páchají sebevraždy a ukončí touto cestou svůj život (World Health Organization, 2018).

Výčtem pokroků a propadů bych mohla pokračovat, z čísel je jasné jedno, největší dopad mají charakteristiky přetrvávající v rozvinutějších státech a vzorce nastavované v naší společnosti v oblastech Země, které jsou označovány za rozvojové, kde ženy mezi 25 a 34 rokem života mají o 25 procent vyšší pravděpodobnost života v extrémní chudobě.

Nejen nerovnost mezi pohlavími, ale i nerovnost vývoje v této problematice oblasti podlamuje realizovatelnost kýženého cíle inkluzivní a mírové globální společnosti.

Právě v takové společnosti je jazyk, jeho psaná i mluvená forma, jedním z hlavních nástrojů dorozumívání se. Jeho použití je sociálním aktem, formou sociální praxe, která konstituuje a reflektuje sociální realitu. Analýzu vyjadřování členů a členek dané společnosti z těchto důvodů vnímám jako nástroj poskytující vhled do fungování společnosti, který může mít přínos nejen pro výzkumníka či výzkumnici, jeho výsledky mohou přinést nová témata do společenského dialogu. Témata, jež budou opět artikulována jazykem, jedním z ukazatelů kulturní změny.

Mnou vnímaná důležitost volby způsobu použití jazyka a role sportu jako instituce reflektující strukturu společnosti mě vedla k rozhodnutí analyzovat vyjádření, medializaci a veřejný diskurz související s neúčastí na XXIII. zimních olympijských hrách české reprezentantky Gabriely Koukalové a reprezentanta Jaromíra Jágra. Sport, gender a média jsou sociálními strukturami a institucemi prostupujícími a zastřešujícími fyzické aktivity, skrze které lze identifikovat platné vzorce ve společnosti, případnou genderovou segregaci mužů a žen a posilování či upevňování nastavení společnosti. Olympijské hry jsou mírou medializace jednou z největších platform sloužících k umocňování představ o podstatných antropologických kategoriích, k nimž patří i gender, mohou sloužit i jako nástroj upevňování dominance či ideologie reflektující ideály elit a zároveň mají potenciál hybné síly změny genderového řádu.

Olympijské reprezentantky a olympijští reprezentanti jsou nositelkami a nositeli společenských hodnot pod drobnohledem. Mým cílem je na základě kvalitativní analýzy rozdělené do tří výše zmíněných úrovní definovat trendy v jednotlivých komunikačních kanálech a komparovat tyto dílčí poznatky.

Analýzou navazuji na teoretický korpus, kde čtenářky a čtenáře práce uvádím do problematiky genderu, stereotypizace jednotlivých rolí. Specifikuji české nastavení společnosti, místní sportovní prostředí a vývoj pojetí pozic muže a ženy v nich až do současnosti.

K genderu napříč kapitolami přistupuji jako k charakteristice, která je mluvčí a mluvčímu přiřazována a následně je jimi performovaná mimo jiné prostřednictvím použitého jazyka. Uvědomuji si, že vyjádření jedince v daném okamžiku je svědectvím o identitě v

danou chvíli aktuální, avšak právě skrze komparaci a identifikaci trendů usilují o vyvození závěrů svědčící o určité obecné tendenci.

1. TEORETICKÁ ČÁST

V teoretické části mé diplomové práce uvádím pojmy, jejichž definice a pochopení jsou nezbytné pro celistvost práce v kombinaci s navazující praktickou částí. Jako první čtenáře seznamuji s významem genderu, který zasazuje do posléze zkoumaného kontextu komunikačního, sportovního, mediálního a českého prostředí. V závěrečných kapitolách teoretické části obecněji definuji vztah lidí ke sportu a sportovním celebritám.

1.1. Gender

Gender je v mé diplomové práci stěžejním teoretickým konceptem a analytickým nástrojem, ostatně figuruje i v jejím názvu. V době psaní práce je i pojmem stále více rezonujícím ve společnosti. Otázka toho, co vlastně znamená být mužem či ženou, je nejen předmětem diskuze úzkého okruhu lidí zabývajících se touto problematikou, ale i populárním tématem celospolečenského dialogu. Období, které popisují, můžeme definovat jako postmoderní, charakteristické tendencí rozvolnit kategorie, mezi které se řadí i naše pohlaví, dříve fixně vnímané a determinující, nyní považované v určitém směru za omezující a sociálně konstruované (Zábrodská, 2009). Zastánci a zastánkyně dřívějších vln feminismu¹ se zprvu snažili o rovnost mezi pohlavími a redefinování kategorie muže a ženy ve společnosti. Současné paradigma je charakteristické skepsí vůči těmto redukcionistickým univerzálním kategoriím.

Gender je sociálně-psychologickým konstruktem, rolí, souborem vlastností, vzorců chování, které jsou jedinci připisovány na základě jeho pohlaví. Jsme mužem a ženou už na první pohled, abychom však byli schopni tyto dvě kategorie rozlišit a člověka do nich zařadit, musíme mít jasnou představu, jak muž a žena vypadají a „správně“ vystupují. Nástin jedné z rolí, úplně počáteční představu, získáváme v období primární socializace, kdy si zvnitřňujeme společenské hodnoty a normy, vstupujeme do společnosti a učíme se ji, jsme jí učeni a později ji učíme. Poznáváme, co je společností dobře přijímáno, za co jsme odměněni, a co se naopak s úspěchem u okolí nesetká (Linková, 2000), sledujeme naše rodiče a jejich chování. Kolem třetího roku života jsme schopni rozpoznat ženu a muže vizuálně a připsat jim na základě rozlišení fyziologických vlastností i odpovídající roli (Smetáčková, 2016).

---

¹ První vlna feminismu probíhala od 1. poloviny 19. století do 1. poloviny 20. století, její sympatizanti a sympatizantky usilovali o přiznání základních lidských práv ženám (volební právo, právo na vzdělání apod.). Druhá vlna následovala přibližně v 60. letech 20. století. Ústředním tématem byly nerovnosti mezi muži a ženami (mimo jiné v oblasti kulturní a psychologické).

Mimo poznání okolí dochází při socializaci také k definování sebe sama, jsme naučeni být ženou či mužem, to se stává neodmyslitelnou součástí naší identity, která je utvářena interakcí s danou společností v průběhu našeho života. V nemocnici jsme dostali růžovou čepičku či modré ponožky, které jako bychom nosili viditelně přes všechno oblečení po zbytek života a už nám i ostatním vždy měly připomínat, co se hodí a co ne. Zároveň však měly determinovat, jaké postavení ve společnosti zaujmeme.

Ženy v 19. století se snažily pomyslné růžové čepičky sejmout, nevyhovovala jim pozice, která jim byla společností na základě pohlaví připisována, bojovaly za rovná práva, za volební právo. V této době panovalo přesvědčení, že žena je méně inteligentní než muž právě kvůli biologickým predispozicím. Například velikost mozku byla uváděna mezi určujícími faktory ovlivňujícími inteligenci žen. Ženský mozek byl podle zastánců této teorie příčinou domnělé nižší inteligence žen, protože byl menší než mozek mužský, a tak „logicky“ neměl takovou kapacitu (Saini, 2018). Po zjištění, že mozek slona je větší než mozek muže, bylo od této teorie upuštěno (Cameron, 2017).

Od období „porovnávání mozků“ uplynulo více jak jedno století. Ač mozky nejsou ve většině případů předmětem diskuze o genderu, biologické predispozice a nerovnost s nimi související jsou stále aktuálním tématem a mají dopad na naše životy. V roce 2015 americká žena vydělávala 79 centů na každý dolar vydělaný mužem (Saini, 2018), v České republice, dle údajů ze Zprávy za rok 2017 o rovnosti žen a mužů, je rozdíl průměrných mezd jeden z největších v Evropské unii (Úřad vlády České republiky, 2018).

Vědci a vědkyně, stejně jako společnost, se snažili a snaží najít důvod rozdílů (jestli tu vůbec nějaké jsou), které mají vliv na nerovné postavení pohlaví. Genderová (ne)rovnost je předmětem nespočtu vědeckých prací, přičemž není ani tak hypotézou jako dogmatem (Cameron, 2017), se kterým autoři studií do zkoumaného pole vstupují. Nerovnost nepřezkoumávají, ale dále ji výsledky upevňují. Seběmenší zjištěná odchylka dělicí chování jednoho pohlaví od druhého je brána jako důkaz, který přispívá k vysvětlení patriarchálního systémového nastavení většiny společností. Články vycházející z experimentů málokdy opakovaných a postavených na rozporuplných výsledcích se podílejí na upevňování zmíněného nastavení (Saini, 2018).

Příkladem takové práce může být článek z roku 2000 amerického psychologa, neurovědce a odborníka na autismus Simona Barona-Cohana, zakládající se na

nepřesvědčivých výsledcích analýzy zrakové preference zrovna narozených miminek. V experimentu, ze kterého byly odvozeny tyto výsledky, Cohenova asistentka Jennifer Connellanová ukazuje dětem obrázky obličeje a kolotoče. Jelikož procentuálně více chlapců (40 %) déle koukalo na kolotoč než na obličej, a 36 % děvčat dalo přednost obličejí, potvrdil experiment předpoklad autorů, že dívky mají více sociálních a emočních schopností, zatímco chlapi mají větší zájem o mechanické předměty. Ač rozdíl nebyl výrazný a délka pohledu dětí nebyla v procentuální zastoupení nikterak většinová, byl výsledek, který, byť minimálně, potvrzoval hypotézu, dostatečný ke konstatování odlišnosti. Sdělení článku rezonovalo s širší veřejností, která ho pojala jako jeden z mnoha důkazů rozdílnosti pohlaví (*Ibid*).

Právě odchylkám a jejich významnosti se ve své metaanalýze věnuje Janet Shibley Hyde, která v roce 2005 s hypotézou genderové podobnosti přezkoumala výsledky studií zabývajících se rozdíly mezi pohlavími. Zjistila, jak moc jsou si obě pohlaví navzdory závěrům studií podobná. Jedinou výraznou odlišností byl skok do výšky, ostatní statistické rozdíly prezentované jako důkazy odlišností v oblastech od slovní zásoby po agresi a sebeúctu nepřesáhly jednu směrodatnou odchylku. Mnoho ukazatelů nepřekročilo ani desetinu odchylky, byly by tedy v běžném životě téměř nepozorovatelné (Hyde, 2005). Stejně tak jako Baron-Cohenův článek se tedy genderové studie, které ve valné většině konstatují odlišnost, zakládají na výsledcích, ve finále sloužících autorům k potvrzení odlišností, které jsou při převedení do běžného života nepatrné.

Za přispění vědy, která nám dává k dispozici „fakta“ o světě kolem nás, a společnosti, která nás učí se v tomto světě pohybovat, jsme již před interakcí s člověkem připraveni na určitý způsob jednání, máme již nějakou představu toho, jak se jedinec bude chovat, aniž bychom ho, ji, předtím znali. Očekávání od druhého muže či ženy se stále formují v průběhu života podle toho, s jakými zástupci té dané kategorie se setkáváme a jak významný vliv na naši představu mají.

Postupně si utváříme zjednodušující představy zobecňující role mužů a žen, genderové stereotypy. Stereotyp je přirozeným „obránným systémem“ člověka, při kterém mysl eliminuje stres z neznáma přiblížením něčemu důvěrně známému. Již v počátcích studia tohoto jevu Walterem Lippmannem (1977) byly stereotypy definovány jako zkratky využívané mozky k zařazení lidí a událostí. Pozdější autoři (Hinton, 2000) upozorňují na posuzování členů skupiny, do které jednotlivce zařadíme, podle charakteristických a na první pohled patrných vizuálních znaků (barva kůže, pohlaví a další). Po přiřazení

jednotlivce ke skupině následně generalizujeme stereotypně připisovanou vlastnost či soubor vlastností a redukuje i naše vnímání jedince jako individuality (Smetáčková, 2016). Takový proces nám ulehčuje orientaci ve světě (Valdrová, 2018).

Členové společnosti sami ustavují, co slova „žena“ a „muž“ znamenají v jejich podání, které je úzce závislé na významu těchto kategorií v kulturním kontextu, ze kterého pocházejí. Gender není něco, co máme, gender je to, co děláme (Hedenborg & Pfister, 2017). To, jakým způsobem jsme ženou a mužem a jak se o našem či opačném pohlaví vyjadřujeme, jaký jazyk používáme, formuje naše myšlení a spoluutváří naše hodnoty, podílí se na utváření genderových nerovností, slouží k jejich reprodukci. My, kteří jsme ze společnosti vzešli a jsme jí stále ovlivňováni, se zpětně podílíme na její podobě. Gender je sociální konstrukt, jako takový je proměnlivý v čase a prostoru, je vždy otázkou dané společnosti a také mladé generace, jestli bude pokračovat v „zajetých kolejích“ nebo bude budovat něco nového.

1.2. Gender a komunikace

Naše identita je utvářena internalizací již existujícího jazyka. Význam, který popisem objektů tvoříme, není utvářen vně použitého jazyka, nýbrž uvnitř. Slova „žena“ a „muž“ jsou nositeli významů, které byly společností těmto pojmům přiřazeny, stejně jako jsme jimi my lidé. Konstituujeme naši identitu na základě kategorie, do které dle optiky společnosti spadáme. Podle teorie symbolického interakcionismu následně interagujeme s naším okolím prostřednictvím symbolů, spadajících do již konstituovaného společenského systému, který je jedinci zvnitřněný právě v průběhu socializace (Vejar, 2019).

To, jakým způsobem mluvíme, vyjadřuje náš postoj, náhled na svět, je aktem naší identity. Mluvení je zhmotnění našich myšlenek a je nepřímým odkazem kulturní změny (Burke, 2011). Je důležité, jak se vyjadřujeme o sobě, o okolí, a jak se okolí vyjadřuje o nás, to spolu-determinuje naše postavení ve společnosti.

Jako první se spojitosti jazyka s podřadnou pozicí žen ve společnosti podrobněji věnuje v článku z roku 1973 Robin Lakoff, nynější profesorka lingvistiky na Univerzitě v Kalifornii. Autorka je přesvědčena, že používaný jazyk stojí v cestě tomu, aby byly ženy vnímány jako osobnosti s vlastním názorem. Ženy se na základě jejího pozorování vyjadřují méně přesvědčivě, používají opisy, často svá tvrzení zpochybňují a přímá vyjádření ukončují tázacími dovětky. Nerovnost používaného a přijímaného jazyka mužů

a žen odráží tehdejší každodenní realitu. Robin Lakoff tvrdí, že jazyk žen byl ovlivněn jejich socializací, restrikcemi a nárokem společnosti na to, aby ženy „mluvily jako dámy“. Původcem jiného stylu vyjadřování mužů a žen tedy není jejich rozdílnost daná už od narození, ale společnost, která s nimi jedná odlišným způsobem, jde o takový genderový Pygmalion efekt. Od doby publikace článku uběhlo více jak 40 let, jeho téma je stále aktuální a potvrzují to i změny učebnic cizích jazyků, v jejichž obsahu se autoři snaží vyvarovat genderové podbízivosti při učení nového jazyka.

Právě aktuálnost tématu přispívá i následnému rozpracování, potvrzení či vyvrácení původních tezí lingvistky v empirických výzkumech (Holmes, 1984). V těch byla dodatečně definována multifunkčnost opisů, které nemusí nutně signalizovat nízké sebevědomí žen, ale mohou sloužit jako prostředek k utvrzení a zdůraznění jistoty vyjádření. Ke stejným závěrům došli výzkumníci a výzkumnice také u tázacích dovětků. K potvrzení původní myšlenky došlo v oblasti dominance vulgarity a použití imperativu v mužských projevech (Gomm, 1981).

To, kým jsme, ovlivňuje i způsob, jakým se vyjadřujeme, resp. jaké očekávání má společnost od našeho vyjadřování. Mluvou manifestujeme ženství a mužství. Ženy jsou vnímány jako komunikativní, empatické, více společenské a slušnější a obecně zdatné ve verbalizaci, muži naopak údajně vynikají v prostorově-vizuálních a matematických úkolech, spíše analyzují, než mluví. Lišíme se prý i v důvodu užívání jazyka: muži v řeči sledují instrumentální cíle, chtějí věci za pomocí jazyka vyřešit a udělat, ženy naopak vnímají jazyk jako nástroj mezilidských vztahů, navazují pomocí něj spojení s jinými lidmi. Věci a fakta jsou tedy častěji předmětem mluvy mužů, zatímco ženy mluví o lidech, vztazích a pocitech. Muži používají jazyk spíše k soutěži a jejich vyjadřování odráží zájem získat a udržet si určitý společenský status, je přímočaré a často méně zdvořilé než ženské. Ženy naopak preferují rovnost a harmonii ve společnosti a jazyk užívají kooperativně, ne kompetitivně (Cameron, 2017).

Z výše uvedeného výčtu je patrné, že ženy a muži by neměli mít „společnou řeč“, jsou odlišní a nerozumí si. Tato myšlenka se stala i ústředním tématem několika publikací, které se touto dichotomií zabývají a popisují obě pohlaví jako odlišná, ale navzájem se doplňující. Mezi takové publikace patří i nejprodávanější kniha věnující se genderu a jedna z nejprodávanějších knih vůbec, Muži jsou z Marsu a Ženy z Venuše. Její autor povoláním vztahový poradce John Gray v publikaci radí párům, jak překlenout rozdíly ve stylu komunikace a navzájem si více porozumět. Kniha opomíjí rozdíly každého člena

skupiny a zjednodušuje obraz společnosti jejím rozdělením na dvě základní skupiny, bere dalekohled na problematiku, které by měla být zkoumána mikroskopem.

V mé diplomové práci jsem si proto dala za důležitý cíl analyzovat genderové aspekty komunikace přední české sportovkyně a sportovce, jelikož jejich prezentace a mluva je aktem identity a vždy je informací o tom, kým jsou a jak reagují na okolí. Zároveň tento jednotlivý akt nelze paušalizovat, použitý jazyk je totiž svědectvím o identitě, která je v tu chvíli aktuální (Burke, 2011). Jako zástupci prezentující české muže a ženy mimo hranice naší republiky se však Gabriela Koukalová a Jaromír Jágr podílí na zobecňujícím konstruktivním vnímání genderu nejen v České republice, ale i mimo ni.

1.3. Gender, sport a média

Gender, sport i média mají více společného, jsou produktem naší společnosti, který se mění v čase. Vnímám je jako sociální konstrukt, který odráží hodnoty a představy soudobé společnosti, jsou její reflexí a zároveň jejím předmětem, nástrojem socializace neboli „sociálně-kulturního porodu“ (Wagnerová, 2017).

Sport a média jsou sociálně-kulturním fenoménem. Obě tyto sociální instituce jsou utvářeny společností a zpětně se podílí na její podobě. Stejně tak jako se jedinec, přicházející na svět jako „tabula rasa“, stává součástí společnosti v nikdy nekončícím procesu socializace a zpětně určuje její podobu tím, jakým způsobem „je“, se na procesu utváření společnosti podílí i tyto dva fenomény.

Bez médií by sport, jak ho známe dnes, neexistoval a bez zisků plynoucích mimo jiné ze sponzorských příspěvků by ani nebyl realizovatelný (Lefever, 2012). Vliv komercializace na podobu vrcholového sportu a stylu informování o něm je markantní. V souvislosti s úzkým propojením mediálních konglomerací, sponzorů a sportovních organizací mluvíme o sportovně-mediálním komplexu. Za dobu existence si mediální a sportovní instituce vybudovaly reciproční vztah – sport přináší médiím atraktivní podívanou, kterou sledují milióny diváků po celém světě, média a sponzoři přináší sportu potřebný zisk, který zajistí chod sportovních organizací a klubů (Sekot, 2008).

Tento nyní velmi pevný vztah byl postupně budován. Sportovní organizace se při prvním kontaktu s masovými médii, výhradně televizí, obávaly zprostředkování sportovních událostí, představovalo to pro ně potenciální ztrátu zisku z prodaných vstupenek, tedy rozmělnění fanouškovské základny fyzicky přítomné na sportovních událostech. Přenesením zážitků do jejich obývacích pokojů by lidé teoreticky mohli ztratit zájem o

lístky – takový přenos fotbalového utkání by mohl přeměřovat zisky jdoucí přímo fotbalovému klubu vysílací společnosti. Opak se stal pravdou. Zpřístupněním širší veřejnosti se ze sportu stal celospolečenský fenomén, zisky vzrostly do původně nepředstavitelných výšin a fanouškovská základna se rozrostla. Sport se stal dostupný komukoliv, jeho sledování již nebylo limitováno kapacitou stadionu. Zisky byly zbaveny původních hranic a kapacita tribuny se naopak stala určitou exkluzivitou, na kterou dosáhnou jen vyvolení, kteří dostanou šanci se na utkání kouknout takřkajíc „naživo“ (Lefever, 2012).

S rostoucí popularitou nabyly sport i atraktivita pro sponzory. Jelikož je tato atraktivita sportu faktorem ovlivňujícím zájem sponzorů, přizpůsobila se podoba tohoto fenoménu právě sponzorským požadavkům, sport si potřeboval a potřebuje zachovat mediální přízeň, se kterou souvisí přízeň sponzorů (Děkanovský 2008). V důsledku toho se například změnila barva hracího míče, v tenise byl zavedený „tie-break“ pro urychlení hry apod. V mnohých změnách se odráží divácky populární akčnost, výkon a drama.

Sport však není jediný prvek v tomto komplexu, který se s časem mění. S příchodem digitální éry se změnila povaha produkce obsahu. Ta již není rigidně v rukou pár profesionálů zaměstnaných mediálními organizacemi, kteří prezentují konzumentovi produkt dle svých představ. Konzumenti se dostali díky možnostem nových technologií na roveň producentů, stali se z nich „producers“ (Bruns, 2008), a díky internetu mají srovnatelné možnosti vyjádření se a přispění do veřejné diskuze, což přináší diverzitu do mediálního prostředí. Byl tím zrušen informační monopol. Sportovci, sportovní kluby a další aktéři mohou přicházet s vlastními cestami popularizace jejich odvětví (Lefever, 2012).

Digitální éra na jedné straně dává a na druhé bere. S možností „neomezené“ publikace diváků a fanoušků docházelo také ke zveřejňování obsahů (např. záznamů zápasů), což dříve bylo výsadním právem mediálních organizací. Ty si ho vydobily částečně zpět – spoluprací se servery jako YouTube.com tento obsah eliminovaly jako porušující výhradní vysílací práva velkou sumou vykoupená vysílacími společnostmi. Mediální organizace se se stejným záměrem udržet si právo publikace také staly v mnoha případech částečnými vlastníky některých sportovních klubů (Lefever, 2012).

Vysílání a další formy zprostředkování sportovních událostí jsou v dnešní době nejčastější cestou, skrze kterou populace přichází do kontaktu se sportem. Sport i média

reflektují dynamiku změn hodnotového světa, zájmů a činností současného lidstva (Sekot, 2008) a zároveň se podílí na distribuci hodnot dané společnosti. Sport ani média nejsou okleštěna od ideologických manipulací, jejichž se mohou stát součástí a nástrojem. Sportovní výhry a prohry mohou symbolicky znamenat porážku ideologického hegemonu. Tak tomu bylo například na mistrovství světa v ledním hokeji v roce 1969 ve Stockholmu, kde československý národní tým porazil ruský. Hráči vítězného týmu si před zápasem zalepili hvězdu ve státním znaku a projevíli nesouhlas s okupací v roce 1968 (Děkanovský, 2008). Díky medializaci se sport stal institucí spolupodílející se na tvorbě národní identity.

Média i sport hrají roli nejen při utváření národní identity, ale mají vliv i na identitu jeho příslušníků a příslušnic. Neodmyslitelně se spolu s dalšími faktory podílí na socializaci jedince, při které si v počátečních stádiích, jak již bylo zmíněno, zvnitřňujeme mimo jiné příslušnost k pohlaví a představu o ženách a mužích. Společnost založená na hegemonní maskulinitě požaduje po chlapcích nejen ve sportu, aby byli tvrdí, povzbuzuje je do všemožných sportovních aktivit. Později mužům často úspěch ve sportu přináší osobní uspokojení a společenské uznání. Sport je u nich v mnoha případech vnímán jako součást dospívání a je v tomto směru stimulujícím socializačním prostředím. Zatímco u dívek je formou prestiže vzdělání. Jako pohlaví, které je pokládáno za něžné, nejsou do sportovních aktivit dívky tlačeny a jsou nabádány k opatrnosti při všemožných hrách (Sekot, 2008). Média (např. pokrytím jednotlivých sportů) i sport ovlivňují naši každodenní zkušenost a podílí se na konstrukci genderu, stejně tak mají moc dekonstrukce.

Hodnoty a normy se promítají i do samotného zprostředkování sportovních událostí a jejich interpretací, které jsou součástí denního zpravodajství, stejně jako nejdůležitější politické události a počasí. Zdálo by se, že živý přenos je nejautentičtější a nejobektivnější formou přenosu, ale i ten není nepředpojatý. Samotné vysílání, jeho podoba, snímání televizních kamer, důraz na určité aspekty události a opomíjení zbylých je otázkou volby a manipulace (Děkanovský, 2008). V odborné literatuře je tato forma podání reality skrze zviditelnění partikulárních aspektů pozorované reality definována jako rámování (Entman, 1993). Jak by řekl jeden z teoretiků televizního vysílání, Fiske (Hartley & Fiske, 2003), v přenosu událostí je vkódovaný narativ, jehož dekodování divák provádí pomocí jemu vlastních kulturních šifer (již zmíněné vítězství československého národního hokejového týmu nad Ruskem v roce 1969 mělo pro Čechy

dvojí význam: primární – radost z vítězství, sekundární – obrazné vítězství malého národa nad okupací). Stejně tak jako podoba vysílání vychází z nějakého kulturního prostředí i jedinec určitým způsobem vysílání interpretující vstupuje do procesu s „kulturním pozadím“. Člověk jako bytost sport vykonávající a ustavující je zpětně ovlivňován normami a hodnotami sportem vytvářenými, které jsou zároveň sportem a jeho prezentací reflektovány (Děkanovský, 2008).

Do vztahu genderu, sportu a médií se promítá různost názorů na svět, hodnotový systém společnosti, výše zmíněné politické postoje a ideologie. Ve svém vývoji se sport i média formovala v souladu s logikou vztahů mezi pohlavími a postavením mužů a žen ve společnosti (Sekot, 2008). Sport je atributem maskulinity a média se podílí na typizaci obrazu ženy a muže.

Podoba sportu a reprezentace sportovních výkonů v médiích tak v mnoha zemích odráží genderový řád společnosti. Brazílie, fotbalový národ, ve kterém je tento sport součástí místní kultury, přes úspěchy brazilského ženského národního týmu diskriminuje ženský fotbal (nedostatečné platy hráček a financování sportu celkově). Tato země oslavuje (společensky a mediálně) většinově fotbal mužský, který je chrámem maskulinity, do kterého ženy nemají přístup (Knijnik, 2015). Dalším příkladem mohou být celosvětově uzpůsobená pravidla ledního hokeje, který se v České republice dle sledovanosti i aktivního provozování značně části populace řadí mezi nejoblíbenější sporty. Pravidly původně nastavenými pro muže se řadí mezi sporty vyhovující maskulinním ideálům – je to tvrdá, rychlá a agresivní hra, která právě díky těmto atributům získala na popularitě, vyhovuje i požadavkům diváků na akčnost, drama a výkon. Pravidla ženského hokeje však zakazují hráčkám „body check“, eliminují fyzický kontakt ve hře, při té jsou navíc hráčky povinny nosit ochranu obličeje a jsou penalizovány za přílišnou tvrdost (Poniatowski, 2011). Toto přihlídnutí ke „křehkosti“ žen při modifikaci pravidel však ubírá sportu na atraktivitě, což vede k menší popularitě a ziskovosti ženského ledního hokeje, a upevňuje stereotypní vnímání křehké a slabé ženy, která si „nemůže hrát stejným způsobem jako muži“. Stejně jako národy a rasy, které sport sjednocuje, by i ženy měly dostat možnost hrát podle stejných pravidel, jinak sportovní události jako jsou olympijské hry neplní svůj cíl mezinárodní a celospolečenské rovnosti při soutěžení.

1.4. Genderový řád české společnosti

Žena v českém a československém prostředí neměla historicky stejné postavení jako žena ze Západu, avšak po sociopolitické změně v roce 1989 se právě liberální tržní demokracie na Západ od nás staly v mnohém naším vzorem, i ženy vzhlížely k ideálu, kterým pravděpodobně mohly být ony samy, kdyby navázaly na minulost.

Ženská otázka rezonovala v české společnosti již za Rakouska-Uherska, kdy se v polovině 19. století formuje na území naší republiky České ženské hnutí. V kontextu, ve kterém vznikalo, pak nebylo pouze hnutím feministickým, ale i hnutím národním. Emancipace žen souvisela s emancipací celého národa a jako taková byla přijímána i muži. Vyšší vzdělání pro ženy, požadavky na české školství, to vše byly oblasti, kterými se hnutí zabývalo a které později reformovalo. V roce 1863 byla založena první vyšší dívčí škola v Rakousku a v roce 1872 ženy mohly pracovat ve školství i na poště. Mezi významná jména tehdejší doby patřila: Božena Němcová, Eliška Krásnohorská a Karolína Světlá, která společně s Vojtou Náprstkem po vzoru Západu založila v roce 1865 Americký klub dam (Wagnerová, 2017).

Vojta Náprstek nebyl jediným mužem figurujícím v emancipaci žen. Za první republiky jím byl T. G. Masaryk, který se v roce 1905 vyjádřil následovně: „*Ženská otázka neexistuje, stejně jako neexistuje otázka mužská. Jde jen o otázku společnosti.*“. A jako prezident první republiky pak společně s dalšími politiky výrazně ovlivnil právní řád tehdejšího Československa, které například již v roce 1918 přiznalo ženám volební právo (Wagnerová, 2017). Česká republika byla jedna z prvních zemí, které tak učinily, další byly Kanada a Velká Británie. Předběhli jsme tak velmoc v mnoha ohledech symbolizující kýžený Západ, Spojené státy americké.

V tomto období byla aktivní Ženská národní rada založená senátorkou Františkou S. Plamínkovou a existující ve spolupráci s významnými Češkami: Miladou Horákovou, Milenou Jesenskou. Všechny byly ženy a spojovala je mimo jiné i jejich aktivita v odboji, za kterou zaplatily životem a staly se oběťmi komunistického režimu.

V Československu moci se ujímající ideologie Komunistické strany Československa k ilustraci nerovnosti dělníka vůči vlastníkům kapitálu využila postavení ženy, které bylo, stejně jako postavení dělníka, oslabeno soukromým vlastnictvím výrobních prostředků. Člověk podle komunistů nebyl determinován biologicky, ale sociálně. Mezi emancipací ženy a člověka (dělníka) bylo dáno pomyslné rovnítko.

V roce 1949 (znovu kodifikován v roce 1963) je v kontextu výše přiblíženém přijat Zákon o rodině, na jehož znění se podílela i Milada Horáková. Na rozdíl od podobného zákona přijatého v tehdejší prozápadní Spolkové republice Německo nezrovnoprávňoval mužské a ženské role, ale přisuzoval oběma pohlavím stejná práva a povinnosti. Která práva a povinnosti, tedy i které role budou zastávat ženy a muži, bylo už čistě jejich volbou. Dá se říci, že rovnost, za kterou na Západě musely ženy bojovat, byla v československém národě, jinak v situaci omezených svobod, diktována shora.

Socialisté spatřovali v ženách nevyužitý rezervoár pracovní síly a v jejich zapojení do pracovního života hospodářský rozvoj. Co se v 50. letech stalo povinností, se v 60. letech ukázalo jako kontraproduktivní, nejen ve smyslu emancipace (Wagnerová, 2017). Ženy, po kterých se požadoval výkon jak na pracovním poli, tak v domácnostech, byly unaveny. Systém odpovídajících veřejných zařízení se nepřizpůsobil rychlosti vynětí ženy z procesu neplacených domácích prací, a tak nebyl nikdo, kdo by za ně práci odvedl. Bez přizpůsobení společenských podmínek zaměstnání ženy se neměnilo nic na jejím tradičním postavení. Postupná modifikace sociálního systému vedla v 70. letech minulého století ke schválení mateřské dovolené, kterou měla Československá republika nejdéle v Evropě a toto prvenství si Česká republika zachovala dodnes. Jejím zavedením a zavedením částečně placené rodičovské dovolené byla a je obtížnost dvojí role ženy jako matky a zaměstnankyně po určité stránce zmírněna, ale také potvrzena jako stav, který upevňuje roli muže, živitele, a ženy, „vychovatelky“, v jejíž rukách leží budoucnost národa.

Výše definovaná období mají z větší části společný jmenovatel, a to neustálou konfrontaci českého národa vůči jiným velmocem (převážně Německu a Rusku). Nad mužem i ženou stál ještě někdo, kdo je oba symbolicky dával na roveň, resp. byli stejně nerovni vůči vnějšímu hegemonovi. To mohlo teoreticky působit na oslabení uspořádání základní jednotky společnosti, rodiny, a jejího na Západě celkem běžného patriarchálního uspořádání.

Po roce 1989 ženy vzhlížely k Západu, zestátněný majetek byl znovu nabyt či získán převážně muži. S jeho nabytím došlo k přesunutí ekonomické moci do rukou mužů a pozice ženy byla opět oslabena. Ženy v kapitalistické společnosti už nedohlédly na minulost ženských hnutí, jejichž tradice byla normalizací ukončena, a svůj vzor tak spatřovaly v západních společnostech, kde se feministická teorie měla možnost v tuto dobu rozvíjet (Wagnerová, 2017).

Dnešní české ženy mají možnost vzdělávat se stejně jako muži, s rostoucí kvalifikací by se dalo předpokládat i vyrovnání poměru žen a mužů na vedoucích pozicích. Právě rovnost je předmětem mnoha veřejných diskuzí a je i jednou z priorit vlády České republiky, jejíž strategie je pro aktuální období shrnuta v dokumentu Vládní strategie pro rovnost žen a mužů v České republice na léta 2014-2020. Ta si dává za hlavní cíl dále pracovat na zlepšování nerovné pozice žen.

Přes vznikající akční plány, právní předpisy, všemožné odbory a rady zabývající se touto problematikou, nelze říci, že by se Česká republika v této otázce výrazně posouvala, právě naopak. V poslední Zprávě za rok 2017 o rovnosti žen a mužů autoři a autorky spolu s podprůměrným zastoupením žen v poslanecké sněmovně konstatují: „*Nízké zastoupení žen v rozhodovacích pozicích v roce 2017 přetrvávalo i v rámci státní správy, obchodních společností, justice i diplomacie.*“ (Úřad vlády České republiky, 2018), dále je zmíněna problematická oblast rozdílu průměrných mezd mužů a žen v České republice, který je jeden z nejvyšších v Evropské unii, naopak za pozitivní je brán nárůst zaměstnanosti žen a zvýšení počtu žen podnikatelek (Úřad vlády České republiky, 2018).

Rovnost pohlaví jako jedno ze základních lidských práv, na kterých je postaveno fungování demokratické společnosti, je předmětem požadavků mnoha mezinárodních společenství, jejichž je Česká republika součástí. V kontextu mezinárodním jsme hodnoceni jako podprůměrní. Dle Global Gender Gap Indexu, který je součástí Global Gender Gap Reportu vycházejícího pod záštitou Světového ekonomického fóra od roku 2006, se naše země v této otázce zhoršila. V kvalifikační dostupnosti a oblasti lékařství jsou rozdíly mezi pohlavími nulové. Z hlediska ekonomické a politické participace, příležitostí nabízených trhem práce ženám se Česká republika řadí pod průměr srovnávaných zemí (v rámci Evropské unie je jednou ze zemí s nejhoršími výsledky), lepších výsledků v těchto oblastech dosahuje například Čína, Gruzie, Slovensko (World Economic Forum, 2018).

Pojem feminismus je současnou českou veřejností vnímán negativně a je synonymem řady mylných představ, ač má v naší republice hluboké kořeny. Slovo feminismus je odvozeno od francouzského féminisme a jedná se o pojmenování emancipace žen, která je buď hnutím, nebo ideologií. Pro oba dva směry je předpokladem rovnost pohlaví, k níž vede například rovné volební právo mužů a žen, jehož uzákoněním jsme se stali téměř premianty na planetě Zemi.

O nynějším přístupu k rovnosti a feminismu svědčí aktuální debata vztahující se k ratifikaci Istanbulské úmluvy. Tento proces je doprovázen řadou negativních komentářů ze stran předních českých politiků a veřejnosti.

1.4.1. Genderový řád českého sportovního prostředí

Téma mé diplomové práce je úzce spjato s genderovým řádem společnosti a jeho reflexí ve sportovním prostředí. Jako ukazatel rovnosti v českém sportu by mohlo posloužit rovnoměrné zastoupení žen a mužů v Sokole, organizaci s nejhlubší tradicí na území České republiky svobodně sdružující sportovce a sportovkyně od 19. století do roku 1948 a nadále existující po sociopolitické změně v roce 1989 (Wagnerová, 2017).

Bohužel je Sokol výjimkou potvrzující pravidlo. Český olympijský výbor zastřešující na našem území největší sportovní událost, který byl založen v roce 1899 na území České republiky po obnovení tradice letních olympijských her v roce 1896, měl za dobu své existence dvanáct předsedů, z toho pouze jednu předsedkyni (Český olympijský výbor, 2018a). Jeden z aktuálních místopředsedů výboru Zdeněk Haník se pro Reflex vyjádřil následovně: „*Ženy jsou pro mě hrdinky hlavně jako matky, které své děti vozí do školy, nespí, když jsou nemocné, perou nám chlapům ponožky a žehlí košile, abychom udělali dojem, a umějí nás obejmout, když přijdou horší časy.*“ (Haník, 2018). Vypadá to, že princip výlučnosti, který byl ve sportu zaveden s olympijskými hrami, se tak v českém prostředí vztahuje i na pohlaví, jelikož jeden z nejvyšších představitelů výboru her, které se svou velikostí staly fórem reflektujícím kulturní normy týkající se genderu, etnicity, národnosti a identity (Sekot, 2007), zastává názor, že „*Žena v principu nechce vyhrávat či konfrontovat se – chce důstojně a s úctou remizovat.*“ (Haník, 2018). Už samotný fakt, že předsednictví takového orgánu je výsadně mužskou doménou, je vypovídající. Alarmující je pak zjištění, že vedení výboru, který „*má za cíl zlepšení postavení sportu ve společnosti a jeho zpřístupnění nejširší veřejnosti*“ (Český olympijský výbor, 2018b), veřejně vymezuje nerovné postavení žen ve sportu. Čeští muži koncentrují rozhodující moc a výsady v rámci celé České republiky ve svých rukou, v roce 2005 (Fasting & Knorre) byli z 92 % členy všech výkonných výborů v českých sportovních federacích a v 96 % obsazovali pozice jejich předsedů.

V České republice podle dat z roku 2014 pravidelně sportuje třetina populace většinově zastoupená muži. Mezi nejpoblárnější sporty patří fotbal, tenis, které jsou, soudě podle členských základů sportovních svazů, mužskou doménou, a volejbal, který má větší

ženskou základnu (Odbor statistik rozvoje společnosti, 2017). Muži pěstují častěji soutěživé sporty a mají přibližně dvakrát větší šanci, že budou aktivně provozovat zimní sporty. Nejvíce se věnují fotbalu a ženy dominují aerobiku, ve kterém jsou muži menšinou (Špaček, 2007).

Pasivně přichází do kontaktu se sportem většina společnosti, 41 % populace navštívilo v roce 2015 alespoň jednu sportovní akci z toho více jak třetina byli muži (Odbor statistik rozvoje společnosti, 2017). Z míry preference sledování sportovních televizních pořadů vycházející z rekordní sledovanosti České televize lze konstatovat, že muži historicky v největším počtu sledovali 3. třetinu utkání ČR – Rusko, odehraného na XVIII. hrách zimní olympiády v Naganu. U žen si popularitu získalo uvítání olympijských medailistů, Kateřiny Neumannové a hokejového mužstva na Staroměstském náměstí (Česká televize, 2018). Z výzkumů zabývajících se souvislostí sociálního postavení a sledování či aktivní provozování různých sportů dále vyplývá, že muži sledují ve větším poměru než ženy fotbal, hokej, tenis a motoristické sporty, zatímco ženy více než muži sledují pouze krasobruslení. Rozdíl mezi genderem diváků je minimální u lehké atletiky a zbylých zimních sportů (Špaček, 2007).

Výše nastíněný vzorec fungující v širším kontextu české společnosti se odráží i na pozici žen trenérek. Role výchovná, která je jinak ve společnosti výlučně připisovaná ženě, ve sportu náleží mužům. Těmi, kdo předávají sportovní hodnoty dál, socializují své svěřence v prostředí sportu, jsou muži, což se následně podílí na upevňování idey muže jako superiorního atleta (Theberge, 1997).

Ženy jako matky byly v Československu za socialismu vnímány jako „vychovatelky“ národa, v jejich rukou ležela socializace malého dítěte, které se stávalo součástí většího celku. Trenéři a trenérky tak podobně jako učitelé a učitelky vedou dítě životem, vysvětlují a ukazují mu svět kolem něho a hrají stěžejní roli v jeho socializaci.

Socializace sportem je dle Aleše Sekota (2008, s.39): „*komplexní proces, který může přispívat i k reprodukci stávajícího výsadního postavení příslušnosti k pohlaví. Platí to zejména v situacích, kdy muži koncentrují ve svých rukou rozhodující moc a výsady.*“. V českém prostředí, jak vyplývá ze zprávy autorek Kari Fasting a Naděždy Knorre (2005) informující o pozici žen ve sportu v České republice, je ženských trenérek pouhých 11 %. Z průzkumu vedeného k účelům zprávy vyplývá, že ženy o pozici trenérky zájem mají,

ale zároveň pětinu z nich od ní odrazuje nedostatek respektu, který by měly při vykonávání tohoto u nás převážně mužského povolání.

Naproti tomu ve školství, další na výchově se podílející instituci, jsou ženy učitelky od mateřských škol po vyšší odborné školy většinou. Až na školy vysoké, kde muži podle posledních dostupných dat ve školním roce 2016/2017 tvoří 63 % akademických pracovníků. Zajímavým zjištěním je, že ač ženy učitelky na středních školách tvoří nadpoloviční většinu, řídicí pracovníci na této úrovni vzdělání jsou častěji muži (Český statistický úřad, 2017).

Pokud se zaměříme na zimní olympijské hry, které jsou předmětem mé diplomové práce, lze z dostupných dat vyčíst, že druhotné postavení žen v českém sportovním prostředí nemá oporu v jejich výsledcích. Od roku 1998 ženy přivázejí domů z olympijských her větší počet medailí než muži. Z posledních olympijských her v jihokorejském Pchjongčchangu české sportovkyně dokonce přivezly pětkrát více medailí než muži a postaraly se tak o dosavadní rekord (Kočí & Zlatkovský, 2018).

1.5. My a sport

Sport je aktivitou vznikající a vyvíjející se ve vzájemném soužití lidí v rámci kulturně podmíněných sociálních vztahů a lze díky němu tyto vztahy ilustrovat. Sport byl dlouhá léta výhradně mužskou záležitostí a jako takový se podílel a stále podílí na utváření sociálního konstruktů maskulinity. Hegemonický obraz feminity a maskulinity je konstruován v opozici jednoho k druhému. Muž sportovec je fyzicky zdatný, úspěšný, heterosexuální, soutěživý, agresivní, proaktivní a nevdá mu bolest, naproti tomu žena je citlivá, křehká, emocionální, drobná. Jinými slovy vlastnosti přisuzované sportovkyni posilují submisivní postavení ženy a dominantní pozici mužů. Vstupem do mužského světa sportu si často ženy vysloužily zpochybnění jejich sexuality, začaly se totiž pohybovat na poli hry, při které rodiče křičí na své potomky „hraj to jako chlap“ a „nebuď baba“. Pouze ve sportech jako krasobruslení či aerobik, které jsou pro svou estetičnost a „měkkost“ vnímány jako sporty ženské, dochází ke zpochybnění mužnosti sportovců věnujících se jim.

Jednou z nejvýznamnějších sportovních událostí jsou olympijské hry. Svou velikostí a pozorností, kterou přitahují, přesahují do dalších sfér společnosti. Symbolizují jednotu a mír mezi zúčastněnými národy a reflektují politické zápasy, hodnotové systémy a mezinárodní společenství. Vyvolávají asociace s pocity národního uvědomění a identity.

Vrcholoví sportovci a sportovkyně účastníci se olympijských her odpovídají požadavkům prostředí na výkon, sílu, posouvají hranice lidských možností, jsou ochotni přetrpět bolest, obětovat se a ovládnout protivníka (Sekot, 2008). Jejich svět je subsystémem moderní společnosti, který odráží a posiluje její hodnoty. Image sportovců a sportovkyň je často manipulací veřejným míněním. Sláva sportovkyně či sportovce se může stát kultem, který má s jeho osobou málo společného a je sportovcovým alter-egem (Děkanovský, 2008), ikonou vymodelovanou a dobře prodejnou. Sportovci a sportovkyně (trenéři a trenérky), kteří excelují ve světě sportu, jsou předobrazem úspěchu a vzorem nejen pro mladé aspirující budoucí reprezentanty a reprezentantky, ale i pro ostatní členy společnosti. Mohou tak například symbolizovat úspěch pohlaví.

Příkladem takové symboliky je vítězství Nawal El Moutawakel v roce 1984 na XXIII. olympijských hrách v Los Angeles. Nawal se stala první muslimkou, která si z olympijských her odvezla zlatou medaili, podílela se tak na dekonstrukci mýtu, že ženy pocházející z této kultury nemohou uspět ve sportu (Sekot, 2008).

Zapojení žen do olympijských her nebylo vždy samozřejmostí. Zakladatel pokračování her v moderních dějinách a tehdejší prezident Mezinárodního olympijského výboru Pierre de Coubertin s touto inkluzí nesouhlasil. Ač byla tradice olympijských her obnovena již v roce 1896, ženy dostaly první příležitost se aktivně účastnit až na začátku 20. století, a to jen ve dvou disciplínách, tenisu a golfu. Ženy čelily různým restrikcím, například vyčlenění z lehkooatletických disciplín, které bylo odůvodněno patogenním vlivem sportu na jejich zdraví (ve 20. století někteří odborníci a odbornice tvrdili, že sport má vliv na ženskou plodnost a že by se jeho provozováním dokonce žena mohla změnit v muže). Diskriminace vedla ženy k založení alternativní instituce, Mezinárodní sportovní federace žen, a pořádání Ženské olympiády, které předcházely mezinárodní závody žen pořádané v roce 1921 v Monaku. Sportovkyně se tak postavily samy za sebe a hájily svou pozici (Boykoff, 2016).

Ženské olympiády se konaly celkem čtyřikrát: v roce 1922 v Paříži, 1926 v Göteborgu, 1930 v Praze a 1934 v Londýně. Mezi pět zakládajících zemí patřilo i tehdejší Československo. Olympiády přilákaly nejen pozornost veřejnosti, ale i mezinárodních sportovních institucí původně zaštiťujících výhradně mužský sport. Díky spolupráci Mezinárodní sportovní federace žen a Mezinárodní asociace atletických federací došlo k začlenění ženských disciplín do olympijského programu. V roce 1928 bylo tak součástí IX. olympijských her v Amsterdamu soutěžení žen v atletice a gymnastice. Toto vedlo

k částečnému průlomu žen do sportu. Ještě v roce 1953 na zasedání Mezinárodního olympijského výboru měla inkluze žen do olympijského sportovního dění jen částečnou podporu, a to v „pro ženy vhodných sportech“ (Boykoff, 2016). Jinak tomu nebylo ani v případě účasti žen na zimních olympijských hrách, která byla do roku 1936 limitována pouze na krasobruslení, ke kterému postupně přibýlo sjezdové lyžování, běžky, rychlobruslení a v roce 1964 závody na saních.

Velkým zlomem ve vnímání účasti žen na sportovních soutěžích byl X. Olympijský kongres v roce 1973, na kterém se účastníci postavili proti jakékoliv diskriminaci žen a doporučili rozšíření programu her o další „ženská sportovní odvětví“ (Dovadil a spol., 2004), což se v roce 1976 promítlo do podoby letních her. Od tohoto roku podíl žen na letních olympijských hrách konstantně roste a nezaznamenal v žádném roce pokles. V roce 1976 se účastnilo letních olympijských her 20,7 % žen, o čtyřicet let později na posledních letních olympijských hrách soutěžilo 45 % sportovkyň. Podíl žen na zimních olympijských hrách vzrostl z 20 % na 41 % (International Olympic Comitee, 2018).

Zatímco počet olympioniček rapidně roste a podíl žen a mužů na olympiádách se blíží „vyrovnanému skóre“, počet žen na řídicích postech v oblasti sportu na mezinárodní a národní úrovni se tomuto tempu růstu nepřizpůsobil. Ilustrovat lze situaci na vývoji struktury členství v Mezinárodním olympijském výboru, do kterého první členky vstoupily až v roce 1981, v České republice byla první členkou Věra Čáslavská v roce 1995 (*Ibid*). V říjnu roku 2018 byl poměr členů a členek Mezinárodního olympijského výboru 70 ku 32 (*Ibid*).

Rostoucí zapojení žen do sportu má vliv na jejich identitu, sebeuvědomění, povědomí o možné rovnosti a kontrole jejich vlastního života. Jako takový vstup žen do mužského světa sportu zachvěl jeho základy postavenými na ideologii mužské dominance a na její legitimizaci. Vstup byl však začátek dlouhého ideologického boje, kterému se nejen svět sportu stal arénou (de Varona, 2018). Žena v roli atletky a vrcholové sportovkyně se stala zpochybňovanou ideologií a sport nástrojem sociální změny (dekonstrukci rasových, národnostních a genderových rozdílů). Klíčovou roli v pojetí sportovce a sportovkyně pak hrála, a vždy hrát bude, společnost, její porozumění tomuto rozdílu, a způsob jakým je jí rozdíl vysvětlován.

Často jsou odlišné podmínky pro sportovce a sportovkyně vysvětlovány jejich biologickými predispozicemi, „jsou od přírody odlišní“. Otázkou zůstává, nakolik jsme

ženou a mužem od přírody a nakolik jsme tomu naučení. Pokud by žena měla od počátků vrcholového sportu stejné příležitosti účastnit se, závodit a v dobách osvícenství diskutovat a účastnit se veřejného dění, možná bychom dnes role, které jsou nám připisovány, viděli úplně jinak a naše děti vedli k úspěchům stejnou cestou bez ohledu na jejich pohlaví.

1.6. My a sportovní celebrity

Medializací sportu se z aktivity, jež byla součástí našich životů před existencí masové komunikace, stala součást populární kultury. Sportovní události jsou běžnou součástí hlavního vysílání, sportovci a sportovkyně se objevují na titulních stránkách novin a často se stávají i předlohou hlavních postav celovečerních filmů (Děkanovský, 2008).

Sport se s jeho rostoucí mediální popularitou stal nedílnou součástí zábavního průmyslu. Společně s akcelerací jeho oblíbenosti i jeho reprezentanti a reprezentantky nabyli slávu dříve vyhrazenou pouze společenským hvězdám a celebritám. Jim i sportu vzrostl sociální a kulturní status. Sláva, v dnešní době vnímaná spíše jako všeobecná známost, slouží k ukojení lidské potřeby po velikosti a mimořádných skutcích, než že by přímo reflektovala důležitost jedince v oboru, jak tomu bylo dříve. Sport je ideálním prostředím, které se podílí na fabrikaci společenských hvězd, jelikož jeho významné osobnosti již z principu splňují představu „hrdinů“ a „hrdinek“, kteří „potili krev“ a dosáhli nadlidského úspěchu, jež jim u veřejnosti a masových médií vysloužil speciální uznání a pozornost (Sekot, 2008). Atleti a atletky jsou bojovníky a bojovnicemi národa, zápasy mezi jejich týmy mohou pak být i „soubojem národů“ (Creedon, 1994).

Již mezi válkami byli významní sportovci vzorem široké veřejnosti při překonávání neúspěchu. Novodobý „sportovní hrdinové a hrdinky“ mají s příchodem komercializace pevně nastavený image řízený principy public relations (Sekot, 2008). Jako ve společnosti viditelní jedinci, figurující ve veřejném prostoru, se tak stali nositeli a nositelkami, distributory a distributorkami hodnot a významů nabytých při socializaci. Jako zástupci mužů a zástupkyně žen upevňují či upravují představy o jejich pohlaví.

2. METODOLOGICKÁ VÝCHODISKA PRÁCE

Tato případová studie se zabývá genderovými aspekty medializace neúčasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na XXIII. zimních olympijských hrách (dále ZOH 2018) a má několik úrovní:

1. analýzu prezentací obou sportovců ve vztahu k (ne)účasti na ZOH 2018 a charakteristiku případných rozdílů odvíjejících se od jejich genderu (s přihlédnutím ke kontextu ohlášení),
2. analýzu následného mediálního diskurzu, který byl zformován kolem jejich rozhodnutí,
3. analýzu veřejné diskuze probíhající k tématu.

2.1. Výzkum a metoda analýzy dat

Zvolenou metodou je poststrukturalistická analýza nabízející nové možnosti pochopení role jazyka v konstruování subjektivity (identity člověka) a jeho užití v konkrétním sociálním kontextu. Teoretický základ pro provedení takové analýzy není fixní, stejně jako pozice subjektů produkující zkoumaný materiál. Dalo by se tedy říci, že tento způsob analýzy výzkumnici umožní větší vhled do pozice genderu ve společnosti (Baxter, 2002).

Klíčové je zdůraznění různosti pohledů, které následují i v pojetí jáství a diskurzu. Jáství dle představitele postmoderní filozofie Michela Foucaulta (1980) není pevně dané, ale stále transformované skrze diskurzy. Jednotlivci jako subjekty jsou neustále tvarováni jejich pozicemi v kontextu bojujících diskurzů, které jsou proměnlivé a závislé na historickém, kulturním a sociálním kontextu. Diskurz skrze diskurzivní praktiky formuje objekty, o kterých pojednává, a tvoří sociální realitu (Foucault, 1972). Proměnlivost původců této reality v důsledku ovlivňuje i neustálou rekonstrukci a redefinování pozice subjektu.

Poststrukturalistickou analýzu diskurzu použiji jako nástroj vhodný k přezkoumání toho, co/koho aktuálně autoři a autorky vyjádřením prezentují. Pokusím se projektovat mé otázky na výšeč předem určeného zkoumaného vzorku a hledat významy a prostředky, kterými se sportovec a sportovkyně v dané situaci vyjadřují, jsou jimi prezentováni, a skrze které jsou vnímáni. Mým cílem je dekonstruovat sociální praktiky, které aktéři užívají, soustředím se přitom na použitý jazyk a sémiotická data, usiluji o porozumění vytváření a udržování současné sociální reality.

V návaznosti na výše zmíněné a na teoretickou část mé práce jsem si zvolila následující výzkumné otázky:

V1: Jak se liší sebeprezentace Jaromíra Jágra a Gabriely Koukalové?

V2: Jak se liší medializace (ne)účasti sportovce a sportovkyně na ZOH 2018?

V3: Jaké charakteristické znaky má veřejná diskuze vztahující se k tématu?

2.1.1. Kódovací jednotka

V první úrovni analýzy je kódovací jednotkou příspěvek na facebookovém profilu sportovce a sportovkyně, který je analyzován jako celek, a rozhovor související s jejich účastí. V případě Jaromíra Jágra se jedná o video nahrané na sociální síť Facebook (přepis viz příloha č.1). To navazuje na rozhovor poskytnutý sportovcem České televizi (příloha č.2), ve kterém se hokejista zmiňuje o možné účasti. U Gabriely Koukalové je zdrojem obou analyzovaných jednotek Facebook (příloha č.3 a 4), kam sportovkyně nejprve nahrává psaný příspěvek a následující den doplňuje vyjádření obsažené v příspěvku rozhovorem.

V druhé úrovni jsou analyzovány náhodně vybrané články týkající se účasti Jaromíra Jágra a Gabriely Koukalové na ZOH 2018 (příloha č.5 až 34). Forma náhodného výběru byla zvolena s přihlédnutím k délce práce a množství publikovaných článků za účelem co nejhlubší možné analýzy. Tímto stylem bylo vybráno třicet článků, ústředním tématem jedné poloviny z nich je účast hokejisty na ZOH 2018 a druhá polovina pojednává o neúčasti biatlonistky.

Poslední analyzovanou kategorií jsou komentáře veřejnosti k článkům a příspěvkům na sociální síti Facebook.

2.1.2. Analyzovaná média

Zdrojem obou příspěvků a rozhovoru Gabriely Koukalové, jak zmiňuji výše, je sociální síť Facebook. Rozhovor Jaromíra Jágra s Robertem Zárubou je dostupný v archivu České televize. Články k analýze mediálního pokrytí čerpám z databáze Newton Media. Období zužující výběr databáze bylo předem definováno. Jako počátek bylo určeno datum prvního veřejného vyjádření sportovce/sportovkyně k účasti na ZOH 2018. U Jaromíra Jágra je počátečním datem 5. září 2017 a u Gabriely Koukalové 13. ledna 2018. Výběr byl rámován koncem ZOH 2018, 25. února 2018. S přihlédnutím k požadovanému rozsahu diplomové práce byl původní soubor 194 článků redukován náhodným výběrem

na 30 analyzovaných textů publikovaných v denících: Právo, Metro, Mladá fronta DNES, Sport, Lidové noviny; týdeníku Týden a na serverech: irozhlas.cz, info.cz, lidovky.cz, sport.cz, tyden.cz, sport.aktualne.centrum.cz, radiozurnal.cz, tyden.cz.

3. ANALYTICKÁ ČÁST

3.1. Analýza vyjádření Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra k účasti na ZOH 2018

Příspěvek Jaromíra Jágra i analyzovaný rozhovor byly zveřejněny v září roku 2017, zatímco veřejný postoj Gabriely Koukalové k účasti na ZOH 2018 byl znám až v lednu následujícího roku, tedy těsně před zahájením olympijských her. Odlišnému načasování komunikace s veřejností přispělo vyjádření hokejisty v rozhovoru s Robertem Zárubou pro Českou televizi, jež je součástí analyzovaného souboru, kde hokejista připouští účast na olympijských hrách, není tudíž v mé práci vnímáno jakkoliv příznakově.

Statistiky pod jednotlivými příspěvky na sociálních sítích již určitou tendenci odhalují. Zatímco na stanovisko zveřejněné biatlonistkou dne 13. 1. 2018 reagovalo přes 15 000 lidí (14 000 z nich formou “to se mi líbí” a variací této funkce, přes 1 300 uživatelů sociální sítě status sdílelo či komentovalo) a rozhovor sportovkyně ze 14. 1. 2018 vidělo v době psaní mé diplomové práce téměř 250 000 diváků (různými dalšími způsoby dodatečně reagovalo téměř 8 000 lidí), na jediný příspěvek Jaromíra Jágra se podívalo přes 800 000 lidí a více jak 13 000 dalších reagovalo. Z dostupných dat je tedy při porovnání zřejmé, že příspěvek Jaromíra Jágra je v průměru několikanásobně sledovanější a veřejnost na něj více reaguje. Pozorovaný rozdíl však kopíruje počet příznivců profilů sportovce a sportovkyně, kdy je Jaromír Jágr daleko sledovanějším uživatelem než Gabriela Koukalová, což může být způsobeno odlišnou délkou jejich kariéry.

Odlišnosti se objevují i ve formě oslovení publika a jeho délce. Jaromír Jágr volí formu videa, kdy kamera zabírá pouze jeho obličej, a Gabriela Koukalová své stanovisko píše do statusu. Při porovnání je délka vyjádření hokejisty výrazně větší. V celkovém měřítku jsou však prezentace biatlonistky a hokejisty srovnatelné.

V následujících kapitolách analyzuji části komunikace Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra s veřejností. Segmentace do tří bloků: interakce s příznivci; opisy, přímocharost a kontext sdělení; cíle, ambice a úspěchy, je výsledkem kategorizace dat dle dominantních témat a prvků opakujících se v promluvách sportovce a sportovkyně, jejichž analýzou dospívám k závěrům validním v kontextu tématu mé práce.

3.1.1. Interakce s příznivci

Jaromír Jágr svou promluvu na sociální síti Facebook uvádí pozdravem: „Ahoj hokejová rodino, ...“, Gabriela Koukalová své vyjádření začíná: „Milí fanoušci, ...“. Iniciační interakce je součástí našeho představení a prezentace, zejména pokud se jedná o první setkání s člověkem či skupinou lidí. Sportovci se formou zvoleného oslovení liší a již od úvodu nastavují různá pravidla komunikace.

V příspěvku Jaromíra Jágra jsou fanoušci i fanynky hokejovou rodinou, což posouvá celé sdělení do nejdůvěrnější roviny. Tu hokejista podporuje tykáním, ve kterém pokračuje i ve zbytku videa, a pozdravem: „Ahoj...“. Sledující jsou od začátku vnímány jako součást rodiny. Tykání může signalizovat důvěru, zároveň je prostředkem uplatňování moci a její kontroly – dalo by se tedy polemizovat, zda se český hokejista staví do pozice “hlavy rodiny”. Důležitým faktorem určujícím stupeň kontroly dominance tykáním je jeho reciprocita (bude ověřena v analýze komentářů odpovídajících na sdělení), skrze níž tykající a oslovující osoba kontroluje a posiluje vlastní pozici (Valdrová, 2018), přičemž jakákoliv forma dominance ve veřejném prostoru je stereotypně připisována právě mužům.

Na druhé straně Gabriela Koukalová svým fanouškům vyká, do určité míry nastavuje vztah k „odběratelům” (případně i odběratelkám) sdělení, kteří jsou jí milí, skrze adresování tímto přídavným jménem sdělení také nabývá jistého stupně důvěry.

Sportovkyně dále volí oslovení prostřednictvím generického maskulina, „milí fanoušci“, které v českém prostředí není nijak výjimečné, je spíše zvykové. Přistupuje k němu v popisku videa i Jaromír Jágr. Tento fakt by však neměl bránit konstatování, že co je zvykem, nemusí být vždy správně, ba naopak, může stát v cestě vývoje společnosti. Užívání generického maskulina má dopad na reprezentaci žen, jazykovou i reálnou, ve veřejném prostoru a trénuje společnost, aby nepostrádala informace s nimi spojené. Zároveň takto adresované sdělení může ztížit schopnost čtenářů a čtenářek rozpoznat, koho se sdělení týká (Valdrová, 2018). Gabriela Koukalová a Jaromír Jágr nastavují stylem komunikace standard a téměř milionu sledujících tak prezentují jeden ze způsobů vyjadřování, který je částí odborné společnosti vnímán jako diskriminační. Jako veřejné osoby se podílí na prohlubování dosavadního nastavení společnosti. Gabriela Koukalová se dokonce do role fanouška sama v závěru sdělení na Facebooku pasuje, „... budu v nové roli vašeho věrného fanouška.“.

Nejen v začátku, ale i v závěru obou vyjádření dále figuruje oslovení příznivců. Jaromír Jágr celé video ukončuje následovně: „...doufám, že, jste to pochopili, že jsem tím nic nemyslel, nechtěl jsem, aby se to nějakým způsobem rozvířilo, jak se to rozvířilo, a byl bych nejradši, kdyby už o tom nikdo nemluvil.“ Svá očekávání od sledujících vyjadřuje spíše direktivním způsobem a následně děkuje jen určitým skupinám veřejnosti: „...děkuju všem, kteří mě nějakým způsobem chápou. Děkuju všem, kteří to budou respektovat. Děkuju všem novinářům, kteří už přestanou volat trenérům a odborníkům...“.

Z celkového závěru je patrné, že sportovec chce pochopení a respekt, vyjadřuje i stav po shlédnutí tohoto příspěvku, který by mu nejvíce vyhovoval, je přímočarý. Zároveň věty, které by potenciálně mohly být imperativem, opisuje „byl bych nejradši“, „doufám“. V tomto případě se může jednat o zdvořilostní kličku, multifunkčnost opisů bude v následující podkapitole rozebrána. Adresováním poděkování určitým skupinám lidí sportovec dává jasně najevo, kdo si jeho vděk zaslouží a přímočaře tyto lidi identifikuje (resp. identifikuje budoucí chování aktérů, za které je vděčný). Pokud se tedy sledující v tomto výčtu nenajdou, Jaromír Jágr jim neděkuje. Vyjádření má spíše konfrontační než kooperativní znaky a je tedy, jak uvádí Deborah Cameron (2017), ze které při rozboru mimo jiné vycházím, spíše charakteristicky mužské.

Ke specifikaci poděkování přistupuje v příspěvku i Gabriela Koukalová: „...děkuji Vám všem, kteří jste se mi snažili pomoci, nebo mě podporovali na dálku!“. V kontextu zařazení tohoto poděkování není jeho adresování ničím příznakové. Po obsahové stránce je však příznakovým důraz na pomoc, podporu a kooperaci, který se opakuje dále v příspěvku: „Chtěla jsem být po vašem boku (ostatních olympijských reprezentantů a reprezentantek), ...“. Z hlediska sociolingvistického je tento znak převážně připisován ženskému stylu vyjadřování a stereotypnímu vnímání závislé role ženy (Valdrová, 2018).

Při interakci s příznivci jak Jaromír Jágr, tak Gabriela Koukalová nastavují pravidla vztahu a komunikace, která jsou u obou založena na lingvisticky vyjádřené důvěře. Zatímco hokejista ve vztahu figuruje více direktivně a konfrontačně, tedy převážně maskulinně, biatlonistka vyzdvihuje roli podpory, její vyjádření nabývá spíše femininního charakteru. Oba užívají generického maskulina, a do určité míry podporují patriarchální nastavení české společnosti.

3.1.2. Opisy, přímočarost a kontext sdělení

Opisy, tedy dovětky, věty vložené a další prostředky oddalující přímou konfrontaci s jádrem sdělení, jsou v práci Robin Tolmach Lakoff (1975) označovány za typický znak ženského vyjadřování, ke kterému jsou skrze socializaci ženy vedeny. Tvrzení Lakoff však není podloženo empirickým výzkumem a bylo pozdějšími autory a autorkami (např. Holmes, 1984) četných vědeckých článků vyvráceno. Respektive byla definována multifunkčnost opisů, které nutně nemusí souviset pouze s inferiorní pozicí ženy ve společnosti, jež skrze opisy vyjadřuje nejistotu jejího vyjádření a vyhýbá se asertivitě. Naopak byla určena funkce opisu jako prostředku projevení jistoty sdělení.

Již v úvodu příspěvků lze rozpoznat charakteristické rysy související s výše popsaným jevem. Jak sportovec, tak sportovkyně uvozují vyjádření tím, že se k něčemu rozhodli. Gabriela Koukalová píše:

„..., rozhodla jsem se Vám touto cestou sdělit to, co už nejspíš všichni tušíte.”

a Jaromír Jágr říká:

„..., tentokrát jsem se rozhodl, že místo psaní se pokusím nějakým způsobem vyjádřit ústně a chtěl bych promluvit na téma: Jágr, hokejová reprezentace, Jágr a olympiáda.”

Zatímco sportovkyně svůj příspěvek začíná přímočaře, český hokejista používá opisy.

Jaromír Jágr by se tedy mohl: „rozhodnout místo psaní vyjádřit a promluvit na téma...”, místo toho se však „pokusí vyjádřit” a „chtěl by promluvit”. Opisy zde evokují určitou míru nejistoty a zdrženlivosti. Zároveň mírně degradují následující obsah sdělení, který je pokusem o vyjádření, nikoliv vyjádřením. Nahlížejíce na uvedení příspěvku sportovce genderovou optikou lze říci, že sportovec zastává, podle původní teorie genderové lingvistiky, ženskou roli, tedy je zdrženlivý a nepřímý. Podle pozdějších teoretiků může být jeho styl vyjadřování ovlivněn nejistou pozicí, ve které se nachází.

Jaromír Jágr v další části úvodu znovu manifestuje přímočarost a transparentnost pozorovanou již v předchozí podkapitole analyzovaném závěru jeho promluvy, když jasně vymezuje tematický okruh, ke kterému se chce příspěvkem vyjádřit.

Gabriela Koukalová na druhé straně své rozhodnutí rozvádí domněnkou, „... nejspíš všichni tušíte.”, ta může být také určitou formou opisu, prostřednictvím kterého se snaží oddálit konfrontaci čtenářů a čtenářek s realitou a nasvědčuje tak spíše femininnímu kooperativnímu komunikačnímu stylu, v jehož duchu však nepokračuje. V části

objasňující objektivní důvod svého rozhodnutí: „Na základě mých zdravotních potíží předčasně ukončuji tuto závodní sezonu.“, je totiž sportovkyně přímá a racionální, podle některých autorek „mužská“ (Wodak 1981). Navazující zasazení kroku do kontextu je naopak opět charakteristicky femininní: „Během přípravného období jsem se snažila několikrát vrátit do plného tréninku, bohužel marně.“, stejně jako popis souvisejících pocitů: „Velmi mě mrzí, ...“ a jejich intenzifikace. Tu sportovkyně používá i v další části příspěvku: „Velmi si toho vážím!“. Jak je patrné z citace, informaci Gabriela Koukalová intenzifikuje jak lexikálně, tak interpunkčně.

K vysvětlení kontextu situace, která vyvolala reakci veřejnosti, vzniklé při rozhovoru Jaromíra Jágra s Robertem Zárubou, přistupuje i hokejista: „Mluvil jsem upřímně, vůbec jsem o tom nepřemýšlel, jak jsem to cítil, tak jsem i odpověděl a vůbec bych nevěřil, že z toho bude takový humbuk...“. Způsob Jágrova podání z velké části odporuje logice a dosud pozorovanému převážně mužskému stylu mluvy. Upřímnost, spontaneita a city hrající roli ve formulaci jeho odpovědi v rozhovoru spolu s výše zmíněnou snahou zasvětit veřejnost do kontextu situace jsou znaky příznakové právě stereotypnímu pojetí vyjadřování ženy (Coates, 2013). Tyto charakteristiky jsou obecně zahrnuty do kooperativního (ženského) stylu vyjadřování a mohou být Jágreem použity v pozici, do které se svým předčasným (dle jeho slov, „nezávazným“) adresováním účasti na ZOH 2018 dostal – tedy submisivní pozici vůči veřejnosti požadující vysvětlení.

Z analýzy je patrné, že oba sportovci využívají opisy v různých komunikačních situacích a jejich vyjádření nejsou tendenčně čistě maskulinního či femininního charakteru. Počáteční nejistotu v úvodu Jágrova příspěvku střídá přímočarost užitá i v závěru. Většinou tento styl hokejista používá v souvislosti se svými ambicemi (čeho by chtěl vyjádřením dosáhnout apod.), zároveň však celý příspěvek označuje jako „pokus o vyjádření“. Gabriela Koukalová na sebejistý začátek nenavazuje tolik homogenním obsahem. Oba sportovci sdílí kontext svého rozhodnutí a pocity, které narozdíl od Gabriely Koukalové Jaromír Jágr neintenzifikuje.

3.1.3. Cíle, ambice a úspěchy

Cílevědomost a ambice jsou podle tradičního pojetí mužských a ženských rolí maskulinními charakterovými rysy (Bem, 1974), zároveň jsou nepostradatelným faktorem ovlivňujícím sportovní úspěchy, ke kterým jsou Gabriela Koukalová a Jaromír

Jágr vedení. Právě kolizi a synergii role muže sportovce a ženy sportovkyně je nezbytné brát v potaz při analýze obsahových prvků spadajících do této kategorie.

Jaromír Jágr výraznou část příspěvku na sociální síti Facebook narozdíl od biatlonistky věnuje prioritám a cílům, ač jsou tedy oba vrcholovými sportovci, po obsahové stránce se těmto tématům věnují odlišně a jejich pojetí role se rozchází.

Hokejista zmiňuje své priority již na začátku zveřejněného videa: „Zaprvé, a to je moje priorita, bych se rád vrátil a odehrál ještě minimálně jeden rok v NHL, ...“, tuto myšlenku dále rozvíjí: „Většinou jsem si dával (cíle), že chci být nejlepší hokejista, jaký můžu být, dát co nejvíce gólů, hrát dobře, být prospěšný pro mužstvo a teď mě napadlo to, že, že pro mě největší motivaci, pokud nepůjdu do NHL, bude pokusit se o návrat do reprezentace.”.

Z hierarchizace cílů, které si Jágr dával, je možné vyčíst, že dává přednost cílům orientovaným spíše na jeho osobu a úspěch. Jágr může tímto způsobem zdůrazňovat svou individualitu, ač je hráčem kolektivního sportu, což je jednou z typických tendencí mužů definovanou nejen sociolingvisty (Coates, 2013).

Naopak Gabriela Koukalová v příspěvcích vyzdvihuje podporu okolí a své individuální úspěchy depersonifikuje. Své vyjádření například ukončuje následovně: „Na závěr bych chtěla popřát všem sportovcům hodně štěstí a skvělé výkony na olympiádě!“. Ač biatlonistka reprezentuje zemi zejména v individuálních disciplínách, projevuje „týmového ducha“ nejen vůči zbylým biatlonistkám a biatlonistům, ale i vůči ostatním reprezentantům a reprezentantkám.

Zdůraznění podpory plynoucí od okolí a vyjádření podpory sportovcům je femininním prvkem prezentace Gabriely Koukalové na veřejnosti opakujícím se v již analyzovaných větách i v další částech rozhovoru, v těch biatlonistka akcentuje oporu třetí strany: „Tim, že tam nejedu, to pro mě rozhodně nekončí a budu fandit a držet palce ... Určitě držím moc palce všem sportovcům a přeju jim hodně štěstí do jejich výkonů...“. Analyzovaný rozhovor v tomto duchu i uvádí: „Jsem ráda, že mi s tím vším pomůže můj kamarád Tomáš Houska...“, postupně zahrnuje i další sportovní hvězdy do vlastního úspěchu: „...být po boku všem těm hvězdám sportovním, které mě vlastně motivovaly potom v té další práci a v tom, že mi ukazovaly ten směr a to, co vlastně chci dosáhnout, a věřím, že i oni byly součástí toho úspěchu.“. Z vděku za podporu nevynechává ani své nejbližší okolí: „...od té doby, co jsem s Petrem, tak mám naopak jakoby nejlepší asi výsledky v

životě, takže spíš bych mu chtěla poděkovat, že pravděpodobně nebýt jeho, tak dost možná už tady dneska ani nejsem. On byl ten, který mi byl vždycky oporou a pomáhal mi ve všem, v čem bylo potřeba...”.

Kredit za úspěch biatlonistka připisuje více externím vlivům. Výše pozorovaná odosobnění jsou obsažena i v dalších částech vyjádření na sociální síti: „Děkuji, za Vaši přízeň a doufám, že zůstanete biatlonu nakloněni i nadále!“. Jev se opakuje i zde: „Několik sezon po sobě jsem se prostřednictvím svých výkonů snažila rozdávat radost... Letos to bohužel nevyšlo. Jsem ale hrdá, že se za tak krátkou dobu podařilo dostat biatlon, sport, který ještě před pár lety skoro nikdo neznal, na výsluní.“ Sportovkyně idealizuje začátek sdělení a v jeho zbytku souvisejícím s náklonností a povědomím o sportu, ve kterém reprezentovala Českou republiku, se zásluhám a odpovědnosti vyhýbá, nebo to tak nevnímá. V jedné větě tak děkuje za přízeň, kterou dostávala, a doufá v její zachování vůči biatlonu, nikoliv však jí samotné. Tato zdrženlivost vyjádření osobního kreditu za něco, co je nepochybně úspěchem zejména Gabriely Koukalové, může být způsobena právě kolidující rolí ženy a sportovkyně. Jako žena by totiž Gabriela Koukalová měla být závislá, skromná a pasivní (Bem, 1974), a jako sportovkyně ambiciózní, cílevědomá a aktivní. Užitím pasivní formy při popisu posunu biatlonu, který “se podařilo” dostat na výsluní, může z hlediska lingvistického tuto skutečnost také demonstrovat.

K odosobnění do určité míry dochází i u Jaromíra Jágra. V kontextu nadcházející sezóny hokejista upřesňuje, že „být dobrý” nebude stačit k účasti na ZOH 2018. Mezi dalšími faktory majícími vliv na jeho působení v reprezentaci vyjmenovává: „...bude záležet na trenérech, bude záležet na mé formě, bude záležet na různých okolnostech, jestli budu prospěšný nebo ne. To se nedá ovlivnit.” Některé z vyjmenovaných okolností jsou závislé čistě na jeho přípravě, kterou si dává za cíl: jeho forma a prospěšnost týmu. Ty samé „neovlivnitelné” okolnosti mají však vliv i na jeho úspěch v dosažení cílů. Myšlenku, co může a nemůže Jaromír Jágr ovlivnit dále rozvíjí: „Jediné, co můžu ovlivnit, je si dát ten nejlepší cíl, jaký můžu, a jít tvrdě za ním a dělat maximum pro to, abych ho dosáhl.” Jako by sportovec bral plnou odpovědnost za jeho přípravu, ale zároveň se jí v případě neúspěchu zbavoval.

Podobně jako na Facebooku hokejista klade důraz na to „být dobrý” v rozhovoru s Robertem Zárubou. Po povzbuzení komentátora, „To se může stát.”, myšlenku rozvádí: “Přesně tak, kdybych na to měl a trenéři mě požádali, tak, samozřejmě, bych řekl ano, kdybych věděl, že bych byl nějakým způsobem přínosem. Momentálně se na to necítím,

musel bych natrénovat, ale zase na druhou stranu, já bych měl spoustu času se na to připravit, nemusel bych cestovat. Víceméně kdybych byl tady na Kladně, dokážu se připravit, můžu trénovat dvakrát denně, dokážu se připravit na ten klíčový moment. Natolik věřím tomu, co dělám, že věřím tomu, že se dokážu připravit, a kdybych se nepřipravil, řeknu, nemůžu, nemám na to.”

Jaromír Jágr opakovaně prisuzuje význam fyzické formě a do jisté míry se zbavuje plné odpovědnosti za případný neúspěch. Zprvu sportovec připouští účast v případě dostatečné přípravy (dává jasně najevo, že věří ve své schopnosti) a přínosu jeho osoby. Na druhou stranu vše podmiňuje žádostí trenérů a přiznává, že jisté věci neovlivní. V jeho sdělení se objevuje již výše identifikovaná a charakterizovaná maskuliní přímocharost a sebejistota, která je spolu s femininním důrazem na pocity, „Momentálně se na to necítím, ...”, jednotným prvkem obou veřejných výstupů hokejisty.

Pocitům dále v souvislosti s ambicemi Jaromír Jágr přikládá důležitost i v odpovědi na otázku kladenou v rozhovoru ohledně nejpravděpodobnějšího scénáře budoucnosti: „...možná se pokusit o návrat do reprezentace, hrát na olympiádě, ta šance by byla větší, tím že neodejdou hráči z NHL, anebo zůstat i na Kladně a soustředit se na ten trénink. Uvidím, jak se budu cítit, člověk nikdy neví.”. Jedná se o jednu z možností, kterou Jaromír Jágr prezentuje, sdělení není určité. V tomto případě hokejista jeho ambice a cíle nepředstavuje sebejistě.

Gabriela Koukalová stejně jako Jaromír Jágr klade důraz na fyzickou formu. Narozdíl od hokejisty však zdůrazňuje v obou vyjádřeních svou neschopnost se fyzicky připravit. V rozhovoru říká: „...jsem bohužel kvůli svojí zdravotní situaci se nebyla schopná kvalitně připravit do takové míry, abych mohla naši zem reprezentovat nějak kvalitně.” Biatlonistka rozhovor poskytuje v období, kdy je jasné, že se ZOH 2018 neúčastní. Ve většině obsahu tudíž vyjmenovává následky svého zdravotního stavu: její neschopnost se připravit, setrvat v intenzitě, udržet tempo a další.

Posledním společným prvkem obou vyjádření spadajícím do této kategorie je zahrnutí subjektivního názoru vztahujícího se obecně ke společnosti. Jaromír Jágr v souvislosti s tématem cílů, sdílí následující myšlenku: „...myslím, že každý člověk, nejen já, ale každý člověk, nejen ve sportu, ale v jakémkoliv zaměstnání nebo v životě, potřebuje cíle...” a pokračuje: „...čím větší a těžší cíle a motivaci si (člověk) dá, tím víc si můžete být jistí, že odvede lepší výkony.” Jako by hokejista sestupoval z pomyslné nadlidské pozice, to

demonstruje i dalším tvrzením: „...i já potřebuju mít nějakou motivaci, nějaký cíl, když jdu do sezóny...”, a nyní vysvětluje, jaké potřeby mají lidé i on. Do role experta, kterou muži zastávají ve veřejném prostoru (nejen ve sportu) častěji než ženy (Coates 2013), se staví i v rozhovoru s Robertem Zárubou.

Podobné vyjádření je obsaženo i v rozhovoru Gabriely Koukalové: „...myslím, že vlastně člověk k tomu, aby podal opravdu stoprocentní výkon, se potřebuje nejdřív rozzávodit.” a dodává: „...myslím si, že prostě to zdraví je přece jenom na prvním stránce...”. Nijak je, narozdíl od Jaromíra Jágra, nerozvádí a jedná se tedy o pouhé sdílení zkušenosti, nikterak paušalizované.

3.1.4. Identifikované trendy

Oba sportovci ve svých veřejných výstupech zdůrazňují klíčovou roli kvalitní přípravy a zodpovědnosti, kterou reprezentace České republiky vyžaduje. Ani jeden z nich nevnímá pozici, kterou si vysloužili jejich nadprůměrným výkonem, jako samozřejmou. Určitá míra pokory je přitom spíše ženskou dominantou. Podobnost vyjádření národního reprezentanta a reprezentantky nejdříve nasvědčuje obdobnému uspořádání, nebo vnímání očekávání okolí, českého sportovního prostředí ve vztahu k mužům a ženám, implikuje určitou rovnost. Jak Gabriela Koukalová, tak Jaromír Jágr svým fanouškům a fanynkám vyjadřují důvěru, Jaromír Jágr při komunikaci s veřejností většinou volí formu tykání. Následující nesrovnalosti ve stylu vyjadřování však rovnost vyvracejí. Hokejista volí spíše konfrontační styl, zatímco biatlonistka kooperační. Liší se i v popisu vlastních kapacit. Významný je rozdíl v míře individuality projevené Gabrielou Koukalovou, sportovkyní závodící výhradně v individuální disciplíně, a Jaromírem Jágre, který přes jeho kariéru v kolektivním sportu daleko více zdůrazňuje svou osobnost. Gabriela Koukalová se při komunikaci dosavadních úspěchů od nich lingvisticky distancuje a akcentuje podporu okolí, dominuje u ní femininní styl vyjadřování. Dominantním tématem u Jaromíra Jágra jsou cíle a motivace. Hokejista se v jistém směru zbavuje odpovědnosti za případný neúspěch a zároveň, narozdíl od biatlonistky, sebejistě konstatuje svou schopnost “natrénovat”. Tento pozorovaný rozdíl je velmi pravděpodobně ovlivněn tehdy aktuálním zdravotním stavem Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra. Je patrné, že oba styly komunikace s veřejností mají prvky maskulinní i femininní, přičemž styl vyjadřování Jaromíra Jágra má zřetelnější maskulinní charakter, často konfrontační, a naopak. Oba volí generické maskulinum, a do určité míry podporují patriarchální nastavení české společnosti.

3.2. Analýza mediální prezentace účasti na ZOH 2018

3.2.1. Role aktérů mediálních sdělení

Soubor analyzovaných textů reflektujících účast Jaromíra Jágra na ZOH 2018 je z velké části složen z článků věnujících se výhradně prohlášením sportovce, která jsou jejich ústředním a jediným tématem. Autoři (všechny články, u nichž je jméno autora dohledatelné, napsali muži) čerpají z rozhovoru Jaromíra Jágra s Robertem Zárubou pro Českou televizi a z následného vyjádření sportovce k rozhovoru na sociální síti Facebook. Hokejista je v člancích často přímo citován. Jeho promluvy jsou uvozeny neutrálně – sportovec prohlašuje, „...musel bych natrénovat,“ prohlásil Jágr...” (příloha č.7), připouští, „Útočník Jaromír Jágr připustil návrat do hokejové reprezentace.” (příloha č.5), říká, „...Zámořská soutěž pro mě zůstává prioritou,“ řekl Jágr v kladenské šatně” (příloha č.19) a poskytuje rozhovor komentátorovi.

V některých případech Jaromír Jágr figuruje v článku také jako expert na problematiku, což je v textu demonstrováno uvozením citací, kdy hokejista čtenářům a čtenářkám něco přibližuje, „... do mužstva, kde budu vědět, že tam je několik hráčů, u nichž vím, že bych si s nimi mohl rozumět,“ přiblížil Jágr...” (*Ibid*), dále připomíná, upřesňuje.

V další tematické kategorii článků rozebírají osobnosti českého hokeje případnou účast Jaromíra Jágra. Někteří hokejisté dostávají prostor vyjádřit nadšení z možné účasti „největší ikony českého hokeje”. Zároveň situaci hodnotí. V člancích se tak objevuje citace hokejisty Martina Erata vyjadřujícího se k nastalé situaci v NHL: „Většinou jsem nemusel na smlouvu čekat. Měl jsem to ulehčené v tom, že jsem měl všechno dopředu domluvené. V profesionálním sportu je vždy nejtěžší čekání na smlouvu...” (příloha č.10). Citován je další z hokejistů Tomáš Rolinek: „Na druhou stranu, ve 46 letech jet na olympiádu není pro tým a české hráče moc dobrá vizitka. Hráči by měli být lepší než Jarda...” (*Ibid*), který k celé situaci zaujímá i lehce kritický postoj. Trenér české hokejové reprezentace je ve svých vyjádřeních zdrženlivý, říká, že: „...místo ve svém výběru nikomu neslíbí. Ani legendě.” (příloha č.9).

Poslední významnou tematickou kategorií jsou články rozebírající telefonát trenéra české hokejové reprezentace, Josefa Jandače, s hokejistou. Pouze v těchto textech někdo, resp. trenér, mluví za Jaromíra Jágra, definuje za něj jeho stav a zdravotní limity, parafrázuje hovor, který se sportovcem vedl. V jednom z rozhovorů pro Lidové noviny, kde se

novinář trenéra doptává na otázky přímo nesouvisející s obsahem hovoru, se trenér vůči odpovědi vymezí a říká: „Já nevím, já se nejmenuju Jaromír Jágr. Pouze nakládám s informacemi.” (příloha č.16) a upozorňuje novináře: „Důležité bude, abyste se zeptali jeho, nemůžu mluvit za něj.” (*Ibid*).

V případě medializace účasti Gabriely Koukalové na ZOH je prezentované postavení sportovkyně zcela opačné. Expertem na věc je v jejím případě trenér, jehož vyjádření jsou často citována a bývají ústředním sdělením článků, trenér situaci hodnotí, vysvětluje, „... Takhle to nemůže přinést nic jiného než smutek,” vysvětluje šéftrenér národního týmu.” (příloha č. 20). I přesto, že sportovkyně vydala k neúčasti na ZOH 2018 dvě veřejná vyjádření, jedno v podobě čtvrt hodinového rozhovoru, jejich obsah je zřídka v článcích autory (stejně jako u Jaromíra Jágra jsou autoři výhradně muži) citován.

Výraznější a téměř jedinou použitou citací sportovkyně je variace věty: „Snažila jsem se udělat maximum pro to, abych se vrátila. Bohužel to na tréninku nešlo podle mých představ. Moc mě to mrzí, ...“ . Oznámení od Gabriely Koukalové často podle autorů „přichází” (příloha č. 22), „uskutečňují se” (*Ibid*). Jako by sportovkyně nebyla v tomto případě aktivním mluvčím, ale ta oznámení byla to, co „se děje”. V dalším případě je citace uvozena citově zabarveným výrazem: „posteskla si” (příloha č. 30).

Příkladem tendence pozorované v analyzovaném vzorku může být sdělení článku publikovaného v Lidových novinách, s titulem „Rozhodnuto. Na hry nepojede” (příloha č.22). V úvodu autor zmiňuje: „... se také oznámení o její neúčasti na olympijských hrách...uskutečnilo v předstihu už včera...”, bez citace sportovkyně navazuje novinář citací prohlášení prezidenta Českého svazu biatlonu, Jiřího Hamzy: „Stejně už ty informace prosákly. Tak jsme ten proces urychlili“. Až poté v článku zaznívá výše zmíněná často citovaná věta, která je také jedinou citací Gabriely Koukalové v celém textu. Autor navíc komentuje způsob, jakým se sportovkyně k situaci vyjádřila: „Nekonala se žádná tisková konference, kde by svoji olympijskou absenci okomentovala. Ani žádný rozhovor. Jen videem na svém oficiálním facebookovém účtu (doplnila)...”. Většina zbylého prostoru je pak věnována vyjádřením šéftrenéra Rybáře a prezidenta Hamzy, kteří situaci vysvětlují, hodnotí a vyjadřují se k možné budoucnosti sportovkyně. Výše demonstrované, tedy vyjadřování různých aktérů za sportovkyni, různá doporučení a expertízy třetích stran jsou ústředním obsahem analyzovaných článků, sportovkyně a její sdělení je v článcích zastoupeno minimálně.

3.2.2. Explicitně připisované charakteristiky sportovcům

Znakem objevujícím se téměř ve všech člancích analyzovaného souboru je věk Jaromíra Jágra. Ten je zmíněn v různých obměnách a kontextech, Jaromír Jágr je „pětačtyřicetiletý hráč“, „pětačtyřicetiletý křídelník“, „pětačtyřicetiletý matador“, občas autoři zmiňují pouze věk v souvislosti s 46. narozeninami hokejisty, které sportovec oslaví těsně před začátkem ZOH 2018. Jeden článek je tématu věku dokonce věnován. S titulem „Bylo nám 40, ale nekončíme“ (příloha č. 18) ho publikují Lidové noviny. V článku uvedeném generickým maskulinem „sportovci končovali kariéru“ a výčtem „dlouhověkových“ sportovních profesí „golfistů, jezdců na koních, automobilových závodníků, střelců či jachtařů“ autor ve většině textu vyjmenovává mužské sportovce. V druhé polovině článku zmiňuje jedinou ženu, japonskou tenistku Kimiko Date-Krumm, která nakonec kvůli zdravotním problémům musela vrcholový sport opustit, a porovnává ji s „hokejovým fenoménem“ Jaromírem Jágrem, který „kariéru ani ve 45 letech nehodlá ukončit“. Věk je pouze okrajově zmíněn i u Gabriely Koukalové. Často v souvislosti s výkonem, biatlonistka je podle autorů „v nejlepších závodnických letech“.

Po obsahové stránce jsou dále typická přívlastka, která autoři často pojí se jménem Jaromíra Jágra, který je: „legendární útočník“, „lídr“, „slavný kladenský odchovanec“, „nejslavnější český hokejista historie“, „slavný forward“, „nejproduktivnější Evropan historie NHL“ a další. Ostatní komentující hokejisté jsou v textech také uvedeni spolu s jejich pozicemi v týmu jako „hokejový útočník“ a „reprezentační kapitán“. Nejedná se tedy o fenomén, který by byl výlučnou charakteristikou vyjadřování týkajícího se Jaromíra Jágra, v souvislosti s jeho dlouhotrvající kariérou se jich objevuje nespočet.

Stejně jako Jaromír Jágr je i Gabriela Koukalová v člancích titulována jako: „fenomén českého biatlonu“, „tahoun“, „sportovkyně roku 2017“ „mistryně světa“, „královna“ a další. U prvních dvou charakteristik pojících se se jménem biatlonistky můžeme pozorovat použití mužského rodu, ač souvisí s ženou, která je „fenoménekou“ a „tahounekou“. Tato volba slov má genderový příznak a podílí se na stereotypizaci mužských atributů – soutěživosti, agrese, veřejnosti – připisovaných Gabriele Koukalové a úspěšným sportovcům a sportovkyním obecně.

3.2.3. Identifikované trendy

Celkově medializace obou případů kopíruje a upevňuje vzorce genderově stereotypního pojetí pohlaví. Jaromír Jágr je v četných případech prezentován jako aktivní mluvčí s názorem, zatímco Gabriela Koukalová hraje marginální roli v textech, je spíše objektem než subjektem sdělení. Způsob prezentace biatlonistky v médiích není zdaleka tak aktivní a asertivní jako pojetí role hokejisty autory článků. U obou se k situaci vyjadřují další aktéři, muži. V případě Jaromíra Jágra jsou mluvčí zdrženliví, situaci hodnotí, ale nehodnotí přímo sportovce. V momentě, kdy by trenér české hokejové reprezentace měl mluvit za Jaromíra Jágra, upozorňuje novináře, že on není hokejista a nemůže se k tomu vyjádřit. Toto se u Gabriely Koukalové neděje. Ač je její vyjádření z hlediska délky a obsahovosti propracovanější, novináři používají často jen jednu větu z celého vyjádření. Necháávají otázky zodpovězené Gabrielou Koukalovou na sociálních sítích odpovědět šéftrenéra a prezidenta Českého svazu biatlonu. Jako aktivní jsou tedy často prezentováni právě muži ze široka komentující celou událost.

Tendence vystupující z analýzy 30 článků se odráží i v samotných titulcích textů. Zatímco Jaromír Jágr je v nich přímo či nepřímo citován, „prohlašuje“, „vysvětluje“, Gabriela Koukalová a její citace nikdy v titulcích nefigurují. Ve vzorku se opět opakuje používání generického maskulina.

3.3. Sportovně-mediální komplex v případové studii

Jevem identifikovaným v projevu hokejisty a biatlonistky, tedy výrazně vystupujícím z dat skrze explicitně zvolenou formu sdělení, je opakovaná manifestace dominantního a submisivního postavení. Jaromír Jágr se frekventovaně vyjadřuje jako expert a „poučuje“ své okolí, zatímco Gabriela Koukalová nesčetněkrát akcentuje roli okolí a podporu, se kterou dosáhla úspěchu a bez které by „to snad ani nezvládla“. Ač se v dalších identifikátorech charakteristiky jako submisivita a dominance přelévají a jejich určení jako důkazu tohoto pozorovaného jevu by bylo pouhou spekulací, lze v jednotlivých případech, ve kterých se nejedná pouze o lingvistický obrat, ale o doslovné vyjádření, izolovat části projevu, které tento trend výrazně potvrzují.

Pozice, kterou Jaromír Jágr a Gabriela Koukalová zauímají, je dále upevňována, nebo naopak tvořena, i v mediálních sděleních. Z dosavadních výsledků analýzy je patrné, že hlavní aktérem článků věnujících se účasti hokejisty na ZOH 2018 je právě samotný sportovec, zatímco situace Gabriely Koukalová je přesným opakem.

Důležitým atributem jednotek, ze kterých při vyvozování těchto závěrů vycházím, je fakt, že autory článků jsou výhradně muži. Výše zmíněné upevňování by mohlo být předmětem dalších analýz. Jako autorka jsem vědomě zúžila pohled na širokou problematiku. Poznání toho, zda se jedná pouze o výjimku, nebo o výjimku potvrzující pravidlo, by mohlo být cílem širokospektrální analýzy. Zjištění, která analyzovaný vzorek přináší: autorství článků se sportovní tematikou je výhradně mužskou dominantou, při které dochází k replikaci patriarchálního fungování v české společnosti, jsou pro další výzkum českého prostředí nosná a celospolečensky přínosná.

Lze konstatovat, že na média může být nahlíženo jako na vlivný zdroj, ze kterého plyne řada přesvědčení. Stereotypizace portréty ženy a muže v mediálních sděleních na tomto poli poznání je věcí známou a analyzovanou v různých kulturních kontextech, ve kterých byla identifikována výše zmíněná reprodukce mužské superiority mužskými žurnalisty a sportovními redaktory (Serra & Burnett, 2007).

3.4. Analýza veřejné diskuze

Předmětem dílčí analýzy je diskuze probíhající na sociálních sítích a pod vybranými články. Videopříspěvek Jaromíra Jágra okomentovalo přes 1 600 uživatelů Facebooku, zatímco prvotní vyjádření Gabriely Koukalové má necelých 1 000 komentářů a zveřejněný rozhovor komentuje téměř 400 uživatelů.

Pouze na serveru sport.aktualne.cz jsou dostupné diskuze čtenářů a čtenářek pod články. Z analyzovaného souboru se jedná o 3 texty, jeden věnující se Jaromíru Jágrovi a dva zbylé Gabriele Koukalové. Celkový počet komentářů je 63.

3.4.1. Diskuze probíhající pod příspěvky Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na sociální síti Facebook

3.4.1.1. Interakce diskutující veřejnosti se sportovcem a sportovkyní

Ženy pod příspěvkem na sociální síti většinou dodržují pravidla nastavená Gabrielou Koukalovou a často ji oslovují jménem, kterým se sportovkyně sama podepsala, „Gabi“. Dále ženy užívají oslovení „Gabčo“ a „Gábinko“, přičemž komolení jmen a používání zdvořiliny je některými autory a autorkami (např. Valdřová, 2018) označováno za gramatikalizaci statusových hierarchií, zároveň forma oslovení nastavuje určitou míru důvěrnosti vztahu. Komentující ženy však zdvořiliny frekventovaně rámuje vykáním: „Gábinko, dejte se dohromady...“, to může souviset s postojem fanynek ke sportovkyni,

indikátorem jisté kontroly moci je v úvodu analýzy již zmiňovaná reciprocita tykání a vykání, ženy tedy mohou vykáním projevovat respekt a zároveň zrcadlením oslovení přistupovat na pravidla nastavené sportovkyní, či prohlubovat důvěrnost vztahu variací jména.

Fanynky více vykají pod příspěvkem než pod videem, u fanoušků je situace přesně opačná. Míra důvěrnosti a možný projev kontroly se tedy u mužů a žen liší. Obecně lze konstatovat, že u žen vykání převládá, u mužů nikoliv tak výrazně. V případě Gabriely Koukalové muži tykají častěji než ženy, ač jim sportovkyně vyká, a méně oslovují Gabrielu Koukalovou jménem, „Jsi nejhezčí a nejlepší biatlonistka, tak rychle se uzdrav ať se na ten Biatlon zas hezky dívá.” (Adam Quick, 13. 1. 2018). Obecně z hlediska lingvistického projevují fanoušci menší míru respektu.

Pod příspěvkem Jaromíra Jágra obecně výrazněji komentují muži, kteří Jaromírovi tykají a akcentují, stejně jako ženy, že se nemusí omlouvat. Hokejista své „hokejové rodině” tyká a fanoušci, daleko více než fanynky, na nastavená pravidla komunikace přistupují. Vykání osobě, která tyká, je formou projevu respektu, který v tomto případě vyjadřují zejména ženy. Muži častěji verbalizují, že je hokejista vzorem a dávají mu najevo respekt přímo ve vyjádření, než-li formou oslovení. Podle fanynek se sportovec nemusí omlouvat a nemá, co vysvětlovat. V komentářích mu vyjadřují zejména obdiv, narozdíl od mužů nevnímají Jágra jako vzor. Jaromír Jágr je podle mužů legendou a bohem, kterým je i pro ženy, které ho navíc označují za dřiče.

Obecně je označování osob považováno za svědectví o dané společnosti a jejich hodnotách. V komentářích fanoušků i fanynek pod příspěvky Gabriely Koukalové, které ji určitým způsobem pojmenovávají, vystupují výše zmíněné charakteristiky, často s důrazem na vzhled. U komentářů Jágra videa je patrný rozdíl vyjadřování žen a mužů, kteří Jágra označují za vzor. Naopak komentující pod příspěvky biatlonistky takového označení běžně nepoužívají.

Dalším trendem pozorovaným napříč diskuzemi je úroveň participace jednotlivců. Ženy jsou výrazněji aktivnější pod příspěvky biatlonistky. Muži naopak komentují obě diskuze poměrným dílem, jsou aktivnější.

3.4.1.2. Charakteristiky připisované veřejností sportovkyni a sportovci

Pro muže je Gabriela Koukalová: skvělá závodnice, krásná žena, jednička, sluníčko, legenda, královna. Pro ženy je sportovkyně: krásná, královna biatlonu, super ženská.

Ženy i muži postrádají Gabrielu Koukalovou, „není bez ní na co koukat“ a podle žen biatlon navíc „není, co býval“.

Zdůraznění vzhledu a verbalizace zevnějšku je specifickým prostředkem zobrazování žen ve veřejném prostoru a objevuje se v mluvě fanoušků a fanynek obou sportovců, výrazněji v diskuzi pod psaným příspěvkem Gabriely Koukalové, kde muži častěji než ženy, zdůrazňují, že „byla radost se na ni dívat“ a povzbuzují sportovkyni, „rychle se uzdrav, ať se na biatlon zase hezky dívá“. Pro ženy se na druhé straně bez Gabriely Koukalové „není na co dívat“, sportovkyni označují jako „krásnou ženu“. Muži verbalizují vzhled sportovkyně rozmanitější paletou označení a často přiřazují tyto charakteristiky k roli biatlonistky „jedna z nejhezčích biatlonistek“, „nejkrásnější biatlonistka“, „princezna biatlonu“. Zatímco videopříspěvek biatlonistky zůstává téměř bez obdobných komentářů, pod videem Jaromíra Jágra zejména muži naráží na vzhled ve videu a instruuji hokejistu „prosím Tě, ohol se a ostříhej se“, „netvař se tak dramaticky“ k tomuto trendu se místy přidávají i ženy: „... kde máš, Jardo, ty krásné, vlnité a husté vlasy a co ty škaredé vousy, to ti nesluší ...“.

Z výše zmíněného je patrné, že vzhled Gabriely Koukalové je oběma pohlavími vnímán více jako jedna z charakteristik, kterou příznivci sportovkyni připisují a vnímají ji jako součást její role v českém biatlonu. Pod audiovizuálním příspěvkem biatlonistky je výskyt obdobných komentářů paradoxně minimální. Opačná situace nastává u videopříspěvku Jaromíra Jágra, u kterého komentující soustřeďují pozornost na aktuální dojem ze zevnějšku sportovce, a dokonce mu udělují rady, ve kterých jsou více aktivní muži. K verbalizaci zevnějšku veřejností tedy dochází v obou případech. Zároveň lze však konstatovat, že tento prostředek není zastoupen ve zkoumaném analyzovaném vzorku článků, tudíž nedochází k zahrnutí vzhledu do vytvářeného mediálního obrazu.

3.4.2. Diskuze probíhající pod vybranými články reflektujícími účast Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na ZOH 2018

Do diskuze pod článkem „Vrátí se Jágr do reprezentace? V Evropě bych se dokázal připravit na olympiádu, prohlásil“ (Aktualne.cz 2017) se zapojují výhradně muži. Hokejistu jeden z diskutujících označuje za „pana hráče“, další komentáře zpochybňují rozhodnutí sportovce: „A není už starý na hraní hokeje v NHL?“ a hodnotí ho jako nesmyslné: „Ztratil rozum.“

Ke zpochybněním dochází i v opět ryze mužské diskuzi pod článkem „Rybář cítí smutek: Gábina bude mít dveře otevřené, ale člověk má i jinou náplň života” vztahujícímu se k účasti Gabriely Koukalové. „Nekoukala do kamery, tak to asi četla, někdo jí to nejspíš napsal...” hodnotí vyjádření jeden ze čtenářů, další sportovkyni moralizuje: „Varoval jsem ji, že se nemůže beztrestně trefovat do pana prezidenta a že pán Bůh peče oplatky. Neuplynul rok a byla potrestána...”. Kromě vyjádření týkajících se účasti se v diskuzi stejně jako u Jaromíra Jágra objevuje i projev respektu, v tomto případě zdůrazněním zásluh: „Zasloužila by si ale, aby byla součástí výpravy na ZOH, protože má velké zásluhy o tento sport a stejně tam opět pojedou spousta „turistů” bez šance na slušné umístění.”.

Zdaleka nejpočetnější v množství komentářů je debata pod článkem „Známý rakouský lékař: Koukalová? Je těžké uvěřit, že jde jen o svalové problémy”, kde se diskutující převážně vyjadřují k (ne)schopnosti ošetřujících lékařů. Mimo jiné komentující konstatují, že biatlonistka „dokázala dost”, „udělala pro český sport a reprezentaci země víc, jak rádoby fandové. kteří ji teď tady očerňují...”, časté útoky na další diskutující doplňují negativní komentáře směřované přímo na sportovkyni: „Tím předváděním šminek si vydělá víc než běháním na lyžích...”, „Koukalka má především mozkové problémy”, „si vymyslela zdravotní problémy” a jejího manžela: „primitiv Koukal”, „slizoun”.

Hlavním tématem dostupných diskuzních fór je konfrontace obou sportovců a jejich prezentace, případně dalších aktérů figurujících v jejich životech. Dále se jako téma v obou případech objevuje vyjádření respektu a ocenění zásluh. Muži jsou téměř absolutní většinou diskutujících ve zkoumaném vzorku a výrazněji je tedy v tomto případě demonstrována vyšší úroveň mužské participace ve veřejných debatách, která byla pozorována již na sociálních sítích. Diskutující o sportovcích mluví ve třetí osobě, respekt není projevován nepřímou volbou oslovení (vykání nebo tykání), ale přímo formou sdělení, která se tematicky v případě Gabriely Koukalové, ani Jaromíra Jágra, neliší. Některé z komentářů kopírují již pozorovanou tendenci komentujících na sociálních sítích ve vyjadřování k vzhledu české biatlonistky.

3.5. Vztah produktů medializace a jejich příjemců

Výrazným trendem pozorovaným ve veřejné diskuzi je verbalizace zevnějšku fanynkami a fanoušky, ke které česká národní reprezentantka a reprezentant ve svých vyjádřeních nepřistupují, ačkoliv je z obrazové části audiovizuálních výstupů patrné, že Gabriela Koukalová se přiklonila k oficiálnější formě oslovení publika – celkový dojem z rozhovoru, který sice probíhá v domácím prostředí, je velice formální a sportovkyně formalitu upevňuje i úpravou svého zevnějšku. Na druhé straně Jaromír Jágr volí v audiovizuální formě komunikace s fanoušky a fanynkami neformální podobu, kdy video natáčí na svůj osobní telefon s čerstvě umytými vlasy a celý výstup tak vyvolává dojem nahodilé konverzace a autentičnosti sportovce. Zajímavým je pak fakt, že komentáře vztahující se ke vzhledu Gabriely Koukalové jsou daleko frekventovanější pod jejím psaným příspěvkem. U Jaromíra Jágra je většina komentářů tohoto typu pod videopříspěvkem.

Jaromír Jágr a Gabriela Koukalová tedy výslovně vzhled nezdůrazňují a pozornost mu nevěnují ani média. Diskutující veřejnost tedy přináší toto téma do analyzovaného vzorku a liší se v jeho pojetí. Zatímco ženy na sociální síti většinou hodnotí zevnějšek v souvislosti se ženstvím, vnímají biatlonistku jako „krásnou ženu“, muži připisují tuto charakteristiku povolání reprezentantky, Gabriela Koukalová je „nejkrásnější biatlonistka“. U mužských komentářů vzhledu Jaromíra Jágra k podobnému stylu komentování nedochází, naopak je zde přítomná kritika aktuálního vzezření sportovce a někteří diskutující sportovci udílí rady, jak o sebe pečovat. Jedná se o jedinou oblast, ve které byla vyzpozorována tendence ke kritice vzhledu v celém analyzovaném vzorku, kterou ženy projevují ojediněle.

Muži dále častěji volí formu oslovení tykáním, v případě hokejisty tak přistupují na pravidla nastavená hokejistou, zatímco u Gabriely Koukalové není tato forma oslovení reciproční a dala by se charakterizovat jako určitý projev patriarchální nadřazenosti.

Jak v mediálních sděleních, tak ve veřejných diskuzích převažuje počet mužských autorů a mluvčích. Muži výhradně komentující články dostupné na internetu opět verbalizují vzhled v tomto případě pouze Gabriely Koukalové. Z analýzy vyplývá, že vzhled je charakteristikou veřejností připisovanou a hodnocenou spíše u Gabriely Koukalové. Ze stran komentujících a diskutujících dochází k zmínění zevnějšku bez externího motivu – nejedná se o reakce na audiovizuální obsah či obsah článku. Situace je opačná u Jaromíra Jágra, u kterého se fanynky a fanoušci vyjadřují k tomuto tématu jen v návaznosti na audiovizuální sdělení.

Posledním ze zjištěných vztahů je již dříve pozorovaná expertíza Jaromíra Jágra, tedy pozice prisuzovaná autory článků sportovci a exekuoaná samotným hokejistou, a její další prohlubování ze stran mužské veřejnosti, která Jágra vnímá jako vzor.

4. SHRNU TÍ VÝSLEDKŮ VÝZKUMU

Na počátku mého výzkumu jsem si stanovila tři výzkumné otázky, které jsem projektovala na analyzovaný vzorek. Tyto otázky byly následující:

V1: Jak se liší sebe prezentace Jaromíra Jágra a Gabriely Koukalové?

V2: Jak se liší medializace účasti sportovce a sportovkyně na ZOH 2018?

V3: Jaké charakteristické znaky má veřejná diskuze vztahující se k tématu?

S přihlédnutím k mému pojetí jáství, ve kterém následuji Michela Foucaulta, přistupuji k vyjádřením a dalším podkladům analýzy jako k unikátním výstupů v daném čase a společnosti. Skrze společné prvky mohou analyzovaná data vykazovat jistou tendenci a jako výzkumnice mohu skrze ně definovat určité nadčasové koncepty přítomné při medializaci účasti a následné reakci veřejnosti.

Při projekci otázky číslo jedna na jednotlivá vyjádření Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra jsem odhalila částečné odlišnosti jejich sebe prezentace. Jako významný jsem identifikovala rozdíl projevu individuality u biatlonistky a hokejisty v jejich sebe prezentaci. Zatímco Gabriela Koukalová zastává roli „týmového hráče“, a celkově je její projev kooperativního rázu, oproti faktu, že z velké míry reprezentuje Českou republiku v individuálních disciplínách, Jaromír Jágr na druhé straně akcentuje svou individualitu, ambice a cíle, ač je hráčem kolektivního sportu. Hokejista se projevuje spíše konfrontačně. Dalším rozdílem v prezentaci je styl oslovení veřejnost, kdy Jaromír Jágr většinu času fanynkám a fanouškům tyká, Gabriela Koukalová nikoliv. Komunikace s veřejností má jak u sportovce, tak u sportovkyně, další maskulinní i femininní prvky, které jsou proměnlivé a nemají repetitivní charakter. Výše zmíněné trendy však z dat zřetelně vystupují.

Ve zkoumané oblasti týkající se druhé otázky je ze vzorku jedna podobnost společná všem analyzovaným článkům, kterou je nezbytné zmínit, jedná se o autorství mediálních výstupů, jejichž autory byli výhradně muži. Při odpovědi na druhou otázku vlastně odpovídám na to, jak se liší muži autoři v referování o účasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na ZOH 2018? Analýzou jsem zjistila, že zdroj sdělení hraje marginální roli, všechny články vykazují stejné charakteristiky. Autoři významněji citují Jaromíra Jágra, který je subjektem a původcem sdělení, zatímco Gabriela Koukalová je stavěna do pozice objektu, o kterém okolí referuje, a za které okolí mluví.

Muži se projevují jako aktivnější i ve veřejných diskuzích. Obecně komentující verbalizují zevněšek biatlonistky a hokejisty, k čemuž ve zbylých dvou analyzovaných úrovních nedochází. Při odpovědi na třetí otázku nelze říci, že by muži nebo ženy byli původcem tohoto pozorovaného znaku. Nejedná se o ženy nebo muže, kterým by bylo vlastní se tímto stylem vyjadřovat, zvolený způsob vyjadřování se však týká výhradně ženy, Gabriely Koukalové. Z dat je patrné, že jsou příslušníci jednotlivých pohlaví odlišní ve formě verbalizace. Zatímco ženy připisují krásný vzhled přímo sportovkyni jako ženě, muži se k tématu vyjadřují ve spojitosti s kariérou, jako by vzhled byl neoddělitelnou součástí biatlonistky. Tomuto zjištění nasvědčuje i fakt, že ke komentování zevnějšku sportovkyně dochází i v případech, kdy vzhled není objektivně přítomen v souvisejícím obsahu, tedy při komentářích článků, které do obsahu vzhled nezahrnují. U Jaromíra Jágra pak k podobnému chování nedochází. Fanoušci a fanynky to, jak sportovec vypadá, komentují pouze v případě sdělení audiovizuálního charakteru.

Z řad veřejnosti dále u mužů častěji, než u žen dochází k reciprocitě formy oslovení. U hokejisty tak „přistupují na pravidla hry“ a u biatlonistky pravidla nastavují. Muži hokejistovi i biatlonistce častěji tykají, ženy naopak vykají. Zmíněná reciprocita určuje míru respektu, který u žen převažuje, a dominance, která převažuje u mužů.

5. ZÁVĚR

Výsledky mé kvalitativní analýzy pro mě byly přínosné a naučné. Gabriela Koukalová i Jaromír Jágr ve svých sděleních přistupují k vyjádření pocitů, popsání kontextu situace, jsou přímočaří. Hokejista není v celém obsahu „typický muž“ a Gabriela Koukalová není „typická žena“, oba jsou tak po svém člověkem, ač je z jejich vystupování patrná dominance a submisivita, která však neprostopuje celým vzorkem a není manifestována ve všech aspektech komunikace.

Identifikace fluidity užitých prvků stereotypně maskulinního či femininního charakteru v jednotlivých částech sdělení je pro mě a mé poznání cenná, ač není univerzálně platná. To, co mají obsahy na všech úrovních výzkumu společné, je nadužívání generického maskulina.

Podobnost sebe prezentace Jaromíra Jágra a Gabriely Koukalové s podáním jejich rolí v článkách jednotlivých autorů (v absolutní většině o dění referovali muži), tedy jejich subjektivizace a objektivizace, je zjištěním, které považuji za hodné přezkoumání. V českém prostředí by výsledek analýzy většího vzorku mohl posunout společenský dialog zase o krok dál. Mohl by sloužit při konkrétnější definici hřiště, na kterém je hra konstruktů rozehrána, a ze kterého je aktuální nerovnoměrné nastavení českého sportovního prostředí upevňováno. Jelikož jsem analyzovala pouze úzké období a výše článků, nemohu dojít k závěru, zda Gabriela Koukalová vždy zaujímalá submisivní roli a Jaromír Jágr byl vždy expertem, nebo je k tomuto postoji „vymodelovala“ právě mediální pozornost a úzké vnímání jejich osobnosti novináři a novinářkami.

Překvapivý pro mě v mediální úrovni analýzy byl právě jednotný přístup novinářů k prezentaci Jaromíra Jágra a Gabriely Koukalové, který nekopíroval rozmanitost vyjádření sportovce a sportovkyně, ani rozsah jejich oznámení. Citace a použitý materiál ze sdělení Jaromíra Jágra nikterak neodrážel frekvenci komunikace sportovce. Ač Gabriela Koukalová komunikovala svou neúčast na ZOH 2018 obdobným způsobem jako český hokejista, zastávala v článkách při srovnání marginální pozici. Ve sděleních se výrazně odráží (nebo do nich bylo tlakem okolí vtisknuto) odkazování na sebe sama u Jaromíra Jágra a zdůraznění role okolí Gabriely Koukalové.

Velký přínos by výsledky hlubší analýzy mohly mít v procesu změny genderové struktury sportovního prostředí v České republice, kde jsou ženy trenérkami v pouhých 11 % případech, při čemž pětinu z nich odrazuje od tohoto povolání nedostatek respektu (Fasting

& Knorre, 2005). Vzorec vystupující z mediálních sdělení v součinnosti se sebe prezentací a užíváním generického maskulina přispívá k reprodukci současného výsadního postavení mužů v českém sportu. Obecná vyšší kvalita genderových vztahů by mohla v důsledku vézt k přijímání jinakosti a diverzity ve společnosti.

Respekt dále hraje roli i ve veřejných diskuzích, kde ho nepřímo častěji projevují fanynky Gabriely Koukalové i Jaromíra Jágra skrze vykání a reciprocitu stylu oslovení. Z analýzy diskuzí také vyplývá, že muži jsou aktivnějšími diskutéry než ženy. Veřejnost do celkového diskurzu vnáší téma vzhledu, který u Jaromíra Jágra verbalizuje pouze v komentářích pod audiovizuálním obsahem, přímo tím reaguje na hokejistův zevnějšek a na to, jak vypadá na videu. U Gabriely Koukalové naopak pod videem komentující jejímu vzhledu nevěnují pozornost. Obecně však vizáži biatlonistky veřejnost přikládá důležitost a muži, více než ženy, verbalizují to, jak sportovkyně vypadá. Jedná se u fanoušků a fanynek o jednu ze základních charakteristik Gabriely Koukalové.

Pevně věřím, že závěry, ke kterým jsem poststrukturalistickou analýzou diskurzu došla, jsou pro další vývoj vnímání žen sportovkyň a mužů sportovců nosné. Jsem přesvědčena o naší schopnosti posouvat se dál a potenciálu tolika příležitostí k rozvoji, které nám současné stadium vývoje společnosti nabízí. Každý jednotlivec může skrze jeho a její vyjadřování měnit svět kolem sebe, to, jakým jsme mužem a ženou, zpětně obohacuje obraz genderu jako kategorie, do které se rodíme. To, jakým je mužem a ženou Gabriela Koukalová a Jaromír Jágr a jak jsou jejich pozice reprodukovány v médiích, má v určitém směru větší dosah. Celý komplex médií, sportovců/sportovkyň a veřejnosti je však tvořen jednotlivci, kteří svým osobním přístupem, pojetím sebe sama a okolí, mohou podnítit změnu. Dynamika změn hodnotového světa je následně ilustrována v médiích i sportu, odvětvích, která se podílí na upevňování zažitých stereotypů.

Aktuálně dochází v českém prostředí k významné typizaci role Jaromíra Jágra a Gabriely Koukalové v oblastech dominance, submisivity a vzhledu. Při postupných úpravách jednotlivých atributů těchto kategorií a obohacení bojujících diskurzů o nové náhledy, by se i pozice české sportovkyně, ženy, a s tím i celá česká společnost mohla dále redefinovat a rekonstruovat. Byli bychom tak možná blíže ideálu rovnosti pohlaví, který přispívá ekonomické a společenské prosperitě. Právě rovností příležitostí a rozvojem obou polovin světové populace využíváme plného potenciálu skrytého v současné společnosti.

Použitá literatura

BAXTER, J. 2002. Competing discourses in the classroom: a Post-structuralist Discourse Analysis of girls' and boys' speech in public contexts. *Discourse & Society*. Vol 13(6) SAGE Publications, London.

BRUNS, A. 2008. *Blogs, Wikipedia, Second life, and Beyond: from production to produsage*. New York: Peter Lang. Digital formations. ISBN 978-0-8204-8866-0.

BURKE, P. 2011. *Jazyky a společenství v raně novověké Evropě*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2011. Knihovnice Dějin a současnosti. ISBN 978-80-7422-069-2.

BOYKOFF, J. 2016. *Zapomenutá historie Ženské olympiády*. a2larm.cz. [online]. [cit. 15. 11. 2018]. Dostupné z: <http://a2larm.cz/2016/08/zapomenuta-historie-zenske-olympiady/>

CAMERON, D. 2017. *Mýtus o Marsu a Venuši: mluví muži a ženy opravdu různými jazyky?*. Přeložil Otakar VOCHOČ. Praha: Filosofia, 2017. Dnešní svět. ISBN 978-80-7007-513-5.

ČESKÁ TELEVIZE. 2018. *Rekordy*. [online]. [cit. 12. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/sledovanost-a-spokojenost/rekordy/>

ČESKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR. 2018a. *Předseda a místopředsedové*. [online]. [cit. 14. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.olympic.cz/text/14--predseda-a-mistopredsedove>

ČESKÝ OLYMPIJSKÝ VÝBOR. 2018b. *Základní informace*. [online]. [cit. 14. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.olympic.cz/text/9--zakladni-informace>

ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. 2017. *Zaostřeno na ženy, na muže*. Praha. [online]. [cit. 12. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/45709978/30000217.pdf/92da801e-56d6-4d45-8cef-67497ed59949?version=1.1>

COMMISSION ON THE STATUS OF WOMEN, 2019. *Review and appraisal of the implementation of the Beijing Declaration and Platform for Action and the outcomes of the twenty-third special session of the General Assembly*. [cit. 7. 3. 2020]. Dostupné z: <https://undocs.org/E/CN.6/2020/3>

- DE VARONA, D. 2018. *IOC is leading the way in gender equality. International Olympic Committee.* [online]. [cit. 14. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.olympic.org/news/ioc-is-leading-the-way-in-gender-equality>
- DĚKANOVSKÝ, J. 2008. *Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové.* Praha: Dokořán. Bod (Dokořán). ISBN 978-80-7363-131-4.
- DOVADIL, J. & KOLÁŘ, F. & KNORRE, N. 2004. *Ženy a sport v olympijském hnutí.* Praha: Olympia.
- ENTMAN, R., M. 1993. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication.* 43(4). 51-58. [online]. [cit. 28. 2. 2020]. Dostupné z: https://s3.amazonaws.com/academia.edu.documents/30920539/framing.pdf?response-content-disposition=inline%3B%20filename%3DFraming_Toward_Clarification_of_a_Fractured_Paradigm&X-Amz-Algorithm=AWS4-HMAC-SHA256&X-Amz-Credential=AKIAIWOWYYGZ2Y53UL3A%2F20200228%2Fus-east-1%2Fs3%2Faws4_request&X-Amz-Date=20200228T151856Z&X-Amz-Expires=3600&X-Amz-SignedHeaders=host&X-Amz-Signature=bf105fb5162198939f8de194e49e103807c13c3fa9df4379e3120753e42cad1e.
- FASTING, K. & KNORRE, N. 2005. *Ženy ve sportu v České republice.* Oslo, Praha: Norská sportovní univerzita, ČOV.
- FOUCAULT, M. 1972. *The Archaeology of Knowledge and the Discourse of Language.* New York: Pantheon.
- FOUCAULT, M. 1980. *Power/Knowledge: Selected Interviews and Other Writings. 1972–1977.* New York: Pantheon
- GOMM, I. 1981. *A study of the inferior image of the female use of the English language as compared to that of the male.* Unpublished bachelor's degree thesis. Edge Hill College, Ormskirk, UK.
- HANÍK, Z. 2018. Kauza Gabriela Koukalová: Holky chtějí remizovat aneb Ničí vrcholový sport ženy? *Reflex.cz.* [online]. [cit. 14. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/komentare/86706/kauza-gabriela-koukalova-holky-chteji-remizovat-aneb-nici-vrcholovy-sport-zeny.html>

- HARTLEY, J. & FISKE, J. 2003. *Reading television: with a new foreword by John Hartley*. 2nd ed. London: Routledge. ISBN 0-415-32353-3.
- HEDENBORG, S. & PFISTER, G. 2017. *Gender, Media, Sport*. Routledge. ISBN 1317386337.
- HINTON, P., R. 2000. Stereotypes, cognition, and culture. Philadelphia, PA: *Psychology Press*. ISBN 978-0415198660.
- HOLMES, J. 1984. *Hedging your bets and sitting on the fence: Some evidence for hedges as support structures*. *Te Reo*, 27.
- HYDE, J. S. 2005. *The Gender Similarities Hypothesis*. *American Psychologist*. 60(6), 581–592.
- KNIJNIK, J. 2015. *Femininities and masculinities in brazilian women's football: Resistance and compliance*. *Journal of International Women's Studies*, 16(3), 54-70. [online]. [cit. 14. 11. 2018]. Dostupné z: <https://search-proquest-com.zdroje.vse.cz/docview/1702279516?accountid=17203>
- KOČÍ, P. & ZLATKOVSKÝ, M. 2018. Od Rašky po Ledeckou: Cenné kovy letos pro Česko vybojovaly především ženy. *iRozhlas.cz*. [online]. [cit. 15. 11. 2018]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/sport/olympijske-hry/od-rasky-po-ledeckou-ceska-republika-uz-ma-ze-zimnich-olympiad-vic-medaili-nez_1802230635_zlo
- INTERNATIONAL OLYMPIC COMITEE. 2018. *Factsheet Women in the Olympic movement*. Dostupné z: https://stillmed.olympic.org/media/Document%20Library/OlympicOrg/Factsheets-Reference-Documents/Women-in-the-Olympic-Movement/Factsheet-Women-in-the-Olympic-Movement.pdf#_ga=2.161772155.677348710.1547544494-1285353751.1547544494
- LAKOFF, R. 1973. *Language and Woman's Place*. *Language in Society*. 2(1), 45-80.
- LEFEVER, K. 2012. *New Media and Sport*. ISBN: 978-90-6704-872-9.
- LINKOVÁ, M. 2000. „*Gender v sociologii*.“ *Gender, rovné příležitosti, výzkum*. 1 (4): 1. ISSN 1213-0028.
- LIPPMANN, W., 1997. *Public opinion*. New York: Free Press Paperbacks. ISBN 978-0684833279

- MASARYK, T. G. 1905. „Moderní názor na ženu.“ *Ženská revue*. 1(1).
- ODBOR STATISTIK ROZVOJE SPOLEČNOSTI, 2017. *Statistika sportu: základní ukazatele*. [online]. [cit. 13. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/65776218/090016-17.pdf/f20e6d01-ea6f-4dce-a70c-7f7d617e973b?version=1.3>
- PONIATOWSKI, K. 2011. "You're not allowed body checking in women's hockey": Preserving gendered and nationalistic hegemonies in the 2006 olympic ice hockey tournament. *Women. Sport & Physical Activity Journal*, 20(1), 39-52.
- SAINI, A. 2018. *Od přírody podřadná*. Praha: Academia. ISBN: 978-80-2002-902-7.
- SEKOT, A. 2008. *Sociologické problémy sportu*. Praha: Grada. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-247-2562-8.
- SMETÁČKOVÁ, I. 2016. *Genderové představy a vztahy: sociální a kognitivní aspekty vývoje maskulinity a femininity v průběhu základní školy*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON). Gender sondy. ISBN 978-80-7419-229-6.
- ŠPAČEK, O. 2007. *Sport jako statusový symbol*. In: I. Slepíčková, L. Flemr (editoři). *Aktuální otázky sociologie sportu*. Praha: UK FTVS, s. 14–19.
- THEBERGE, N. 1997. "It's Part of the Game": Physicality and the Production of Gender in Women's Hockey. *Gender and Society*, 11(1), 69-87. Dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/190226>
- PEKINGSKÁ DEKLARACE, 1995. *Beijing Declaration and Platform for Action. The Fourth World Conference on Women. United Nations*. [cit. 5. 2. 2019]. Dostupné z: https://www.un.org/en/events/pastevents/pdfs/Beijing_Declaration_and_Platform_for_Action.pdf
- ÚŘAD VLÁDY ČESKÉ REPUBLIKY. 2018. *Zpráva za rok 2017 o rovnosti žen a mužů*. [online]. [cit. 13. 11. 2018]. Dostupné z: <https://www.vlada.cz/assets/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/Aktuality/zprava2017.pdf>
- VALDROVÁ, J. 2018. *Reprezentace ženství z perspektivy lingvistiky genderových a sexuálních identit*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2018. Gender sondy. ISBN 978-80-7419-261-6.

VEJAR, C. 2019. *Symbolic Interactionism*. Salem Press Encyclopedia [online]. 2019 [cit. 2020-02-28].

WAGNEROVÁ, A. 2017. *Žena za socialismu: Československo 1945-1974 a reflexe vývoje před rokem 1989 a po něm*. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON). Gender sondy. ISBN 978-80-7419-252-4

WORLD ECONOMIC FORUM. 2018. *The Global Gender Gap Report 2018*. [online]. Ženeva. [cit. 13. 11. 2018]. ISBN-13: 978-2-940631-00-1 Dostupné z: http://www3.weforum.org/docs/WEF_GGGR_2018.pdf

World Health Organization, 2018. *Global Health Estimates 2016: Deaths by cause, age, sex, by country and by region, 2000-2016*. World Health Organization, Ženeva.

ZÁBRODSKÁ, K. 2009. *Variace na gender: poststrukturalismus, diskurzivní analýza a genderová identita*. Praha: Academia. Průhledy (Academia). ISBN 978-80-200-1752-9.

Teze Diplomové práce

Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Teze MAGISTERSKÉ diplomové práce	
TUTO ČÁST VYPLŇUJE STUDENT/KA:	
Příjmení a jméno diplomantky/diplomanta: [redacted]	Razítko podatelny:
Imatrikulační ročník diplomantky/diplomanta: 2017	
E-mail diplomantky/diplomanta: lucie.jonackova@gmail.com	
Studijní obor/forma studia: Mediální studia navazující/prezenční	
Předpokládaný název práce v češtině: Genderové aspekty komunikace sportovních událostí: Případová studie medializace neúčasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na XXIII. zimních olympijských hrách	
Předpokládaný název práce v angličtině: Gender aspects in communication of sport events: Case study of medialization of the Gabriela Koukalová's and Jaromír Jágr's absence from the XXIII Olympic Winter Games	
Předpokládaný termín dokončení (semestr, akademický rok – vzor: ZS 2012/2013) (diplomovou práci je možné odevzdat <u>nejdříve</u> po dvou semestrech od schválení tezi) LS 2018/2019	
Charakteristika tématu a jeho dosavadní zpracování (max. 1800 znaků): ZOH jsou určitou mezinárodní reprezentací národa a účast na nich bývá brána jako vrchol sportovní kariéry. Vyjádření sportovců k účasti i diskuze veřejnosti a médií je výraznou součástí samotné události. Jaromír Jágr i Gabriela Koukalová jsou přední představitelé svého sportu (hokeje a biatlonu) v ČR, oba vyhráli ocenění Sportovec roku a mohou být považováni za ikony svého oboru, proto jejich projevy a projevy široké veřejnosti mohou posloužit jako příklad genderově vázaných rozdílů v prezentaci sportovců, navazující medializaci a diskuzi.	
Genderové aspekty komunikace sportovních událostí jsou tématem zkoumaným, např. profesor Andrew C. Billings působící na University of Alabama se ve spolupráci s mnoha dalšími autory zabývá problematikou gendrových aspektů medializování olympijských her, je spoluautorem článku Gender differences through the lens of Rio: Australian Olympic primetime coverage of the 2016 Rio Summer Olympic Games a mnoha dalších. Poznátky o komunikaci a sportu jsou rozpracovány v knize Communication and Sport, jejíž spoluautorem je právě Billings a jejím hlavním tématem je charakteristika medializování sportu, mimo jiné i z pohledu genderu. Stejně téma je dále obsaženo v nedávno publikované knize Gender, Media, Sport editované Sasannou Hedenborg a Gertrudou Pfister.	
Předpokládaný cíl práce, případně formulace problému, výzkumné otázky nebo hypotézy (max. 1800 znaků): Předpokládaným cílem práce je případová studie genderových aspektů medializace neúčasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na ZOH 2018, která bude mít několik úrovní: analýzu prezentací obou sportovců ve vztahu k účasti na ZOH 2018 a charakteristiku případných rozdílů odvíjejících se od jejich genderu (s přihlédnutím na kontext ohlášení), dále analýzu následného mediálního diskurzu jejich rozhodnutí a veřejné diskuze týkající se tématu.	
Předpokládaná struktura práce (rozdělení do jednotlivých kapitol a podkapitol se stručnou charakteristikou jejich obsahu): 1. Úvod - uvedení do problematiky 2. Teoretická část 2.1 Rozdílná medializace genderu 2.2 Gender ve sportu a jeho medializace	

<p>2.3 My a šampióni - vztah veřejnosti k vrcholovým sportovcům</p> <p>3. Praktická část</p> <p>3.1 Kvalitativní výzkum prezentace sportovců</p> <p>3.2 Kvalitativní výzkum článků týkajících se účasti sportovců na ZOH 2018</p> <p>3.3 Kvalitativní výzkum veřejné diskuze</p> <p>4. Závěr - interpretace výsledků a jejich zasazení do kontextu</p>
<p>Vymezení podkladového materiálu (např. titul periodika a analyzované období): Podkladové materiály pro jednotlivé úrovně případové studie genderových aspektů medializace neúčasti Gabriely Koukalové a Jaromíra Jágra na ZOH 2018 budou následující:</p> <p>1. Výzkumným vzorkem analýzy prezentace obou sportovců budou videopříspěvky na jejich profilu, na sociální síti facebook, týkající se účasti na ZOH 2018.</p> <p>2. Výzkumným vzorkem analýzy mediálního diskurzu této události budou články publikované k danému tématu v nejčtenějších tištěných celostátních denících (s přihlédnutím k jejich serióznosti): Mladá Fronta Dnes, Právo, Sport, Lidové a Hospodářské noviny. Dále do výzkumného vzorku zařadím články ze zpravodajských portálů, které byly opět vybrány na základě kritéria čtenosti a serióznosti: Novinky.cz, Seznamzpravy.cz, iDnes.cz, Aktuálně.cz, TN.cz, Deník.cz, Lidovky.cz, Info.cz, Ihned.cz.</p> <p>Články z výše zmíněných zdrojů budou vybírány pouze v období od vyjádření sportovců do konce ZOH 2018.</p> <p>3. K analýze veřejné diskuze využiji komentáře pod příspěvky sportovců na sociální síti a pod články na zpravodajských portálech (budou-li k dispozici).</p>
<p>Metody (techniky) zpracování materiálu: V praktické části využiji kvalitativní obsahové analýzy.</p>
<p>Základní literatura (nejméně 5 nejdůležitějších titulů k tématu a metodě jeho zpracování; u všech titulů je nutné uvést stručnou anotaci na 2-5 řádků):</p> <p>1. HENDL, Jan. Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace. 2. vyd. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-485-4. Kniha uvozující metody kvalitativního výzkumu, patričný postup a sloužící jako příručka k pochopení metod v akademickém prostředí.</p> <p>2. TRAMPOTA, Tomáš; VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. Metody výzkumu médií. 1. vyd. Praha: Portál, 2009. 293 s. ISBN 978-80-7367-683-4. Tato publikace pojednává o možných formách výzkumu médií, přináší čtenáři praktické ukázky a nabízí tak lepší pochopení problematiky výzkumu.</p> <p>3. RENZETTI, Claire M.; CURRAN, Daniel J. Ženy, muži a společnost. 1. vyd. Praha: Karolinum, 2003. 642 s. ISBN 80-246-0525-2. Autoři poskytují vhled do společenského postavení ženy a muže, komplexnější pochopení vztahů ve společnosti a vývoje vnímání genderu.</p> <p>4. DĚKANOVSKÝ, Jan. Sport, média a mýty: zlatí hoši, královna bílé stopy a další moderní hrdinové. Praha: Dokořán, 2008. ISBN 978-80-7363-131-4 Jan Děkanovský ve své knize přibližuje vztah veřejnosti ke sportu, medializování sportu a následné proměny pojetí sportovců.</p> <p>5. HEDENBORG, Susanna, PFISTER, Gertrud. Gender, Media, Sport. Routledge, 2017. ISBN 1317386337. Kniha je souborem několika příspěvků publikovaných v odborném časopisu Sport and Society, které nabízí vhled do genderových aspektů medializace sportu</p>
<p>Diplomové a disertační práce k tématu (seznam bakalářských, magisterských a doktorských prací, které byly k tématu obhájeny na UK, případně dalších oborově blízkých fakultách či vysokých školách za posledních pět let)</p>

BŘEZINOVÁ, Veronika. Na genderu (ne)záleží: biatlonisté a biatlonistky v českých médiích. Praha, 2016. 75 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D.

KOREIS, Kristýna. Ženy ve sportovních redakcích: gender, profesní sebepojetí, moc. Praha, 2017. 79 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut komunikačních studií a žurnalistiky. Katedra mediálních studií. Vedoucí diplomové práce PhDr. Lenka Vochocová, Ph.D.

Datum / Podpis studenta/ky

.....

TUTO ČÁST VYPLŇUJE PEDAGOG/PEDAGOŽKA:

Doporučení k tématu, struktuře a technice zpracování materiálu:

Případné doporučení dalších titulů literatury předepsané ke zpracování tématu:

Potvrzuji, že výše uvedené teze jsem s jejich autorem/kou konzultoval(a) a že téma odpovídá mému oborovému zaměření a oblasti odborné práce, kterou na FSV UK vykonávám.

Souhlasím s tím, že budu vedoucí(m) této práce.

Příjmení a jméno pedagožky/pedagoga

Datum / Podpis pedagožky/pedagoga

TEZE JE NUTNO ODEVZDAT VYTIŠTĚNÉ, PODEPSANÉ A VE DVOU VYHOTOVENÍCH DO TERMÍNU UVEDENÉHO V HARMONOGRAMU PŘÍSLUŠNÉHO AKADEMICKÉHO ROKU, A TO PROSTŘEDNICTVÍM PODATELNÝ FSV UK. PŘIJATE TEZE JE NUTNÉ SI VYZVEDNOUT V SEKRETARIÁTU PŘÍSLUŠNÉ KATEDRY A NECHAT VEVAZAT DO OBOU VYTISKŮ DIPLOMOVÉ PRÁCE.

TEZE SCHVALUJE GARANT PŘÍSLUŠNÉHO STUDIJNÍHO PROGRAMU/OBORU.

Přílohy

Příloha č.1 -transkript vyjádření Jaromíra Jágra na sociální síti Facebook

Ahoj hokejová rodino, tentokrát jsem se rozhodl, že místo psaní se pokusím nějakým způsobem vyjádřit ústně a chtěl bych promluvit na téma: Jágr, hokejová reprezentace, a Jágr a olympiáda.

Asi před dvěma dny jsem, jsme dělali rozhovor s Robertem Zárubou, kde mimo jiné padla otázka: Jaký jsou moje cíle nebo možnosti na příští sezonu, a já jsem říkal: Zaprvé, a to je moje priorita, bych se rád vrátil a odehrál ještě minimálně jeden rok v NHL, a pokud by to nevyšlo, tak možná hrát někde v Evropě, anebo hrát na Kladně a pokusit se o návrat do reprezentace a zahrát si na olympijských hrách. Mluvil jsem upřímně, vůbec jsem o tom nepřemýšlel, prostě to, co jsem, jak jsem to cítil, tak jsem, tak jsem i odpověděl, a vůbec bych nevěřil, že z toho bude takový hambuk a že se to začne druhý den psát v novinách a lidé to začnou řešit a novináři budou volat všem odborníkům hokejovým, trenérům, ptát se, jestli to je přínos nebo to není přínos, jestli by bylo dobrý, kdyby Jágr hrál, nebo ne, a abych vysvětlil, z jakého důvodu mě to vůbec napadlo a proč jsem to chtěl nebo proč jsem to řekl. Já si myslím, že každý člověk, nejen já, ale každý člověk, nejen ve sportu, ale v jakýmkoliv zaměstnání nebo v životě, potřebuje cíle. Cíle, motivaci a čím větší a těžší cíle a motivaci si dá, tím, tím si můžete být jistý, že odvede lepší výkony. Proto i já potřebuju mít nějakou motivaci, nějaký cíl, když jdu do sezony. Většinou jsem si dával, že chci být nejlepší, nejlepší hokejista, jaký můžu být, dát co nejvíce gólů, hrát dobře, být prospěšný pro mužstvo a teď mě napadlo to, že, že by pro mě největší motivaci, pokud nepůjdu do NHL, bude pokusit se o návrat do reprezentace. Ale nebral jsem to tak jako že, když budu dobrý, tak tam budu. To samozřejmě ne, bude záležet na trenérech, bude záležet na mí formě, bude záležet na tom, na různých okolnostech, jestli budu prospěšný nebo ne. To, to se nedá ovlivnit. Jediný, co můžu ovlivnit, si dát ten nejlepší cíl jaký můžu a jít tvrdě za ním a dělat maximum pro to, abych ho dosáhnul. To, jestli tam budu nebo nebudu, to teď, to teď je vedlejší, mně šlo vyloženě o to, abych si dal nějaký cíl, abych měl nějakou motivaci na příští sezónu, abych jen, abych nešel jenom na zimní stadion, si to tam odbruslit a zase jít domů. To už, to už bych nebyl profesionál, ale to už bych byl amatér, který se vyloženě hokejem baví, a to ještě nechci. Takže, já doufám, že, že, že jste to pochopili, že jsem tím nic nemyslel, nechtěl jsem, aby, aby se to nějakým způsobem rozvířilo, jako se to rozvířilo, a byl bych nejradši, kdyby už o tom nikdo nemluvil, a co se stane, to se stane, a tím bych to asi zakončil.

Takže děkuju všem, který, který mě nějakým způsobem chápou. Děkuju všem, který to budou respektovat. Děkuju všem novinářům, který, který se, který už přestanou volat trenérům a odborníkům na jejich názor, jestli Jágr do reprezentace patří nebo ne, jestli by bylo, jestli by to bylo plus nebo minus. Prostě bral jsem to tak, jako že to je moje, že to bude pro mě ta nejlepší a největší motivace, pokud zůstanu v Evropě.

Děkuju.

Příloha č.2 – transkript rozhovoru Jaromíra Jágra a Roberta Záruby

Záruba: Jaromíre, dobrý večer, je příjemné setkat se zase po takové době před kamerami České televize.

JJ: Dobrý večer.

Záruba: A když už teda jsme tady jeden na jednoho, tak je to pořád ten typ souboje, který Vás na hokeji nejvíc baví? Jeden na jednoho.

JJ: Ty jo, nemyslím si už. Mě by to bavilo, kdybych byl dobrý, kdybych byl, kdybych byl tak dobrý, že bych je snadno objížděl ty soupeře, ale to už je dávno pryč.

Záruba: A co tedy je teď momentálně to, co Vás drží při hokeji?

JJ: Jeden na nula. Jeden na nulu. Dostat to někam, kde nikdo jiný není. Brankář je v rohu, obránci jsou v rohu a to je pro mě nejjednodušší, no, a taková situace už se tak často v hokeji nestává.

Záruba: No, nejjednodušší to možná je, ale co je nejobtavnější pořád, po těch letech, protože spouště hráčů z té Vaší generace už vlastně to potěšení z hokeje skončilo a Vám ne.

JJ: Tak, už jenom ta atmosféra v tý kabině a atmosféra při tom hokejovém zápase, to je něco, co se nedá, co se nedá tak lehce opustit.

Záruba: Byl souboj jeden na jednoho to, co bylo pro Vás měřítkem, řekněme kvality hráče, kvality na té úrovni, na kterou jste se v minulosti chtěl dostat, že vlastně přejít přes soupeře za každých okolností, v každém zápase, když to tým potřebuje, je pro mě vizitkou nejlepšího hráče na světě. Vy jste tohle, tohle chtěl dosáhnout a v určité fázi kariéry jste toho dejme tomu dosáhl, byť je to možná relativní. Je to pořád pro Vás to hlavní měřítko v hokeji, jak je hráč úspěšný?

JJ: Tak já si myslím, že v těch kolektivních sportech, kdy, kdy prostě jeden má bránit jednoho, i když je tam pět hráčů, tak pořád je to jeden na jednoho, jakákoliv situace, jo? Dřív se ten hokej hrál vyloženě jeden na jednoho, takže já když jsem objel jednoho

hráče, tak jsem měl potom prostor jet do brány, teď se hrají ty zóny, takže se vymění nebo na sebe zakříčí switch anglicky, takže to je daleko víc obtížnější a dřív bylo spoustu týmů, hlavně když já jsem přišel do NHL, hlavně Buffalo to hrálo hrozně dlouho, že, že vyznávali tu obranu jeden na jednoho a pro mě to bylo to nejjednodušší, já jsem si vždycky počkal, počkal jsem si na toho hráče až ke mně přijede, když jsem ho objel, tak už jsem jel potom sám na prázdnou bránu.

Záruba: Hokej se moc změnil od Vašich začátků. Je pořád ve Vaší řečnické touze nabídnout něco, co jiní hráči nemají, je pořád něco, co dokážete a jste o tom přesvědčený, že máte v té nabídce své jinak než ostatní?

JJ: Tak, člověk se musí přizpůsobovat, nejenom u nás ve sportu, ale kdekoliv v životě, když se nepřizpůsobíš, tak umřeš nebo přestaneš hrát ten hokej nebo přestaneš pracovat v té práci, kde jsi pracoval. Jestli si myslíš, že ten hokej, co si hrál před dvaceti lety, můžeš hrát teď, tak jsi na velkém omylu a je to začátek konce, jo? Takže pro mě bylo nejdůležitější se přizpůsobit, i když v určitém období nebo v určitém věku ten můj styl byl možná to nejlepší, co jsem mohl nabídnout nebo mi to vyhovovalo, stačilo mi to na to možná být jeden z nejlepších útočníků, ale postupem času ten hokej se změnil hlavně po stávce 2005, 2006, kdy ty pravidla se hrozně moc změnila a najednou dostávali přednost hráči, kteří sice nejsou tak silní, ale o to jsou, o to jsou o to rychlejší a tím směrem se ubírá celý NHL a pořád se to stupňuje a stupňuje.

Záruba: Sedíme v kladenské kabině, která se zas tak moc nezměnila...

JJ: Nezměnila, vůbec.

Záruba:... ale trochu přece, tady jsme hledali místo, kde jste seděl, ale chci se zeptat momentálně, jak moc pravděpodobné je, že byste tady sedával vlastně celou sezonu?

JJ: Tak všechno je možný, já tady o těch věcech přemýšlím, priorita je pořád NHL a mám ještě pořád několik dní, než začne kemp, ale i kdyby se to nestihlo do kempu, tak, tak doufám, že něco, něco, nějaká příležitost se naskytne než začne soutěž.

Záruba: A jak dlouho chcete čekat na nabídku z NHL?

JJ: Nikam nespěchám, budu čekat, dokud mě to víceméně bude bavit čekat a když ne, když se naskytne něco jiného, tak se rozmyslí a uvidím.

Záruba: Já si vybavuju náš rozhovor v podobné situaci zhruba pět let, šest let zpátky, snad nebude vadit, když ten obsah budu trochu sdílet s diváky, a pamatuju si, že jsme se tenkrát bavili o tom, jestli peníze jsou víc nebo nabídka toho týmu je víc. A vy jste

tenkrát říkal, že nabídka je pro mě rozhodující, to jestli mě chce kabina, jestli mě chce trenér, jestli mě nechá hrát. Je v tomhle ten problém a nebo že by Vás neohodnotili dostatečně vysoko, tedy spíš finanční výška té nabídky.

JJ: Tak je tam, je tam spousta faktorů, které rozhodují, a jít je, do mužstva kde třeba mají míň křídel, do mužstva který má větší šanci vyhrát Stanley Cup a jít do mužstva, které hraje podobný styl hokeje jako já, jít do mužstva, kde budu vědět, že, že tam je víc hráčů, s kterými já bych si mohl rozumět a je tam strašně moc faktorů, na druhou stranu, jestliže vezmeš nabídku za minimum, tak se ti může stát že, že prostě v půlce sezony ti řeknou ahoj a nastupovat už vůbec nebudeš, jo? Takže uvidíme, jak to dopadne, sám jsem zvědavý.

Záruba: V minulých dnech vlastně padlo jediné konkrétní jméno, vlastně Calgary Flames, je to takový balónek, jenom jako aby se o něčem mluvilo, aby se ta naděje žila a nebo je to skutečně reálná možnost a nebo je ještě nějaká jiná v posledních hodinách dnech.

JJ: tak, já když se podívám na soupisky tech mančaftů v NHL, tak je tam ještě spousta mančaftů, které prostě nemají ještě ukončenou soupisku nebo je tam spousta mezer a vyloženě žádný z těch manažerů nebo z těch týmů vyloženě nikam nespěchá, oni vědí, že mají ještě 30 dní, než začne sezona a i kdyby to nestihli do té doby, tak ty favorité vědí, že, že i kdyby jim nějakým způsobem utek začátek, tak se dokážou do toho projevu dostat a to je pro ně, ta sezóna od toho února v tom playoff je pro ně nejdůležitější, takže, jak říkám znova, uvidíme, uvidíme, co se stane.

Záruba: A kdybychom měli malinko poodrhnout to zákulisí toho vyjednávání, je právě ta informace o Calgary Flames, je to skutečnost a nebo je to jenom jedna z možností, která se někudy dostala na veřejnost.

JJ: tak, Calgary bylo jedno z mužstev, které měly zájem, zase říkám „zájem“ hned od prvního dne, kdy jsem se stal volným hráčem, ale jak velký zájem, to těžko může někdo posoudit, jo? Já jsem taky zjistil, že ne všemu můžeš věřit, jo? Otevřely se mi oči a nikdy jsem to na vlastní kůži vlastně nezažil tady to jednání, takže jednou, třeba o tom napíšu knížku nebo o tom budu vyprávět, teď ještě nemyslím si, že nastal ten správný čas.

Záruba: Je ještě nějaký jiný klub, který projevil takový zájem jako Calgary Flames momentálně?

JJ: Tak bylo tam spousta, spousta týmů...

Záruba: To bylo ale, je teď něco?

JJ: Jasně, to je víceméně, to se ze dne na den hrozně moc mění, jo tam se nesmí zapomenout, zaprvé, je to hra peněz, jo? Nikdo přesně neotevře karty, ani můj agent, ani jejich strana, a takže, takže, je to taková hra a nikdo, zatím čas vůbec netlačí, netlačí ani na ně, netlačí ani na mě. A to tak bývá, já jsem, víceméně já jsem neměl nikdy tolik zkušeností s tím, jednou se mi to stalo, že jsem čekal o něco dýl, ale v posledních letech jsem se vždy domluvil s tím týmem, kde jsem zakončil tu sezonu, vlastně v posledních šesti letech se mi stalo jenom dvakrát, kdy jsem se nedomluvil a musel jsem čekat.

Záruba: Proč to nevyšlo na Floridě to pokračování?

JJ: tak zaprvé jsme neměli tak úspěšnou sezonu a z různých důvodů, myslím si, že naši klíčoví hráči byli po většinu sezóny zranění a došlo tam k určitým výměnám, který nikdo neočekával, ale zase na druhou stranu to bylo rozhodnutí majitelů, takže, takže se s tím těžko dalo něco dělat, a myslím si, že, že ta další věc přišel nový trenér, který si chce poskládat tým podle sebe, a myslím si, že ten nejdůležitější faktor byl asi ten, že, že manažer prostě už chtěl, aby ty mladý hráči prostě sebrali zodpovědnost nebo brali zodpovědnost na sebe, a věřili tomu, že pokud tam bude někdo starší jako jsem já, tak to nikdy ty hráči, ty hráči nedokážou nebo budou mít třeba nějaký ostych nebo se budou bát něco říct v kabině, protože jsem tam já, těžko říct, to je taková domněnka.

Záruba: A od té doby, dostal jste se do situace, která už je přece jen blíž k té dohodě, že byste třeba i volal hráčům z nějakého klubu nebo trenérovi...

JJ: ne...

Záruba: ...Ne, ještě to nebylo takhle daleko.

JJ: ... A to, to já bych, to já bych ani nedělal, jako s trenérem. Mluvil jsem s pár manažery a mluvil jsem s pár trenéry, ale bylo to hlavně z toho důvodu, protože můj agent i já víceméně jsme byli, neříkám úplně zklamaný, ale z toho jednání vlastně k čemu došlo na Floridě, proto můj manažer nebo můj agent si chtěl být jistý, cokoliv mi řekne vlastně, abych já to slyšel taky jako první, abych víceméně věděl, na čem jsem, abych se mohl potom rozhodnout.

Záruba: Dobře, ale kde je ta hranice, protože přestupní termín má nějakou hranici, ale vlastně ta Vaše hranice k dohodě leží někdy mezi tedy tím koncem přestupního termínu v NHL a začátkem sezóny, kde to pro vás je ten moment, kdy si řeknete tak dost, já to prostě odehrajú v Evropě a třeba, to už je podle mě jedno kde.

JJ: tak, to já teď nemůžu říct, to možná to vycítím na sobě a řeknu a dost, už mě nebaví

dál čekat, a jako já hokej v NHL miluju a to je ten důvod proč mi nevádí nebo ne nevádí, ale jsem schopen čekat, kolik lidí by dalo za to, kdyby si mohli odehrát jenom jeden zápas za NHL jo, a já měl tu příležitost že, že kdybych tenkrát zůstal v NHL nebo nešel do Ruska, tak jsem měl suverénně nejvíc zápasů v NHL, jo? Takže měl jsem ohromný štěstí a prostě to zázemí a všechno, všechno okolo toho NHL se mi na tolik líbí, že prostě si tam chci tu kariéru prodloužit.

Záruba: NHL si velmi váží hráčů, kteří něco dokázali, a není to jenom vytrvalost, ale je to i počet gólů, bodů a všech útočných statistik. Je i tohle pro vás v tom, jak se blížíte k tomu, řekněme uzavření toho účtu, je i tohle pro vás najednou důležitější, než to bylo dřív, anebo je to pořád jenom taková řekněme vedlejší radost toho hokeje.

JJ: Tak, není to pro mě v současnosti to nejdůležitější, nejdůležitější je pro mě pořád ta hra, nějakým způsobem se bavit, prodloužit si tu kariéru v NHL, to je pro mě nejdůležitější. Na druhou stranu, když v některých těch statistikách jsem, jsem dost blízko nějakým způsobem přeskocit, tak by byla škoda toho nevyužít, ale co se týká gólů nebo bodů, tak tam už, tam vyloženě nemám žádnou šanci, jo? Tam jde jenom o ty zápasy.

Záruba: Dobře, kdyby to nevyšlo, je tu několik možností: KHL, Evropa, Švýcarsko, Švédsko a , nebo Kladno, anebo nějaký jiný klub u nás. Co z toho je nejpravděpodobnější? Nebo co z toho je vůbec pravděpodobné, co z toho je vyloučené?

JJ: Tak možností je spousta, jo, zůstat v NHL, to je jedna varianta, druhá varianta, zkusit nějakou evropskou soutěž, nemusí to být KHL, ale něco velice kvalitního a možná se pokusit o návrat do reprezentace, hrát na olympiádě, ta šance by byla větší, tím že neodejdou hráči z NHL anebo zůstat i na Kladně a soustředit se na ten trénink a uvidím jak se budu cítit, člověk nikdy neví.

Záruba: Takhle, národní tým je zpátky ve hře?

JJ: Ne, tak to neříkám že, tak to vyloženě bych musel na to mít a být dobrý, ale... tak

Záruba: To se může stát.

JJ: Přesně tak, kdybych na to měl a trenéři mě požádali, tak samozřejmě bych řekl ano, kdybych věděl, že bych byl nějakým způsobem přínosem. Já momentálně se na to necítím, já bych se musel natrénovat, ale zase na druhou stranu, já bych měl spousta času se na to připravit, nemusel bych cestovat, nemusel bych, víceméně kdybych byl tady na Kladně, dokážu se připravit, můžu trénovat dvakrát denně, dokážu se připravit

na ten klíčový moment a to je, to je olympiáda a já jdu, já si mysl.. Já jsem, natolik, věřím tomu, co dělám, že věřím tomu, že se dokážu připravit a kdybych se nepřipravil řeknu, nemůžu, nemám na to.

Záruba: Není tohle čekání taková hokejová samota, někdy. Jsme tady na Kladně, vy večer budete trénovat vlastně na zimním stadionu, kde nikdo jiný nebude.

JJ: Tak já jsem vždycky rád trénoval sám a já, mně to víceméně vyhovuje, já si můžu dát přestávku, kdy chci, a můžu si dělat věci, který chci, a už po těch letech, už znám svoje tělo velice dobře, vím, co potřebuje, kdy potřebuje zabrat, kdy potřebuje odpočinek, a samozřejmě ta, ta motivace, ta motivace je trošičku zvláštní, když nevím, co bude zítra, co bude za 14 dní, nevím na jaký styl mám trénovat, jo? Ale tak to je součást mé práce.

Záruba: Jaromíre děkuju, přeju Vám, ať v tom pokeru položíte na stůl nakonec tu nejvyšší kartu, jaké jste schopni. A přeju hodně štěstí, hodně zdraví a děkuju za rozhovor.

JJ: já děkuju.

Zdroj: <https://www.ceskatelevize.cz/sport/hokej/360526-jagr-pro-ct-sport-kdybych-hral-v-evrope-pokusim-se-kvuli-olympiade-o-navrat-do-reprezentace/>

Příloha č.3 – příspěvek Gabriely Kokalové

Milí fanoušci,

rozhodla jsem se Vám touto cestou sdělit to, co už nejspíš všichni tušíte. Na základě mých zdravotních potíží předčasně ukončuji tuto závodní sezonu.

Během přípravného období jsem se snažila několikrát vrátit do plného tréninku, bohužel marně. Velmi mě mrzí, že se můj olympijský sen rozplynul a nebudu moct reprezentovat naší zemi. Do poslední chvíle jsem doufala ve zlepšení a děkuji Vám všem, kteří jste se mi snažili pomoci, nebo mě podporovali na dálku! Velmi si toho vážím!

Několik sezón po sobě jsem se prostřednictvím svých výkonů snažila rozdávat radost a upřímně doufám, že se mi to dařilo. Letos to bohužel nevyšlo. Jsem ale hrdá, že se za tak krátkou dobu podařilo dostat biatlon, sport, který ještě před pár lety skoro nikdo neznal, na výsluní.

Děkuji, za Vaši přízeň a doufám, že zůstanete biatlonu nakloněni i nadále!

Na závěr bych chtěla popřát všem sportovcům hodně štěstí a skvělé výkony na olympiádě! Chtěla jsem být po vašem boku, ale do reprezentace se nechodí za jméno ani minulé úspěchy, v tom je sport krutý, ale i krásný a spravedlivý zároveň. Moje aktuální priorita je dát se dohromady a po Vancouveru a Soči budu v nové roli vašeho věrného fanouška.

Vaše Gábi

Příloha č.4 – transkript rozhovoru Gabriely Koukalové a Tomáše Housky

G: Milý fanoušci a sportovní přátelé, rozhodla jsem se udělat rozhovor ohledně svojí situace, sezóny, abych se vyhnula spekulacím a uvedla na pravou míru, jak to se mnou doopravdy je. Jsem ráda, že mi s tím vším pomůže můj kamarád Tomáš Houska, ahoj Tome.

T: Ahoj, Ahoj! Tak pojďme na to! V novinách se píše, že nebudeš startovat na Olympijských hrách. Je to pravda?

G: Bohužel je to pravda, můj olympijský sen se rozplynul. V podstatě si uvědomuju, že na olympiádu se nejezdí za úspěchy z minulosti nebo za jméno, takže já jsem bohužel kvůli svojí zdravotní situaci se nebyla schopná kvalitně připravit do takové míry, abych mohla naši zem reprezentovat nějak kvalitně.

T: Ten důvod je tvé zdraví, to že si se nedokázala připravit, nemáš natrénováno.

G: Přesně tak, přesně tak.

T: Takže nejsi těhotná?

G: Nejsem těhotná... bohužel.

T: Ani žádné další spekulace jsou nebo nejsou na místě?

G: Ne, ne, ne. Už jsem slyšela opravdu hodně různých verzí a variant, ale musím říct, že ten jediný důvod je skutečně jenom moje zdraví a to je všechno.

T: Vysvětli mi to jako fanouškovi biatlonu. Ty prostě nejsi schopná teďka vzít běžky, flintu a jít to aspoň zkusit?

G: Schopná jít si to zkusit určitě jsem, ale myslím, že opravdu při těch závodech je potřeba dostat se do té nejvyšší intenzity, ve které já nejsem schopná vlastně aktuálně setrvat déle než pár minut, a v důsledku toho věřím, že třeba možná nějakou část toho závodu bych kvalitně zvládla, ale ten zbytek určitě ne.

T: Takže vy během těch biatlonových závodů jdete od začátku do konce na sto procent a ty prostě nejsi schopná tuhle zátěž teďka vůbec absolvovat.

G: Přesně tak. Vlastně není to jenom aktuální nebo není to jenom teď v poslední době, ale už během posledních x měsíců ty problémy přetrvávaly a vlastně v momentě, kdy já jsem schopná velmi kvalitně jezdit jenom ve vytrvalostních trénincích, tak to opravdu pro přípravu na olympiádu a pro kvalitní výkon nestačí a nejsem prostě schopna vydržet to tempo, které jsem, které je potřeba vydržet, pro to abych mohla závodit.

T: Biatlon není fotbal nebo hokej, že bys mohla hrát ve čtvrtý pětce nebo být na střídačce a nastoupit na deset minut, tak to prostě je a nemůžeš, nemůžeš zkusit třeba ani štafetu.

G: No, nemyslím si, že bych byla v aktuální situaci schopna tomu týmu nějak pomoci, takže myslím, že bych si ani nezasloužila za to, za tu práci, kterou jsem si v podstatě letos moc neodpracovala tam ostatním nějak zabírat místo. Myslím, že je rozumný, opravdu se úplně jako od toho separovat a soustředit se spíš na tu svoji zdravotní stránku, protože věřím, že je plný tým holek, který odvedly maximální práci a určitě si to místo zaslouží mnohem více než já, takže věřím, že každá zkušenost, kterou nasbírají i teď, během třeba olympiády, že je určitě velmi cenná vzhledem k budoucnosti.

T: Jaký byl ten moment nebo vůbec takhle, byl to jeden moment, kdy jsi věděla, teď už to nepůjde? Nebo se to nějak jako vyvíjelo a že si dýl a dýl věřila, že tu olympiádu přece jenom dáš?

G: No, pravdou je, že když jsme se před pár měsíci domluvili, že vlastně nenastoupím do začátku sezony, tak že mě to malinko uklidnilo, že jsem si říkala, že i kdybych měla jako ty potíže stále přetrvávající, tak že ještě třeba se dokážu srovnat a budu schopná naskočit po Vánocích nebo po Novém roce do svět'áku. Bylo mi jasné, že když se nepřipravím kvalitně, tak že nemá cenu vlastně jet rovnou na olympiádu i za cenu, že by se třeba ty potíže zlepšovaly a cítila bych se líp, ale myslím, že vlastně člověk k tomu, aby podal opravdu jako stoprocentní výkon, potřebuje se nejdřív rozzávodit, nejde to úplně tak, sice mám dost zkušeností z minula, ale pravdou je, že mám takový pocit, že už letos mě teda ujel vlak do takové míry, že i když jsem sebevětší rváč, tak v tuhle chvíli si asi jako netroufnu. Nepřipadá mi to jako vůbec dobrý nápad za sebe se tam o něco snažit v momentě, kdy nejsem vlastně schopná už ničemu pomoci.

T: Jak to bude s tebou dál?

G: Největší prioritu má moje zdraví, takže bych se chtěla uzdravit, dát se dohromady a pak se rozhodnu, co a jak dál, až bude čas.

T: Musím říct, že ty vypadáš jako zdravě, směješ se, vypadáš, vypadáš, ve formě. Můžeš to nějak popsat ještě ten stav, prostě ve kterým ty se, ve kterým ty se nacházíš během těch tréninků, které považuješ pak za neúspěšný.

G: No, vlastně je to hrozně jednoduchý, vlastně během těch závodů nebo tréninků, vždycky když jezdím, já nevím, v nižších intenzitách, v těch tepech, kdy, které jsou, nevím, asi to nemusím říkat úplně přesně, v jaké tepové hranici se pohybuju, ale vlastně v momentě, kdy dělám vytrvalostní trénink, tak dochází k tomu zakyselení těch nohou velmi pomalu. Jakoby mám pocit, že třeba 3/4 hodiny jakž takž jedu, ale v momentě, kdy vlastně se snažím vyvinout maximální tempo a jet co nejrychleji, tak mám najednou po několika minutách pocit, jak kdybych měla prostě nohy unavené, těžké, zkrčované a vlastně takové, které snad ani nejsou moje. Prostě nejsem schopná se odrážet, tak jak bych měla, tak jak vyžaduje ta technika a vlastně to tempo a to všechno.

T: Budeš olympiádu sledovat?

G: Rozhodně, určitě, určitě. Tim, že tam nejedu, tak to pro mě rozhodně nekončí a budu fandit a držet palce možná o to víc, bude pro mě zajímavý si to zkusit zase z jiný pozice malinko a vidět to tak trochu jinýma očima. Určitě držím moc palce všem sportovcům a přeju jim hodně štěstí do jejich výkonů a doufám, že bude na co se dívat.

T: Gábino, ty na mě vůbec nepůsobíš zapškle, směješ se, což já jsem za to rád, ale je to i tím, třeba že jsi už byla na dvou olympiádách?

G: Myslím, že už jsem si to odžila, ale zároveň, samozřejmě jako na tu olympiádu bych chtěla moc, ale říkám si, že po těch pár životních zkušenostech, které už od těch předešlých olympiád mám, vidím ten svět jako tak trochu v jiném měřítku. Prostě říkám si, že jsem ráda za to že vlastně, sice mám zdravotní problém, ale nijak mě neomezuje v běžném životě, můžu normálně chodit, nemám v podstatě, když nesportuju, vůbec žádný bolesti a problémy, což je fajn a myslím si že prostě to zdraví je přece jenom na první stránce a je to daleko důležitější než za každou cenu se snažit obstát někde, kde prostě teď momentálně k tomu nemám vůbec žádnou možnost nebo..

T: Rozumím, rozumím, řeknu ti teďka dva výsledky, jo, šestnácté místo a šedesáté místo.

G: Jéééjej, šestnácté a šedesáté místo, nemá to něco společného s tím prvním světovým pohárem v Estersondu?

T: Má to něco společného s tvoji první olympiádou ve Vancouveru...

G: Jo, takhle.

T: ...kde ty jsi byla vlastně jako neznámá dívka. Vzpomeneš si ještě na tuhle první olympiádu a vlastně jaký je to pro tebe teďka zpětně, když to byla olympiáda, kde s tebou nikdo předtím nedělal rozhovor, nikdo tě neznal, můžeš si to, vybavíš si to ještě?

G: No, rozhodně. Jako pamatuju si tam z toho strašně moc zážitků a myslím si, že z toho žiju nebo že jsem z toho určitě žila minimálně do té poslední olympiády v Soči. Bylo to pro mě trochu jako stresující, protože já jsem tam asi víc jak týden měla nějakou virózu a vlastně vůbec, musela jsem bydlet separé od celého týmu, takže jsem tam s ostatními nestrávila úplně tolik času, jak by si asi všichni mysleli. Nicméně myslím, že to byla hrozně fajnová zkušenost, že i přes to, že mi to všechno nešlo, tak že jsem si tak nějak zažila tu atmosféru a to jaký to vlastně je být po boku všem těm hvězdám sportovním, i které mě vlastně motivovali potom v té další práci a v tom, že mi ukazovali ten směr a to, co vlastně chci dosáhnout, a věřím, že i oni byli součástí toho úspěchu.

T: Pojdme k Soči, to byla pro tebe medailová olympiáda. Já si pamatuju po tvém prvním medailovém ceremoniálu, že si stála a dvě minuty jsi byla úplně mimo, že jsi jako brečela štěstím, pak si se smála a dvě minuty sis tam jako sama stála a bylo vidět, že v tobě se odehrávají úplně jako neskutečný emoce, pocity, nikdo na tebe nechtěl promluvit, takže říkáme tady o olympiádě, že tě to mrzí, a když si vybavíš tyhle pocity, nemrzí tě to ještě o to víc.

G: No, musím říct, že teď v současné době dávám dohromady knížku a hodně jsem se tam vracela tady k té kapitole, která vlastně odstartovala trochu tak vlastně tu mojí kariéru a bylo pro mě velmi důležité, že jsem si to tam mohla asi zažít, jako bylo to neskutečný, ale řekla bych že, možná, nevím, jestli mám tak dlouhý vedení, ale ty pocity ve mně začaly vlastně až opravdově doznívat možná teď, když jakoby už se na to dívám povzdálí a...

T: A když třeba vidíš, že ta účast na té olympiádě není tak samozřejmá, ani pro tebe, která si loni vyhrála mistrovství světa.

G: Přesně tak, já jsem to brala všechno jako že to přicházelo a vlastně jsem si nikdy ani pořádně neuvědomovala, jak je to vzácný a jakoby jakou já mám šanci. Teď vlastně když už je to pro mě nedosažitelný, tak teprve si uvědomuji, co všechno se podařilo daleko líp, než když jsem byla v tom kolotoči všech těch závodů a jako můžu říct, díky bohu, i úspěchů a toho všeho, co se kolem mě odehrávalo.

T: Takhle mladá a už píšeš knížku jo?

G: No, je to pravda, je to pravda, já jsem si říkala, že než to všechno zapomenu, tak že bych to měla napsat na papír, že doufám, že by to třeba mohlo někoho inspirovat nebo třeba možná i někoho pobavit nebo pomoci.

T: Profesionální sportovci žijí hrozně hekticky a ty emoce, co zažíváte za měsíc, za týden, jsou podle mě nesrovnatelný s tím, co zažívám já třeba jako nespovovec za rok. Vy máte furt jako každý den stres, radost, smutek, takže možná je to správný krok napsat to všechno včas, než to zapomeneš, protože toho musí být hrozně moc.

G: No rozhodně, myslím, že i když se k určitým věcem třeba vracím po týdnu, tak nikdy už to nedokážu vyjádřit tak barvitě a tak, jak jsem to vlastně cítila v tu chvíli, takže se snažím opravdu tu knihu zpracovávat vlastně se svým kamarádem Martinem Moravcem na základě aktuálních pocitů a je to takový trošku jako deník. Jsem si říkala, že když jsem to začala dělat jakoby tou formou deníku, tak že je to malinko, že se kolikrát ztotožňuju s tou Brigitte Johnsonovou, takže možná je to trošičku něco na ten způsob.

T: Souvisí to, že píšeš knížku i třeba s tím, že si měla teďka víc volného času. Třeba alespoň já si to myslím, že jsi měla víc volného času. Je to tak? Trénovala jsi, připravovala jsi se, ale když to srovnám s tou závodní dráhou, s tím závodním časem, kdy furt někde cestuješ, takhle jsi se mohla připravovat individuálně. Máš vůbec víc volného času?

G: No, původní moje myšlenka byla, že když vlastně teďka předčasně ukončím sezonu, tak kolik budu mít volna a čemu všemu se budu věnovat. Samozřejmě to úplně tak nevychází. S dneškem vlastně mi začíná taková moje rehabilitace, rehabilitační volno a uzdravování se, takže věřím, že třeba toho volna možná o něco víc určitě bude, bude i výhoda toho, že vlastně nebudu nikam cestovat. Budu více méně v Čechách a pravidelně docházet vlastně na kliniku pana profesora Koláře, kde se budu dávat dohromady, a myslím, že mezitím si určitě najdu jakoby nějaký čas k tomu využít to nějak smysluplně a dát to třeba dohromady, tu poslední část té knihy, která mi ještě chybí.

T: Já jsem si pročetl hodně diskuzí a jedno téma tam bylo: jasně, vdala se, od té doby co má kluka, tak nejezdí, Ale vždyť tak to přece úplně není ne, vždyť od té doby, co máš Petra, tak jsi vyhrála světák, mistrovství světa, a teď teda přišlo to zranění. To je pravda.

G: To je pravda a já myslím, že naopak, že mě vlastně mrzí, že vůbec někoho něco

takového napadne, protože od té doby, co jsem s Petrem, tak mám naopak jakoby nejlepší asi výsledky v životě, takže spíš bych mu chtěla poděkovat, že pravděpodobně nebýt jeho, tak dost možná už tady dneska ani nejsem. On byl ten, který mi byl vždycky oporou a pomáhal mi ve všem, v čem bylo potřeba, a já si toho moc vážím a myslím si, že ta úplně největší výhra pro mě osobně je to, že jsem měla tu šanci, díky tomu sportu, potkat svého manžela, který je prostě pro mě manžel roku.

T: Gábino, jaký další lidi tě teďka podrželi, jaký další lidi tě podporují?

G: Rozhodně rodina, ta vždycky, chtěla bych všem moc poděkovat, protože si toho velmi vážím, taky fanouškům, který vlastně mi dodávali vždycky naději a podporu, ať už osobně a nebo prostřednictvím dopisů, mailů a všeho. Takže to pro mě bylo velmi důležitý, protože když už jsem nemohla já, tak jsem si říkala, že ještě musím chvíli vydržet alespoň pro ty lidi se snažit co nejvíc, abych ukázala, že se tak lehce nevzdám. Mrzí mě, že teď tady nemůžeme sedět a mluvit o tom, jak, jaký výsledek si přivezu z olympiády nebo na co se ještě těším v té kariéře, ale prostě jednou je to tak a já vím, že jsem pro to udělala, co jsem mohla.

T: Máš nějaký závěrečný vzkaz pro fanoušky?

G: Rozhodně bych jim chtěla popřát spoustu krásných sportovních zážitků hlavně během olympiády a hlavně, ať zůstanou zdraví, protože jsem si v poslední době vyzkoušela, že popřát někomu hodně zdraví není opravdu jenom fráze a je to to nejdůležitější, co máme.

Příloha č.5

Jágr otočil. Zvažuje návrat do reprezentace i start na olympiádě

5.9.2017 info.cz str. 00 Sport

raz,ČTK

Útočník Jaromír Jágr připustil návrat do hokejové reprezentace. Pokud nezíská angažmá v NHL, rád by hrál na olympijských hrách v Pchjongčchangu v únoru příštího roku, kdy oslaví 46. narozeniny. Olympijský vítěz z Nagana a dvojnásobný mistr světa to uvedl v pořadu České televize Jeden na jednoho.

Jágr skončil v národním týmu po předloňském mistrovství světa v Praze. Loni odmítl účast na obnoveném Světovém poháru v Torontu, ale nyní přiznal, že by ho lákala další olympiáda.

„Musel bych na to mít a být dobřej. Kdybych na to měl a trenéři mě požádali, tak bych samozřejmě řekl ano, kdybych věděl, že bych byl nějakým způsobem přínosem. Momentálně se na to necítím, musel bych natrénovat," prohlásil Jágr, který je po skončení smlouvy s Floridou bez angažmá a v současnosti trénuje na Kladně ve svém prvoligovém klubu.

Dvojnásobný vítěz Stanleyova poháru a nejproduktivnější Evropan v historii NHL vidí řadu možností, kam by se mohly ubírat jeho další kroky. Preferuje setrvání v NHL, v níž odehrál 23 sezon. „Druhá varianta je zkusit nějakou evropskou soutěž, nemusí to být KHL, ale něco velice kvalitního. Možná se pokusit o návrat do reprezentace a hrát na olympiádě. Ta šance by byla větší tím, že nejedou hráči z NHL," uvedl Jágr.

Připustil i možnost, že by zůstal na Kladně a soustředil se na trénink. „A uvidím, jak se budu cítit. Měl bych spoustu času se na to (olympiádu) připravit. Nemusel bych cestovat, kdybych byl na Kladně, tak se dokážu připravit. Můžu trénovat dvakrát denně a připravit se na ten klíčový moment, a to je olympiáda. Věřím tomu, co dělám, věřím, že se dokážu připravit. A kdybych se nepřipravil, řeknu: nemůžu, nemám na to," konstatoval druhý nejproduktivnějším hráč NHL po legendárním Wayne Gretzkém.

URL| <http://www.info.cz/clanek/15446/jagr-otocil-zvazuje-navrat-do-reprezentace-i-start-na-olympiade>

Příloha č.6

Jágr nosí v hlavě myšlenku na olympiádu

6.9.2017 Právo str. 18 Sport

Martin Kézr

Legenda si pohrává s myšlenkou návratu do reprezentace. Jaromír Jágr nemá měsíc před startem NHL angažmá a v rozhovoru pro ČT překvapivě připustil možnost, že by se jako první český hokejista v historii objevil pošetě za sebou na zimních olympijských hrách.

„Nikam nespěchám. NHL zůstává mojí prioritou, ale pokud by mi to nevyšlo, mohu hrát někde v Evropě, třeba i doma na Kladně, a pak je tu možnost pokusit se o návrat do reprezentace,“ prohlásil Jágr, jenž přitom po pražském MS v roce 2015 oznámil, že to byla jeho definitivně poslední akce v českém dresu.

Nenechal se zviklat ani loni před Světovým pohárem. Teď to ale Jágrovi v hlavě hlodá. „Neříkám, že je návrat do národáku vyloženě ve hře. To jen kdybych na to měl, trenéři o mě vážně stáli a já věděl, že budu pro mužstvo přínosem. Zatím se na to necítím, ale věřím, že bych měl čas a dokázal se připravit,“ naznačil útočník, který právě v únorovém termínu ZOH v Pchjongčchangu oslaví 46. narozeniny. „Šance by mohla být o to větší, že tam hráči z NHL nemohou,“ dodal Jágr.

Zatím stále hledí směr zámoří. „Budu čekat na NHL, dokud mě to bude bavit. Doufám, že se něco naskytne. Je to takový poker, nikdo neukáže otevřeně karty, ani můj agent ne,“ řekl Jágr a přiznal, že i on sám mluvil s několika generálními manažery.

„Ve hře byla už spousta týmů, ale to se ze dne na den mění. Třeba Calgary bylo z mužstev, která měla zájem hned od prvního dne, co jsem se stal volným hráčem. Ale jak velký zájem, to je těžký posoudit,“ upřesnil Jágr.

Žádná z nabídek NHL ho zatím ale neoslovila natolik, aby na ni kývl. „Je spousta faktorů, které to ovlivňují. V mém rozhodování hraje roli, jestli bych šel do mužstva, kde mají míň křidel, kde hrají podobným stylem jako já a kde jsou hráči, se kterými bych si mohl rozumět. A nelze opomenout ani váhu peněz. Když vezmeš nabídku za milión, tak ti v půlce sezóny můžou říct: Ahoj,“ uvedl Jágr v upřímné zpovědi do televizní kamery.

***

Je to takový poker, nikdo neukáže otevřeně karty, ani můj agent ne

Foto autor| Foto PRÁVO – Vlastimil Vacek

Foto popis| Navlékne Jaromír Jágr znovu reprezentační dres? Česká hokejová ikona přiznala, že uvažuje o návratu do národního mužstva.

Příloha č. 7

„Musel bych být dobřej“

6.9.2017 Metro str. 23 Sport

ČTK

Jaromír Jágr uvažuje o návratu do reprezentace a startu na olympiádě.

Útočník Jaromír Jágr připustil návrat do hokejové reprezentace. Pokud nezíská angažmá v NHL, rád by hrál na olympiádě v Pchjongčchangu v únoru příštího roku, kdy oslaví 46. narozeniny. Olympijský vítěz z Nagana a dvojnásobný mistr světa to uvedl v pořadu České televize Jeden na jednoho.

„Musel bych na to mít a být dobřej. Kdybych na to měl a trenéři mě požádali, tak bych samozřejmě řekl ano, kdybych věděl, že bych byl nějakým způsobem přínosem. Momentálně se na to necítím, musel bych natrénovat,“ prohlásil Jágr, který je po skončení smlouvy s Floridou bez angažmá a v současnosti trénuje na Kladně ve svém prvoligovém klubu.

Dvojnásobný vítěz Stanleyova poháru preferuje setrvání v NHL, v níž odehrál 23 sezon. „Druhá varianta je zkusit nějakou evropskou soutěž, něco velice kvalitního. Možná se pokusit o návrat do reprezentace a hrát na olympiádě. Ta šance by byla větší tím, že nejedou hráči z NHL,“ uvedl včera Jágr.

Pokračování kariéry Prioritou pro Jágra zůstává prodloužení kariéry v NHL. * „Stále máme několik dní, než začne kemp. A i kdyby se to nestihlo do kempu, doufám, že nějaká příležitost se naskytne, než začne soutěž,“ řekl Jágr. Napevno určenou hranici, do kdy je ochoten čekat, nemá.

Příloha č.8

Olympijské myšlenky

6.9.2017 Mladá fronta DNES str. 16 Sport

Jaroslav Tomas

Jaromír Jágr ve 46 letech na olympiádě? Je to možné! Pokud mu nevyjde NHL, hry by ho lákaly

Patnáctého února 2018 oslaví Jaromír Jágr své 46. narozeniny. Tou dobou už tři dny bude v Jižní Koreji probíhat olympijský hokejový turnaj.

A legendární útočník by mohl prožít narozeniny právě tam. Návrat do reprezentace připustil v televizním pořadu ČT Jeden na jednoho. „Pokud mi nevyjde angažmá v NHL, tak bych měl chuť si na olympiádě zahrát,“ řekl.

Je to překvapivá zpráva, protože Jágr po domácím šampionátu v roce 2015 oznámil, že to je jeho definitivně poslední akce v reprezentačním dresu.

Ted' ho okolnosti přiměly uvažovat jinak.

Jágr se totiž stále nedohodl na nové smlouvě v NHL a začíná tušit, že se jí ani dočkat nemusí. Byť v průběhu celého léta evidoval zájem řady klubů. Žádný z nich ho však zatím neoslovil natolik, aby mu kývl. Důvodů bylo několik.

„V mém rozhodování hraje roli, jestli půjdu do mužstva, kde mají míň křidel, kde hrají podobným stylem jako já, kde jsou hráči, se kterými bych si mohl rozumět. A roli hrají i peníze. Když vezmeš nabídku za minimum, tak ti v půlce sezony můžou říct: Ahoj.“

Jágr nezastírá – olympiáda je pro něj lákadlo. Cítí, že by měl větší šanci se prosadit, jelikož na akci nebudou hráči z NHL. Proto v pořadu Jeden na jednoho otevřeně pravil: „Kdyby trenéři měli zájem, tak bych jel.“

Vzápětí však také dodal: „Musel bych na to mít a být dobrý. Momentálně na to nemám. Na druhou stranu – kdybych zůstal v Evropě, tak bych měl spoustu času se na olympiádu připravit. V Kladně bych to zvládl. Věřím tomu.“

Jágr se dosud o alternativách svého nového angažmá odmítal bavit. Nyní poprvé naznačil, že by mohl zkusit hrát některou z evropských soutěží a zároveň zdůraznil, že to nemusí být nutně ruská Kontinentální liga.

První na jeho seznamu však dál zůstává NHL. „Nikam nespěchám. Budu čekat, dokud mě to bude bavit. Přípravné kempy v zámoří začínají až za několik dní a samotná liga až za měsíc,“ říká.

„Hokej v NHL miluju, proto jsem schopný čekat. Kolik lidí by si chtělo zahrát jeden zápas v NHL. Já kdybych nešel do Ruska, tak mám suverénně nejvíc zápasů ze všech hráčů. Zázemí a všechno okolo se mi v zámoří tak líbí, že si tam chci kariéru ještě prodloužit.“ Jágr je přesvědčený, že stále existuje řada týmů, které nemají uzavřenou soupisku. Myslí si, že mají stále ještě čas. A dokonce připustil, že je ochotný čekat až do konce přestupního období, kdy by mohl teoreticky dostat šanci v některém celku, jenž by měl ambice získat Stanley Cup.

A ještě jedna věc ho láká – jsou to statistické milníky. „Není to nejdůležitější věc, ale třeba v počtu odehraných zápasů jsem blízko prvnímu Gordiemu Howeovi,“ naráží na svých 1711 startů, jen o 56 méně než má lídr pořadí. „Byla by škoda toho nevyužít.“

***

Jágrovo vyčkávání „Je to hra peněz, takový poker“

Jaromír Jágr připustil, že jedním z mužstev, která o něj v NHL mají zájem, je Calgary. „Ale jak velký, to těžko může někdo posoudit. Už jsem dávno zjistil, že nemůžeš věřit každému. Jednou o tom napíšu knížku,“ líčil Jágr. O dalších klubech tak otevřeně nemluvil. I kvůli tomu, že se situace rychle mění.

„Je to hra peněz, takový poker. Nikdo úplně neotevře karty – můj agent ani oni. Nikoho netlačí čas. To tak bývá. Mluvil jsem s pár manažery a trenéry. Ale hráčům o informace

nevolám.“ Pokud by nepokračoval v NHL, Jágra by jistě lanařily kluby z KHL či české extraligy. Už se mu ozval například Třinec. „Jednali jsme s ním,“ přiznal sportovní manažer Ocelářů Jan Peterek. V úvahu připadá i prvoligové Kladno, kterému Jágr šéfuje.

Pokud mi nevyjde angažmá v NHL, tak bych měl chuť si na olympiádě zahrát.

O autorovi| hokejový reportér MF DNES

Foto autor| Foto: MAFRA

Foto popis| Naposledy. Anebo ne? Jaromír Jágr reprezentující na MS 2015.

Příloha č.9

Reprezentace je na hvězdu připravena

7.9.2017 Sport str. 03 Hokej

(lah, mir)

Překvapilo možná načasování, samotná informace nikoliv.

Vedení české hokejové reprezentace s variantou návratu Jaromíra Jágra do národního dresu tajně kalkulovalo. Zároveň však trenér Josef Jandač i manažer Milan Hnilička vědí, že do zimy je ještě daleko.

PRAHA – Brzy si snad sednou osobně a Jaromír Jágr přednese Josefu Jandačovi své představy o budoucnosti i s ní související úvahy o účasti na olympijských hrách. Kouč si je rád vyslechne, nicméně místo ve svém výběru nikomu neslíbí. Ani legendě.

„Potřebuji od Jardy podepsat jeden dres na charitativní aukci, tak teď je dobrá záminka pro schůzku,“ usmál se muž, který bude nominací pro Pchjongčchang tvořit. A především za ni bude zodpovědný. „Zatím je tam hodně kdyby,“ pokračoval vážněji. Nepochybuje, že by v nejproduktivnějším Evropanovi historie NHL mohl najít ideálního a na posledních akcích tolik postrádaného lídra. Jak pro kabinu, tak na led. „Nicméně záleželo by na výkonnosti. To je stejné pro každého. A my teď víme moc málo na to, abychom dělali nějaké soudy,“ varoval.

Že si však se jménem naganského šampiona v hlavě trochu pohrával, svědčí takzvaný long list. Tedy neomezeně dlouhý seznam jmen, která připadají pro prestižní akci v úvahu. Odevzdat se musí do 15. září. Jaromír Jágr je na něm od samého začátku.

„Nejasnou situaci kolem Jarovy budoucnosti vnímáme už delší dobu, proto jsme ho zařadili. V národ'áku jsme to v předstihu řešili bez ohledu na vyjádření v televizi,“ ujišťoval Milan Hnilička, nástupce Martina Ručinského v roli manažera.

„Jeho volbě a způsobu přemýšlení naprosto rozumím. Není to vůbec tak, že by nás to v reprezentaci zaskočilo a teď jsme si s tím museli narychlo nějak poradit. A jak to celé hodnotím? Je to pro mě skvělá zpráva,“ usmál se nový GM.

To Jandač jistě bude mít i starosti. V hlavě si teď musí stavět soupisky s Jágrem a soupisky bez Jágra. Nemyslete si, že se v nich nutně musí měnit jenom jedno jméno. Kolem čísla 68 by bylo třeba vystavět nejen jeden útok.

„Tohle je všechno předčasné. Chápu, že to je téma pro fanoušky. Ale momentálně zůstává strašná spousta otazníků, vždyť i termínově ještě zbývá půl roku. A zítra se může ozvat někdo z NHL a tyhle řeči budou zbytečné,“ nechtěl šéf střídačky dělat výrazné závěry.

Pokud se přeci jen pustí do hledání a oprašování někdejších vazeb, nejvíce by mohl spoléhat na Jágrovu někdejší spolupráci s Romanem Červenou a Janem Kovářem. Především druhý jmenovaný by měl ostatně být výraznou postavou mužstva za jakýchkoliv okolností.

Číslovka 68 se na dres se lvy a orlicemi na hrudi našívala naposledy v roce 2015, u příležitosti domácího světového šampionátu. Jeho majitel provedl dvěma zásahy svůj soubor přes čtvrtfi nále proti Finsku, medaili však nezískal. Pak řekl sbohem.

Teď je všechno jinak. Vedení reprezentace to vítá s opatrným potěšením.

152 Tolik reprezentačních zápasů zatím Jágr odehrál, nastřílel v nich 55 gólů.

Příloha č. 10

Jágr možná pojede na olympiádu. Co na to Erat s Rolinkem?

7.9.2017 tyden.cz str. 00 Reprezentace

ČTK

Hokejový útočník Martin Erat přivítal možnost, že Jaromír Jágr by v případě působení v Evropě uvažoval o návratu do české reprezentace na únorové olympijské hry v Pchjongčchangu. Podobný názor má i bývalý reprezentační kapitán Tomáš Rolinek, podle něhož je Jágr i v 45 letech stále špička mezi českými pravými křídly.

Hokejový útočník Martin Erat přivítal možnost, že Jaromír Jágr by v případě působení v Evropě uvažoval o návratu do české reprezentace na únorové olympijské hry v Pchjongčchangu. Podobný názor má i bývalý reprezentační kapitán Tomáš Rolinek, podle něhož je Jágr i v 45 letech stále špička mezi českými pravými křídly.

"Je to super, že největším ikona českého hokeje posledních dvaceti let chce jet na olympiádu," řekl šestatřicetiletý Erat, který se s Jágrem potkal pod pěti kruhy na posledních čtyřech turnajích a stejně jako druhý nejproduktivnější hráč historie NHL naposledy oblékl český dres na domácím mistrovství světa v roce 2015 v Praze.

Erat, který v minulé sezoně pomohl v extralize Kometě k zisku mistrovského titulu, sám o možnosti hrát v Koreji mlžil a nenaznačil, zda by při neúčasti hráčů z NHL byl připraven nastoupit. "Určitě nad tím nyní nepřemýšlím. V současnosti mě zajímá Kometa a start extraligy. Uvidíme za dva měsíce...", prohlásil Erat.

Podobné pocity, jaké má nyní Jágr s čekáním na smlouvu, Erat v kariéře nezažil. "Většinou jsem nemusel na smlouvu čekat. Měl jsem to ulehčené v tom, že jsem měl všechno dopředu domluvené. V profesionálním sportu je vždy nejtěžší čekání na smlouvu," dodal odchovanec Třebíče, který má na kontě přes 900 zápasů v NHL za Nashville, Washington, Phoenix a Arizonu.

Rolinek, který jako kapitán dovedl tým i s hvězdným Jágrem k titulu na mistrovství světa v Německu v roce 2010, s nadsázkou také uvažuje o comebacku. "Jestli pojede (Jágr) na

olympiádu, tak abych začal makat taky. Abych se tam s ním mohl dostat," usmíval se kapitán Pardubic.

V případě Jágrovovy chuti hrát je to pro něj jasná volba. "Když se bude cítit dobře, tak my moc extra lepších pravých křídel nemáme. Na druhou stranu, ve 46 letech jet na olympiádu není pro tým a české hráče moc dobrá vizitka. Hráči by měli být lepší než Jarda," uvedl Rolinek.

Překvapilo jej, že Jágr stále nezískal v NHL angažmá na další sezonu. "Ale já jsem tam nikdy nebyl, neznám tamní trh. Asi vsází na mladší hráče," doplnil Rolinek.

Podle bývalého reprezentačního obránce a současného trenéra Miloše Holaně je otázka Jágrova možného startu na olympiádě hlavně věcí stavitelů národního týmu a samotného hráče. "Klobouk dolů před tím, co dokázal. V historii se to už asi nikomu nepodaří, i když nikdy neříkej nikdy. Některé věci jsou nepřekonatelné. Je to osobnost se vším všudy. Jestli by měl jet na olympiádu, to nechám na trenérech reprezentačního mužstva," uvedl Holaň.

Pozastavuje se spíše nad tím, že by měl mít český hokej víc mladých talentů, kteří by dokázali patřit mezi nejlepší na světě. "Je k zamyšlení, proč v desítce extraligového bodování je osm hráčů nad třicet let. Kde jsou mladší hráči, kteří by je měli nahrazovat? Tam je ten problém," dodal Holaň.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/sport/hokej/reprezentace/jagr-mozna-pojede-na-olympiadu-co-na-to-erat-s-rolinkem_445173.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

tyden.cz

Příloha č.11

Každý potřebuje cíle a motivaci, vysvětlil Jágr úvahy o "repre"

7.9.2017 tyden.cz str. 00 Reprezentace

- krm -

Svým rozhovorem pro Českou televizi vyvolal v hokejovém národě pozdvižení. Pětačtyřicetiletý Jaromír Jágr prohlásil, že pokud by strávil sezonu v Evropě, lákalo by jej zahrát si v dresu národního týmu na olympijských hrách v Koreji. "Nevěřil bych, že kolem toho vypukne takový humbuk," vysvětluje legendární útočník ve videu, které zveřejnil na svém facebookovém profilu.

Svým rozhovorem pro Českou televizi vyvolal v hokejovém národě pozdvižení. Pětačtyřicetiletý Jaromír Jágr prohlásil, že pokud by strávil sezonu v Evropě, lákalo by jej zahrát si v dresu národního týmu na olympijských hrách v Koreji. "Nevěřil bych, že kolem toho vypukne takový humbuk," vysvětluje legendární útočník ve videu, které zveřejnil na svém facebookovém profilu.

Jágr si na sociální síti vybudoval pověstnou "hokejovou rodinu", jeho účet sleduje téměř 750 000 lidí. I proto dobře ví, že všechno, co na něj přidá, bude mít velký dosah. Nejnovější video vidělo za půl dne více než 350 000 tisíc fanoušků. Nejproduktivnější Evropan v historii NHL v něm rozvedl své myšlenky a uvedl na pravou míru, co za jeho uvažovaným návratem do reprezentace stojí.

"V rozhovoru jsem mluvil upřímně, nečekal jsem, že novináři hned začnou volat všem odborníkům a ptát se, jestli by bylo dobrý, kdyby Jágr hrál," přiznává slavný útočník. Důvod, proč by se nebránil uzavřenou kapitolu znovu otevřít, je prostý.

"Myslím si, že každý člověk v jakémkoliv zaměstnání a v životě obecně potřebuje cíle a motivaci. Čím vyšší a těžší si ty cíle dá, tím lepší výkony pak odvede. Proto i já potřebuju nějaký cíl, když jdu do sezony. Většinou jsem si dával, že chci být nejlepší hokejista, jaký

můžu být. Dát spoustu gólů, být prospěšný pro mužstvo. Teď mě napadlo, že největší motivací by pro mě bylo pokusit se o návrat do reprezentace," podotýká Jágr.

"Jít si to jen odbruslit? To ještě nechci."

Zároveň ale platí, že jeho prioritou zůstává pokračování v NHL. Na angažmá v Evropě a případný reprezentační comeback by přišla řada až v případě, že by se Jágr už nedomluvil s žádným zámořským klubem.

"Ale neberu to tak, že když budu dobrej, tak tam (v reprezentaci) hned budu. To samozřejmě ne, bude záležet na mé formě a na různých okolnostech, které se teď nedají ovlivnit," zdůrazňuje slavný forward. "Jediné, co ovlivnit můžu, je dát si ten nejtěžší cíl, jaký můžu, a tvrdě za ním jít. Šlo mi vyloženě o motivaci na příští sezonu. Abych si to na stadion nešel jenom odbruslit. To už bych nebyl profesionál, ale amatér, který se hokejem baví. A to ještě nechci."

Jágr by v Koreji v únoru oslavil šestačtyřicáté narozeniny, určitě by byl nejstarším členem české výpravy. Nejprve ale musí vyřešit klubovou budoucnost. Po trochu nečekaném rozchodu s Floridou se nejčastěji mluví o zájmu kanadského Calgary. V Evropě by pak ve hře mohly být ruské nebo švýcarské kluby. A varianta, která by byla nejlákavější pro české fanoušky? Pochopitelně návrat domů. Jágrovo Kladno však hraje jen druhou nejvyšší soutěž, což by pro olympiádu nebylo zrovna ideální příprava. Vyřešit by to tak mohl střídavý start v některém z extraligových klubů (Třinec, Chomutov). Pak by útočnickově cestě do Pchjongčchangu nemuselo nic bránit.

"Ale byl bych nejradši, kdyby o reprezentaci teď už zase nikdo nemluvil. Co se stane, to se stane," uzavírá hokejista s ikonickým číslem 68. Je však patrné, že obléct dres národního týmu ještě jednou by Jágra lákalo. Motivaci, která je v jeho věku potřebná o to víc, totiž zase našel.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/sport/hokej/reprezentace/kazdy-potrebuje-cile-a-motivaci-vysvetlil-jagr-uvahy-o-repre_445234.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

tyden.cz

Příloha č.12

Jandač volal Jágrovi. Na olympiádu ho ale nejspíš nevezme

9.1.2018 sport.cz str. 00 Reprezentace

škv

Vypadá to, že jeho angažmá v Calgary se blíží konci a podle zámořských novinářů je i jeho setrvání v NHL krajně nejisté, přesto se nezdá příliš pravděpodobné, že by se hokejový útočník Jaromír Jágr objevil v nominaci národního týmu pro únorové olympijské hry v Pchjongčchangu. Vyplývá to z vyjádření reprezentačního trenéra Josefa Jandače, který s pětáctyřicetiletým křídelníkem v pondělí telefonicky hovořil.

„Konec Jaromíra Jágra v Calgary zatím nenastal, jsou to jen spekulace a dohady. Momentálně je v rekonvalescenci a není zdravotně fit," poukazuje Jandač pro Sport.cz na fakt, že hráče mající smlouvu v NHL na olympijské hry v Koreje nominovat nemůže.

„Sám Jarda teď navíc není v úplně extra ideálním rozpoložení," připomíná Jandač, že Jágr již poněkolkáté v sezóně laboruje se zraněním v dolní části těla a v tomto kalendářním roce zatím nenastoupil do jediného zápasu.

„Jeho návrat z NHL se ale zatím nekoná, tím pádem jsou pro mě jakékoliv spekulace bezpředmětné. Situace je teď jasně daná," řekl Jandač.

Ten zveřejní finální nominaci pro hry v pondělí 15. ledna. Jak by se zachoval, pakliže by Jágr, jenž figuruje v širším výběru zveřejněném na podzim, do té doby své působení v NHL ukončil a vrátil se do Evropy? „Nechci spekulovat, co by, kdyby. Jágr na tom není zdravotně optimálně, nezažívá sezónu podle svých představ a nejspíš ani sám nemá tendenci se někam nabízet.“

O složení výběru pro Pchjongčchang už má Jandač víceméně jasno. „Z osmdesáti procent, možná i víc, už máme jména pro nominaci po kupě. Zbývá už jen vyřešit pár otazníků ohledně zdravotního stavu některých hráčů,“ uzavírá trenér.

URL| <https://www.sport.cz/clanek/950164-jandac-volal-jagrovi-na-olympiadu-ho-ale-nejspis-nevezme.html>

Příloha č.13

Jágr na olympiádu nepojede. Po dohodě s trenérem Jandačem ji vynechá

9.1.2018 lidovky.cz str. 00 Lidovky / Hokej

ČTK

Start hokejového útočník Jaromíra Jágra na olympijských hrách je krajně nepravděpodobný. Trenér národního týmu Josef Jandač s pětáctýřicetiletým hráčem, který podle spekulací zámořských médií v nejbližší době předčasně ukončí angažmá v Calgary, v pondělí telefonicky mluvil a možnost, že by jej zařadil do výběru pro Pchjongčchang, nevidí realisticky.

Jágr je totiž momentálně smluvně vázaný v klubu NHL, je zraněný a navíc si prý sám uvědomuje, že v aktuální sezoně nejsou jeho výkony optimální.

„Jarda má zatím platnou smlouvu v Calgary. Jestli tam skončí a vrátí se do Evropy, to záleží hlavně na něm. Pro mě je momentálně směrodatná informace, že z NHL nejde a že má zdravotní limity.

Pro to, aby mohl jet na olympiádu, musí být v pořádku a k tomu mít adekvátní výkonnost. Smlouva v Calgary je platná, tudíž to teď pro národní tým není,“ uvedl Jandač pro iDnes.cz.

Slavný kladenský odchovanec vypadl ze sestavy Calgary v minulém týdnu a ihned se začalo spekulovat o tom, že v kanadském klubu, do kterého přišel na začátku sezony, skončí.

Jaromír Jágr v reprezentačním dresu při MS v Praze.

V pátek trenér Flames Glen Gulutzan oznámil, že je Jágr krátkodobě zraněný. Podle experta kanadské stanice Sportsnet Elliotta Friedmana již dostal hráčův agent Petr Svoboda svolení, aby jednal s potenciálními zájemci o výměně.

Zároveň se začalo mluvit o tom, že by se Jágr mohl vrátit do Evropy, a to vyvolalo diskuse o možné Jágrově nominaci na olympiádu.

„Vím, že je to žhavé téma pro všechna média i fanoušky, a proto jsem v pondělí Jardovi zavola,“ přiznal Jandač.

Nejslavnějšího českého hokejistu historie na začátku sezony zařadil na seznam hráčů, ze kterých bude nominaci vybírat. Hokejisty se smlouvou v NHL však nominovat nesmí.

„Jarda je samozřejmě historicky výjimečný hokejista, ale víme také o jeho věku a zdravotních komplikacích, které mohou nastat,“ uvedl Jandač, jenž pětadvacetičlennou nominaci oznámí v pondělí odpoledne.

„A pochopitelně i on sám už ví, jaká je jeho forma a jaký by byl jeho případný přínos pro turnaj, protože nosí své jméno na zádech a určitě s ním nechce hazardovat,“ dodal.

„Jeho zdravotní stav není optimální a ani sezona se vůbec nevyvíjí podle představ, tak ani on sám nemá tendenci se někam nabízet. V pondělí to byl velmi příjemný rozhovor, trošku jsme se i zasmáli. Nicméně pro něj není současná situace jednoduchá,“ dodal Jandač.

URL| https://sport.lidovky.cz/jagr-do-pchjongcchangu-nepojede-po-dohode-s-jandacem-na-olympiade-nebude-1np-/hokej.aspx?c=A180109_155934_ln-sport-hokej_lar

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

lidovky.cz

Příloha č.14

Jágr na olympiádě? „Pro národní tým to teď není, říká Jandač

9.1.2018 info.cz str. 00 Sport

ČTK,luš

Start hokejového útočníka Jaromíra Jágra na olympijských hrách je krajně nepravděpodobný. Trenér národního týmu Josef Jandač s pětadvacetičlennou nominací, který podle spekulací zámořských médií v nejbližší době předčasně ukončí angažmá v Calgary, v pondělí telefonicky mluvil a možnost, že by jej zařadil do výběru pro Pchjongčchang, nevidí realisticky. Jágr je totiž momentálně smluvně vázaný v klubu

NHL, je zraněný a navíc si prý sám uvědomuje, že v aktuální sezoně nejsou jeho výkony optimální.

„Jarda má zatím platnou smlouvu v Calgary. Jestli tam skončí a vrátí se do Evropy, to záleží hlavně na něm. Pro mě je momentálně směrodatná informace, že z NHL nejde a že má zdravotní limity. Pro to, aby mohl jet na olympiádu, musí být v pořádku a k tomu mít adekvátní výkonnost. Smlouva v Calgary je platná, tudíž to teď pro národní tým není,“ uvedl Jandač pro iDnes.cz.

Slavný kladenský odchovanec vypadl ze sestavy Calgary v minulém týdnu a ihned se začalo spekulovat o tom, že v kanadském klubu, do kterého přišel na začátku sezony, skončí. V pátek trenér Flames Glen Gulutzan oznámil, že je Jágr krátkodobě zraněný. Podle experta kanadské stanice Sportsnet Elliotta Friedmana již dostal hráčův agent Petr Svoboda svolení, aby jednal s potenciálními zájemci o výměně. Zároveň se začalo mluvit o tom, že by se Jágr mohl vrátit do Evropy, a to vyvolalo diskuse o možné Jágrově nominaci na olympiádu.

„Vím, že je to žhavé téma pro všechna média i fanoušky, a proto jsem v pondělí Jardovi zavola,“ přiznal Jandač. Nejslavnějšího českého hokejistu historie na začátku sezony zařadil na seznam hráčů, ze kterých bude nominaci vybírat. Hokejisty se smlouvou v NHL však nominovat nesmí.

„Jarda je samozřejmě historicky výjimečný hokejista, ale víme také o jeho věku a zdravotních komplikacích, které můžou nastat. A pochopitelně i on sám už ví, jaká je jeho forma a jaký by byl jeho případný přínos pro turnaj, protože nosí své jméno na zádech a určitě s ním nechce hazardovat,“ uvedl Jandač, jenž pětadvacetičlennou nominaci oznámí v pondělí odpoledne.

„Jeho zdravotní stav není optimální a ani sezona se vůbec nevyvíjí podle představ, tak ani on sám nemá tendenci se někam nabízet. V pondělí to byl velmi příjemný rozhovor,

trošku jsme se i zasmáli. Nicméně pro něj není současná situace jednoduchá," dodal Jandač.

URL| <http://www.info.cz/clanek/22117/jagr-na-olympiade-pro-narodni-tym-to-ved-neni-rika-jantac>

Příloha č.15

Jágr na šesté olympiádě? 'Ted' to pro národní tým není,'říká trenér Jandač

9.1.2018 irozhlas.cz str. 00

Jaromír Jágr

Start hokejového útočníka Jaromíra Jágra na olympijských hrách je krajně nepravděpodobný.

Trenér národního týmu Josef Jandač s pětačtyřicetiletým hráčem, který podle spekulací zámořských médií v nejbližší době předčasně ukončí angažmá v Calgary, v pondělí telefonicky mluvil a možnost, že by jej zařadil do výběru pro Pchjongčchang, nevidí realisticky.

Jágr je totiž momentálně smluvně vázaný v klubu NHL, je zraněný a navíc si prý sám uvědomuje, že v aktuální sezoně nejsou jeho výkony optimální.

„Jarda má zatím platnou smlouvu v Calgary. Jestli tam skončí a vrátí se do Evropy, to záleží hlavně na něm. Pro mě je momentálně směrodatná informace, že z NHL nejde a že má zdravotní limity. Pro to, aby mohl jet na olympiádu, musí být v pořádku a k tomu mít adekvátní výkonnost. Smlouva v Calgary je platná, tudíž to teď pro národní tým není,“ uvedl Jandač pro iDnes.cz.

Slavný kladenský odchovanec vypadl ze sestavy Calgary v minulém týdnu a ihned se začalo spekulovat o tom, že v kanadském klubu, do kterého přišel na začátku sezony, skončí. V pátek trenér Flames Glen Gulutzan oznámil, že je Jágr krátkodobě zraněný.

Podle experta kanadské stanice Sportsnet Elliotta Friedmana již dostal hráčův agent Petr Svoboda svolení, aby jednal s potenciálními zájemci o výměně. Zároveň se začalo mluvit o tom, že by se Jágr mohl vrátit do Evropy, a to vyvolalo diskuse o možné Jágrově nominaci na olympiádu.

„Vím, že je to žhavé téma pro všechna média i fanoušky, a proto jsem v pondělí Jardovi zavolaal,“ přiznal Jandač.

Nejslavnějšího českého hokejistu historie na začátku sezony zařadil na seznam hráčů, ze kterých bude nominaci vybírat. Hokejisty se smlouvou v NHL však nominovat nesmí.

„Jarda je samozřejmě historicky výjimečný hokejista, ale víme také o jeho věku a zdravotních komplikacích, které mohou nastat. A pochopitelně i on sám už ví, jaká je jeho forma a jaký by byl jeho případný přínos pro turnaj, protože nosí své jméno na zádech a určitě s ním nechce hazardovat,“ uvedl Jandač, jenž pětadvacetičlennou nominaci oznámí v pondělí odpoledne.

„Jeho zdravotní stav není optimální a ani sezona se vůbec nevyvíjí podle představ, tak ani on sám nemá tendenci se někam nabízet. V pondělí to byl velmi příjemný rozhovor, trošku jsme se i zasmáli. Nicméně pro něj není současná situace jednoduchá,“ dodal Jandač.

URL| https://www.irozhlas.cz/sport/hokej/jagr-na-seste-olympiade-ted-pro-narodni-tym-neni-rika-trener-jandac_1801091618_tat

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

irozhlas.cz

Příloha č.16

Olympiáda? Pro Jágra nereálná

10.1.2018 Lidové noviny str. 17 Sport

JAROSLAV TOMAS

Ta otázka je namístě: může se na poslední chvíli objevit hokejista Jaromír Jágr v české olympijské nominaci? „V pondělí jsem Jardovi zavolaal,“ prozradil reprezentační trenér Josef Jandač. Šance je podle kouče mizivá.

PRAHA O startu pětáctýřicetiletého Jaromíra Jágra na olympiádě v Pchjongčchangu se začalo spekulovat ve chvíli, kdy se objevily první zprávy o hokejistově možném konci v Calgary – hráči z NHL totiž letos na zimních hrách startovat nemohou. Variantu, že by si závěr kariéry mohl vyšperkovat účastí na olympiádě, zmiňují i elitní zámořští reportéři.

* Je tedy reálná varianta, že by jel do Koreje?

Zaprvé, už v pondělí musíme zveřejnit konečnou nominaci. A zadruhé, fakt je takový, že Jarďa má zatím platnou smlouvu v Calgary. Jestli tam skončí a vrátí se do Evropy, to záleží hlavně na něm. Pro mě je momentálně směrodatná informace, že z NHL nejde a že má zdravotní limity. Pro to, aby mohl jet na olympiádu, musí být v pořádku a k tomu mít adekvátní výkonnost. Smlouva v Calgary je platná, tudíž to teď pro národní tým není.

* Asi se nedá předpokládat, že by se to do neděle změnilo, že?

Já nevím, já se nejmenuju Jaromír Jágr. Pouze nakládám s informacemi. Vím, že se to řeší, tak jsem zvedl telefon a zavolał Jarďovi. Od něj jsem informaci, že se vrací do Evropy, nedostal. Možná, že se to změní.

* Pověděl vám, jestli je pro něj olympiáda téma? Nebo rovnou řekl, že se na to necítí?

Momentálně je to spíš v té rovině, že je mimo hru a vůbec neví, jak se to bude vyvíjet. A my musíme v pondělí nahlásit 22 hráčů do pole a tři brankáře.

* Jako trenér reprezentace byste byl asi kritizovaný, kdybyste Jágra nenominoval, pokud by byl k dispozici. Bylo by však dobré ho povolát, když je pořád zraněný, moc toho neodehrál a formu také nemá ideální?

Na kritiku jsem jako trenér národ'áku připravený, nelimituje mě to v rozhodnutích. Mám svou představu jasnou. Jarda je samozřejmě historicky výjimečný hokejista, ale víme také o jeho věku a zdravotních komplikacích, které můžou nastat. A pochopitelně i on sám už ví, jaká je jeho forma a jaký by byl jeho případný přínos pro turnaj, protože nosí své jméno na zádech a určitě s ním nechce hazardovat. Pokud by výkonnost měl a byl by přínosem, tak bych ho vzal.

* Jenže?

Pokud je na tom momentálně tak, že jeho zdravotní stav není optimální a ani sezona se vůbec nevyvíjí podle představ, tak ani on sám nemá tendenci se někam nabízet. V pondělí to byl velmi příjemný rozhovor, trochu jsme se i zasmáli. Nicméně pro něj není současná situace jednoduchá. V tuhle chvíli je Jarda hráčem Calgary, v Evropě není. Já si mezitím skládám lajny k sobě a tým s Jardou by byl také jiný... Nemám od něj informaci, že by se vracel, navíc je zdravotně indisponován. Nelze předpokládat, že by se v tomto stavu Jarda v nominaci objevil.

* Navíc asi spíš ještě touží získat jiné angažmá v NHL, vidíte?

Je to možné. To ale musí být zdravotně připravený. Nikdo si ho nevezme, když bude zraněný. Další věc je smluvní vztah v Calgary. On je prostě pod smlouvou a nevím, jak složité bude odejít. Asi to takový problém nebude, ale teď Jarda návrat do Evropy nenahlásil. Může se to stát časem, ale zatím to tak není. Důležité bude, abyste se zeptali jeho, nemůžu mluvit za něj. Pro mě jako trenéra národ'áku je směrodatné, že není úplně fit a je smluvně vázaný v Calgary.

Foto autor| FOTO MAFRA

Foto popis| Trenér Josef Jandač

Příloha č.17

Chris Chelios: Pro nás je fajn, že tu Jágr není

12.2.2018 Mladá fronta DNES str. 16 Olympiáda

Karel Knap

Ležíte na pláži. Zazvoní telefon. A z něj se ozve: Chceš trénovat na olympiádě?

Na první olympiádu letěl Chris Chelios do Jugoslávie jako student. Na dalších třech vedl hvězdami protkaný tým USA coby kapitán. Na jednu se navíc chystal jako bobista. Na minulých hrách v Soči účinkoval v roli odborníka televizní stanice Fox. Minulý týden se pod pěti kruhy objevil zase. Je asistentem amerického kouče Granata.

Mezi mantinely nevyvádí jako dřív, kdy zastrašoval soky zamračeným výrazem snědé tváře a krutě je trestal díky svaly opancěrovanému tělu. V kšiltovce a sportovní soupravě se při tréninku projíždí po ledě a ukazuje. Povzbuzuje. Radí. Vždyť byl znamenitý hokejista. Jeden z nejlepších beků v dějinách.

Bourák s řeckými předky má pořád štíhlou postavu a šarm. Je zábavný. Při rozhovorech působí uvolněně a přesvědčivě.

* Jaký je návrat na vaši šestou olympiádu?

Poprvé stát za lavičkou je velká pocta. Vidím, jak jsou kluci natěšení. Váží si šance nastoupit na olympiádě. Mám radost i za ně. Před osmi měsíci netušili, že se jim sem může otevřít cesta. Teď je to skutečnost. Skvěle se s nimi pracuje.

* Vidíte se v nich?

Trochu. V Sarajevu 1984 jsme všichni byli amatéři. I hráči NHL, kteří tu tentokrát chybějí, rádi reprezentují. Ale tihle hoši jsou štěstím bez sebe.

* Co si nejvíc pamatujete ze svých olympiád?

Jó, chlapče! Sarajevo... Hned si vybavuju zahajovací ceremoniál. V jídelně se všichni sportovci potkávali navzájem, byl to kouzelný cvrkot. Prostředí je přátelské. Dokud se nezačne soutěžit, samozřejmě.

* Ano, do partie s Čechoslováky jste vtrhli ostře, že?

Jo, trochu jsme je řezali. Mám před očima jednoho soupeře. Kapitán, pravák, silný chlap.

* To byl František Černík. V další sezoně hrál NHL za Detroit.

Aha! Vidíte.

* Pak jste se představil v Naganu 1998. Poprvé směli nastoupit profesionálové. Co se změnilo?

To už jsem byl o dost zralejší. Bylo mi 36. Měl jsem s sebou rodinu. Tentokrát mají děti práci a školu, takže za mnou nepřiletí. Bohužel. To je jediná věc, které lituju. Manželka ještě uvidí, jestli dorazí.

* Ve čtvrtfinále vás senzačně zastavili Češi. Stále cítíte hořkost?

Byla to rána. Vyhráli jsme předtím Světový pohár a chtěli získat zlato.

* Ještě vás mrzí malér, který pár vašich spoluhráčů po vyřazení ztropilo v olympijské vesnici, kde vystříkali na podlahu hasicí přístroje a zničili nábytek?

Udělalí jsme velkou chybu. Zaplatilí jsme za ní. Nikdy jsme neoznačili konkrétní viníky, protože mužstvo má držet pohromadě za všech okolností. Pořád si myslím, že kanadští novináři celou aféru přefoukli, protože jejich tým nezískal medaili.

* V Salt Lake City jste získal stříbro. Jak je pro vás cenné?

V Salt Lake jsem hrál asi nejlepší hokejový turnaj, pokud jde o zručnost a rychlost. Po finále jsme byli zklamaní. Kanadě se dlouho nedařilo. V semifinále přejela Bělorusko, zatímco my se museli rvát s Rusy. Utkání jí víc sedlo. Mario Lemieux a Joe Sakic zrovna zazářili. Víckrát nás Kanada v klíčovou chvíli porazila. Ale medaili jsem časem vzal na milost. Teď jsem na ni pyšný.

* Jak vážně jste na podzim 2004 při výluce v NHL bral trénink s bobisty? Vážně jste chtěl na hrách reprezentovat Řecko?

Jeden chlap mě požádal, abych mu pomohl sehnat sponzory. Kdybychom se na hry kvalifikovali a NHL by se nerozeběhla, asi bych to pro zábavu zkusil. Jen jsem nechtěl někomu sebrat místo. Každopádně mi trénink s bobisty pomohl zůstat ve formě. Byla to bezva zkušenost.

* V Turíně 2006 jste nakonec hrál hokej. Naposledy.

Finsko na nás tenkrát umělo. Vyřadilo nás ve čtvrtfinále, podobně jako předtím v semifinále Světového poháru. Ostatně i v Soči jsme s nimi prohráli zápas o třetí místo.

* V Soči 2014 jste komentoval pro Fox. A tvrdil jste, že vás koučování neláká. Že váš bývalý parták Jiří Fischer bere práci mnohem poctivěji. Jaký jste tedy trenér?

Ze staré školy. Někdy míň znamená víc. Hodně mě ovlivnil Jacques Lemaire. Nepřeháněl to s rozbory, v Montrealu nás vedl jednoduše. Vraceli jsme mu to stoprocentním nasazením. Kluci, které tady máme, jsou šikovní, to se musí projevit.

* Bavilo by vás povolání hlavního kouče v NHL?

Musím se v nejbližší době rozhodnout, co chci opravdu dělat. Mám rád svůj volný čas. Chci se věnovat dětem. Proto mi na trénování vadí náročný program v lize, 82 mačů. Taky jsem nikdy nekoučoval při zápase. Musíte nasazovat útoky tak, jak je to pro tým nejvýhodnější. Vím jistě, že bych nedělal asistenta. Všechno odmaká, má nevděčnou pozici. Nemohl bych se hodiny pitvat ve videu. Nesedí mi, když mi někdo rozkazuje. Jsem paličatý.

* Jak tedy snášíte svou podřízenost v americké reprezentaci?

Tony Granato mi nechal volnost jako Ron Wilson předloni na šampionátu juniorů. Starám se o beky a oslabení, v čemž mám konečné slovo. Naslouchám, sbírám informace, učím se. Ale chci nést odpovědnost, přijímat chválu i kritiku.

* Kde jste vlastně byl, když vám Granato práci nabídl?

V Kalifornii. V Malibu. Na pláži. Zpráva přišla náhle. Neměl jsem tušení, že něco takového přiletí.

* Váhal jste?

Ne! Hned jsem odpověděl: Ano!

* Co pro motivaci týmu znamená nedávná smrt jeho generálního manažera Jima Johannsona?

Chceme vyhrát i pro něj. Všichni jsme si ho vážili. Já, Jim a Tony jsme na začátku 80. let hráli za univerzitu ve Wisconsinu. Až bude třeba, jistě klukům něco povím. Vždycky jsem byl vůdce, hráči mě brali.

* V NHL jste končil jako druhý nejstarší hráč všech dob. Blížil se vám Jaromír Jágr. Zaznamenal jste, že odešel z Calgary?

Ano. Víím, že vypadl ze sestavy. Nevím proč. Ale stejně v NHL dokázal neskutečné věci. Kdyby na tři roky nepřestoupil do KHL, zlomil by ještě víc rekordů. Skoro mě překvapuje, že tady není. Ale dobře pro nás. Vyřídte mu gratulaci k parádní kariéře. Ještě mu napíšu zprávu.

O autorovi| Karel Knap, reportér MF DNES v Bokwangu

Foto autor| Foto: Michal Růžička, MAFRA

Foto popis| Ukazuje. Povzbuzuje. Radí. Chris Chelios v nové roli asistenta trenéra u týmu USA.

Příloha č.18

Bylo nám 40, ale nekončíme

16.9.2017 Lidové noviny str. 17 Sport + počasí

JAROSLAV ŠINDELÁŘ

OFSAJD LN – Sportovní kariéra dnes může díky správné péči trvat mnohem déle

Čtyřicítka na krku rovná se nutně konec kariéry?

Už nějakou dobu ne.

Co vede sportovce ke

kariérní dlouhověkosti?

Ještě v devadesátých letech sportovci končili kariéru maximálně v 35 letech. Výjimku tvořili golfisté, jezdci na koních, automobiloví závodníci, střelci či jachtaři. Když ale někdo ještě ve čtyřiceti letech pobíhal po trávníku a kurtu nebo se proháněl po ledě, byl brán za přírodní úkaz.

Stačí si připomenout olympijské vítěze z Nagana, kde byli Vladimír Růžička v 34, Dominik Hašek v 33 a Petr Svoboda v 32 letech bráni za veterány. Dvaatřicet let měli na fotbalovém Euru 1996 i Luboš Kubík a Miroslav Kadlec, o dva roky více tehdy nejstarší muž českého stříbrného výběru Radek Drulák a také oni byli vybráni do týmu především kvůli svým zkušenostem, aby vyvážili mladou krev kolem Pavla Nedvěda a Karla Poborského.

Na přelomu tisíciletí se však začal klást větší důraz na životosprávu, stravu a kondiční připravenost, čímž se zvýšila i dlouhověkost sportovců. „Myslím si, že za pár let se bude do sportovního důchodu chodit klidně až v padesáti,“ uvedl v magazínu Pátek LN lékař Jaromír Jiřík, specialista na sportovní medicínu, který působil mimo jiné u několika tuzemských olympijských výběrů.

„Sportovní dlouhověkost je hodně individuální. Každý si svou kariéru sám zkrátí nebo prodlouží podle toho, jak na sobě pracuje. Možnosti jsou dnes rozhodně daleko větší, proto i věk, který člověka omezuje, je vyšší než třeba před dvaceti lety. Je strašně důležité, aby daný sport stále člověka bavil, to dělá de facto sto procent úspěchu. Je to stejné jako s jinou prací. Jakmile vás přestane bavit, nebudete mít motivaci snažit se v ní pokračovat, hledat nové věci,“ dodal.

Nikomu tak nepřišlo divné, že americký obránce Chris Chelios hrál v NHL až do 48 let, Dominik Hašek ve 45 letech vychytil Pardubicím extraligový titul a ve stejném věku má nyní stále vysoké ambice Jaromír Jágr. Zvláštní nikomu nepřipadal ani návrat Martiny Navrátilové na kurty, který v roce 2006 v téměř padesáti letech korunovala triumfem ve smíšené čtyřhře na US Open.

Jágr chce znovu na olympiádu

Basketbalové legendy John Stocktona a Dikembe Mutombo hrály v NBA v 41, respektive 42 letech, fotbalisté Ryan Giggs a Francesco Totti si ve čtyřiceti zahráli slavnou Ligu mistrů, gólmani Brad Friedel a Shay Given zase jako čtyřicátníci chytali v Premier League.

Německý cyklista Jens Voigt ve 42 letech absolvoval Tour de France, stejně tak i Američan Chris Horner, který v roce 2013 ve 41 letech dokonce vyhrál jednu z etap na Tour. Ve čtyřiceti letech jezdil profesionální závody i Lance Armstrong. Letos se na Tour de France ve 40 letech představil španělský cyklista Haimar Zubeldia.

S dlouhověkostí sportovců souvisí i návraty k profesionální kariéře poté, co ji už jednou ukončili. Jedním z případů je někdejší světová tenisová čtyřka Kimiko Dateová-Krummová. Japonka se v roce 2008 vrátila k profesionální kariéře v 37 letech po dvanáctileté pauze. A podruhé a definitivně kariéru ukončila v pondělí doma v Tokiu, kde odehrála poslední zápas. Krátce před svými 47. narozeninami se tak definitivně rozhodla vyřešit své problémy s koleny. V květnu se totiž k turnajům vrátila po patnáctiměsíční pauze, kterou si vyžádala rekonvalescence po operaci obou kolien.

„Zdravotní problémy už mi nedovolí hrát tak, jak jsem byla zvyklá dříve. Nebylo by fér vůči nikomu, abych v tenisu pokračovala,“ psala veteránka smířeně na svém blogu. „Byla jsem odhodlaná pokračovat do dne, kdy nebudu moct ignorovat svůj vnitřní hlas. Přežila jsem dvě bolestivé operace kolien, překonala jsem drsnou rehabilitaci a tvrdý trénink, abych se dostala zpět do formy a mohla hrát turnaje. Už to byl pro mě velký úspěch, ale když srovnám úroveň své hry před zraněními a nyní, uvědomuju si, že vznikla mezera a v mém věku ji není vůbec snadné dohnat.“

Naopak kariéru ani ve 45 letech nehodlá ukončit hokejový fenomén Jaromír Jágr. A to přesto, nebo možná právě proto, že si jej v letní přestávce nevybral dosud žádný z klubů NHL. Kdyby mu to v Americe nevyšlo, s hokejem letos určitě končit nebude. „Hokej je moje zaměstnání, které dělám už skoro třicet let, a věřím, že jsem v něm docela dobrý nebo jsem byl docela dobrý, a to je hlavní důvod, proč v něm chci pokračovat. Kdybych mohl, postavil bych teď tým jenom na samých Jágrech a do branky bych dal Dominika Haška,“ vtipkoval Jágr pro magazín Proč ne?!. Apokud by mu nevyšlo angažmá v NHL, rád by se podíval do Pchjongčchangu na své už šesté zimní olympijské

hry. Tím by se zapsal do historie, protože by se vyrovnal v počtu účastí na hrách hokejovému rekordmanovi Raimu Helminenovi z Finska.

***

Noriaki Kasai Když mu v roce 1992 bylo devatenáct let, stal se poprvé a zatím naposledy mistrem světa v letech na lyžích. V-styl byl tehdy stále v plenkách, světový rekord měl hodnotu 194 metrů. Uplynulo čtvrtstoletí, létá se o více než 50 metrů dál (Kasaiovo maximum je 241,5 metru) a Kasai se stále drží v širší špičce.

Gianluigi Buffon V devětatřiceti letech je italský brankář stále jedničkou Juventus Turín. V národním týmu mistr světa z roku 2006 nedávno odehrál rekordní 171. utkání. Na klubové úrovni se v součtu všech soutěží blíží k devíti stovkám zápasů.

Gordie Howe „Mr. Hockey“ hrál v NHL či konkurenční WHA do 52 let. Jako jediný profesionální hokejista na světě nastoupil v šesti desetiletích po sobě – od čtyřicátých až do devadesátých let minulého století. V roce 1997 totiž jako devětašedesátiletý nazul brusle k zahajovacímu duelu IHL v dresu Detroit Vipers. V 88 letech loni zemřel.

Jaromír Jágr Po triumfu na olympiádě v Naganu, kde oslavil šestadvacáté narozeniny, český hokejový fenomén ohlásil, že šlo o jeho poslední zápas v reprezentaci. Kdeže! S národním týmem poté vyhrál dvě mistrovství světa a na olympijských hrách se představil ještě čtyřikrát, možná pojede také do Jižní Koreje. I v pětáctyřiceti letech má ambice hrát na nejvyšší úrovni.

Kimiko Dateová-Krummová Japonská tenistka pověsila raketu definitivně na hřebík dva týdny před sedmačtyřicátými narozeninami na domácím turnaji v Tokiu. Bývalá světová čtyřka poprvé skončila už v roce 1996 a bez tenisu vydržela dvanáct let. Nebýt problémům s koleny, hrála by dál.

Příloha č.19

Vrátí se Jágr do reprezentace? V Evropě bych se dokázal připravit na olympiádu, prohlásil

5.9.2017 sport.aktualne.centrum.cz str. 00 Reprezentace

Sport, ČTK

"V NHL je pořád spousta mužstev s neuzavřenou soupiskou. Budu čekat tak dlouho, dokud mě to bude bavit," řekl Jágr v rozhovoru pro ČT Sport. Praha - Jaromír

Praha - Jaromír Jágr poskytl komentátorovi České televize Robertu Zárubovi rozhovor v šatně kladenského zimního stadionu a potvrdil, že pro něj angažmá v NHL zůstává prioritou. V případě, že Jágr zůstane v Evropě, nevyklučuje možnou účast na olympiádě v Koreji. Ba naopak, rád by si na olympijském turnaji ve 46 letech zahrál.

Český útočník a majitel 1 711 startů v NHL ještě stále neví, kde bude v příští sezoně působit. Pořád ale v Kladně čeká na nabídku ze zámorí a připravuje se individuálně. "Všechno je možná, snažím se o tom tolik nepřemýšlet. Zbývá ještě nějaký čas, než začnou v NHL kempy. Zámořská soutěž pro mě zůstává prioritou," řekl Jágr v kladenské šatně.

Dlouhé čekání pětáctýřicetiletého matadora nijak neznepokojuje a věří v uplatnění za oceánem. "Budu čekat, dokud mě to bude bavit," prohlásil Jágr s úsměvem. Hokej v NHL miluju, strašně se mi líbí i zázemí a všechno okolo, proto si tam chci kariéru prodloužit," dodal.

"Spěchat nemusím já s agentem ani kluby v NHL, minimálně 30 dní do začátku sezony pořád zbývá. Víím, že je spousta mužstev s neuzavřenou soupiskou," řekl Jágr v rozhovoru pro Českou televizi v pořadu Jeden na jednoho. O zájmu Calgary prohlásil, že jej registruje od samého začátku, ale jak velký zájem kanadský klub má, to nedokáže posoudit.

Pokud by v NHL zůstat neměl, vidí Jágr několik dalších možností. "Ať už by to byla některá z evropských soutěží, nejen KHL, anebo Kladno. Tady bych mohl sám trénovat dvakrát denně a dokázal bych se připravit na vrchol sezony v podobě olympiády," překvapil Jágr tvrzením o možném návratu do reprezentace, ve které hrál naposledy na domácím mistrovství světa před dvěma lety.

"Kdybych sám věděl, že budu přínosem, a trenéři by mě oslovili, je možnost, že bych na olympiádě v Koreji startoval. Bez hráčů z NHL je ta šance ještě větší. A kdybych se nepřipravil, řeknu: nemůžu, nemám na to," pokračovala "osmašedesátka" o reprezentaci. Po zbytek rozhovoru Jágr spíše mlžil a sám je zvědav, jak se celá situace vyvine. "Uvidíme, co se stane," řekl.

U nabídek je pro něho klíčová celá řada faktorů. "Je to o tom jít do mužstva, kde mají třeba méně křídel, jít do mužstva, jež má větší šanci vyhrát Stanley Cup, a do mužstva, které hraje podobný styl hokeje jako já. A do mužstva, kde budu vědět, že tam je několik hráčů, u nichž vím, že bych si s nimi mohl rozumět," přiblížil Jágr.

Nezastírá, že velkou roli hrají i peníze. Ale z jiného důvodu, než aby navýšil své konto. "Je to o tom, že když vezmeš nabídku za minimum, může se ti také stát, že v půlce sezony ti řeknou 'ahoj' a nastupovat už vůbec nebudeš. Sám jsem zvědavý, jak to dopadne."

Vyjednávání považuje za určitou hru. "Je to takový poker, ani jedna strana neotevře zcela karty, čas navíc zatím nikoho netlačí. Spousta týmů ještě nemá uzavřenou soupisku a je tam mnoho mezer. Týmy a jejich manažeři také vysloveně nikam nespěchají. Vědí, že mají ještě měsíc do soutěže," připomněl Jágr.

"I já jsem navíc zjistil, že ne všemu lze věřit. Otevřely se mi v tomto oči, protože takové jednání jsem dosud nezažil," narážel Jágr na trochu překvapivý konec na Floridě.

URL| <https://sport.aktualne.cz/hokej/hokejova-reprezentace/casu-na-nhl-mam-stale-dost-ale-kdybych-zustal-v-evrope-mohl/r~497d435c926911e7a7d1002590604f2e/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

aktualne.cz

Příloha č.20

Rybář cítí smutek: Gábina bude mít dveře otevřené, ale člověk má i jinou náplň života

13.1.2018 sport.aktualne.centrum.cz str. 00 Biatlon

Aleš Vávra

V německém Ruhpoldingu se v pátek uzavřel příběh posledních měsíců a týdnů. Gabriela Koukalová nestihne připravit na olympijské hry. Ruhpolding (od zvláštního

Ruhpolding (od zvláštního zpravodaje) - "Nedá se říct, že bych cítil nějaké zklamání nebo třeba úlevu. Spíš takový smutek," krčí rameny Ondřej Rybář pod skokanskými můstky v multifunkční Chiemgau Areně.

Naděje zhasla, největší opora biatlonové reprezentace posledních sezon nevyléčila bolavá lýtka.

Gabriela Koukalová na olympiádě v Pchjongčchangu hájit české barvy nebude. V pátek oznámila, že její sezona končí, aniž by vlastně začala.

"Když někdo takzvaně tahá pilu celé čtyři roky a pak nemůže jet na vrcholnou soutěž, na kterou se všichni připravují, tak to není nic příjemného. Pokud to tedy není kvůli nějakým šťastným, třeba rodinným okolnostem. Takhle to nemůže přinést nic jiného než smutek," vysvětluje šéftrenér národního týmu.

Rozhodnutí o neúčasti Koukalové na olympiádě nakonec nebylo tak složité.

"Rozhodlo to, že to prostě nejde. Její zdravotní stav nedovoluje, aby se stoprocentně připravila na závody. Jsou věci, ve kterých se improvizovat nedá a závodit na 70 procent prostě nejde," tvrdí Rybář.

Na jednu stranu je rád, že skončily věčné spekulace a dohady. "Už nebude docházet k žádným dezinformacím. To se vytáhne nějaké slovo, nějaká věta a vytváří se přestřelky, které tam ani reálně nejsou. To mi bylo líto a bylo mi z toho smutno," vrací se kouč k prosincové aféře. Koukalová tehdy v jednom z rozhovorů naznačila, že za její problémy z části může změna techniky běhu.

"Nemyslím si, že by se něco změnilo, že bychom už neměli tu dobrou partu a dobrou atmosféru v týmu. Tohle pak vráží klíny mezi lidi, kteří si navzájem věřili a stále věří, jak doufám," dodává Rybář.

Už před sezonou trenéři počítali s nejhorsím. Netušili, jestli se Koukalová dokáže dát včas dohromady.

"Na to musíte reagovat, protože Světový pohár nebude čekat na to, až se nám uzdraví nejlepší závodnice. Je to pro nás výrazná ztráta, o tom se nedá pochybovat, každopádně život jde dál," zdůrazňuje muž, který stejně jako Koukalová figuroval u zrodu velkého českého biatlonového boomu.

Sportovní budoucnost Gabriely Koukalové teď logicky je a nějakou dobu bude zahalena tajemstvím. Rybář ale doufá, že neřekla poslední slovo.

"Snad se dá rychle dohromady. Sama říkala, že by ráda o sobě ještě dala vědět. Já doufám, že se jí to podaří. Je to závodnice v nejlepších letech," připomíná Rybář. Rodačka z Jablonce oslaví v listopadu tohoto roku devětadvacáté narozeniny.

Chybí nejen fanouškům, ale i soupeřkám. "Celé světové pole jí tady v Ruhpoldingu vyřizovalo celou řadu pozdravů a přání. Nikdo není rád, když soupeř nemůže startovat ze zdravotních důvodů. Vždycky jste rádi, když se můžete s tím soupeřem utkat a porazit ho přímo v boji," říká šéftrenér.

Během posledních dvou měsíců zažíval horskou dráhu emocí. Občas se objevila naděje, jindy zase stav Koukalové přivodil skepsi.

"Už před Vánocemi to byla improvizace ze dne na den. Bojovala do poslední chvíle. Ale v určité chvíli přijde den, kdy už se musíte rozhodnout. Těch dní, kdy to nešlo, nakonec bylo víc. Světlych okamžiků ubývalo," vypráví Rybář.

Koukalová do poslední chvíle věřila, že se situace zlomí. Chtěla pomoci alespoň české olympijské štafetě. Nepovedlo se.

Celý tým váhal s definitivním rozhodnutím. Pořád živil víru v obrat. "Ve sportu je to o drobnostech. Někdy je člověk psychicky na dně, pak ale přijde zčistajasna den, který to otočí. V to doufala spousta lidí kolem Gábiny," odhaluje Rybář pocity posledních dnů a týdnů.

A ještě jednou se v myšlenkách zabývá možnými budoucími scénáři.

"Nemyslím si, že by nebyla schopná naskočit do dalších sezon a ještě dokázat, že je to česká lvice bojovnice. Ale samozřejmě může být spousta důvodů, proč se třeba nevrátí. To mohou být rodinné důvody. Samozřejmě člověk má i jinou náplň života, nejen sport," zamýšlí se.

"Dokázala toho hodně, bude záležet jenom na ní. Pokud bude mít motivaci, bude chtít se vrátit, bude chtít sama sobě něco dokázat, tak u biatlonu bude mít otevřené dveře. To ale bude na jejím rozhodnutí," uzavírá Rybář.

URL| <https://sport.aktualne.cz/biatlon/rybar-citi-smutek-gabina-bude-mit-dvere-otevrene-ale-clovek/r~e3b6c9fcf83011e7b6a9ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

aktualne.cz

Příloha č.21

Konec. Koukalová vynechá celou sezónu

13.1.2018 Právo str. 23 Sport

Martin Kézr

Konec nejen zhasínající naděje na olympijský start v jihokorejském Pchjongčchangu, ale rovnou celé sezóny. Gabriela Koukalová se kvůli přetrvávajícím zdravotním problémům nebude tuto zimu věnovat biatlonu.

Úřadující mistryně světa a nejlepší česká sportovkyně roku 2017 měla na ZOH patřit k medailovým nadějím, jenže čtyři týdny před jejich začátkem přichází od Koukalové oficiální prohlášení, že jí potíže s lýtky nedovolí závodit. „Snažila jsem se udělat maximum pro to, abych se vrátila. Bohužel to na tréninku nešlo podle mých představ. Moc mě to mrzí,“ uvedla.

Od léta nemohla trénovat naplno. Poslední měsíc se připravovala individuálně, jenže ji pokaždé přemohla bolest v lýtkách, zapříčiněná přetížením achilovek. Pak už ztrácela i psychickou odolnost. „Bohužel v současném stavu není Gabča navzdory jejímu úsilí i snaze celého podpůrného týmu schopna závodit,“ řekl šéftrenér Ondřej Rybář.

Jak šel čas, začínalo být všem jasné, že své snažení bude muset vzdát. Na čtvrtéční dohady médií, že Koukalová už dospěla k rozhodnutí na ZOH nstartovat, ale reagoval šéf českého biatlonu Jiří Hamza slovy, že vše musí mít štábní kulturu a vyjádření závodnice k olympijské účasti sliboval až při pondělním oznámení nominace biatlonistů.

V pátek večer ale bylo všechno jinak. „Probrali jsme s Gábinou a trenérem Rybářem všechny možnosti a domluvili se, že sezónu vynechá. Zdravotní potíže nedovolují přípravu v plné zátěži, takže Koukalová nyní podstoupí léčbu u Pavla Koláře a do sezóny nezasáhne. Nebylo to pro nikoho z nás lehké rozhodnutí, ale zdraví je přednější,“ oznámil Hamza.

Z minulých ZOH přivezla Koukalová stříbrné medaile ze závodu s hromadným startem a smíšené štafety. Navíc má ze Soči dostat ještě dodatečně bronz za ženské štafety. Pchjongčchang měl být pro 28letou českou biatlonistku vrchol. Osud tomu však chtěl jinak.

Snažila jsem se udělat maximum pro to, abych se vrátila Gabriela Koukalová, česká biatlonistka

Foto autor| Foto ČTK/AP – Lee Jin-man

Foto popis| Gabriela Koukalová si na střelnici v závodě nevypálí nejenom v Pchjongčchangu, ale ani v žádném jiném podniku probíhající sezóny.

Příloha č.22

Rozhodnuto. Na hry nepojede

13.1.2018 Lidové noviny str. 16 Sport

TOMÁŠ MACEK

Největší česká biatlonová hvězda vynechá olympijské hry. Tělo Gabriely Koukalové potřebuje klid.

RUHPOLDING (od našeho zpravodaje) Bylo to vlastně symbolické. Po sedmi měsících dohadů, kdy nikdo pořádně nevěděl, co vlastně je s Gabrielou Koukalovou, se také

oznámení o její neúčasti na olympijských hrách, opakovaně avizované až na pondělí, uskutečnilo v předstihu už včera.

„Stejně už ty informace prosákly. Tak jsme ten proces urychlili,“ prohlásil šéf svazu Jiří Hamza.

Ano, Gabriela Koukalová skutečně vzdala marný boj Pchjongčchang. Tělo jí start nedovolí. Tak to včera v 18.29 sdělila světu na stránkách biatlonového svazu.

„Snažila jsem se udělat maximum pro to, abych se vrátila. Bohužel to na tréninku nešlo podle mých představ. Moc mě to mrzí, olympiáda je vrcholem každého sportovce.“

Za pouhými třemi větami zůstal skryt dlouhý a komplikovaný příběh české Sportovkyně roku 2017, který načaly její červnové křeče v obou lýtkách.

Nekonala se žádná tisková konference, kde by svoji olympijskou absenci okomentovala. Ani žádný rozhovor. Jen videem na svém oficiálním facebookovém účtu měla později doplnit úvodní tři věty.

„Snažili jsme se do poslední chvíle vykřesat naději,“ řekl Hamza. „Možná už jsem byl úplně poslední, kdo jejímu startu na hrách věřil.“

Faktem je, že od prosince bylo pravděpodobné, že tento boj Koukalová nezvládne. Jak nyní přiznává šéftrenér Ondřej Rybář, zle bylo už před jejím listopadovým odjezdem na první sních. „Pak se Gábině povedl první kemp v Imatře, byla tam plná energie, některé tréninky zvládala a také mě nabudila optimismem. Jenže přišlo druhé soustředění v Imatře a najednou nešlo nic.“ Tehdy nastal kritický zlom.

„Ocitla se na chvíli nahoře a najednou zase strašně rychle spadla dolů,“ popisoval šéftrenér.

Z kraje prosince se poprvé spekulovalo, že předčasně ukončí sezonu. Viděno s odstupem času, s ohledem na veškerý následující stres, dohady přes média i dopad na atmosféru v týmu, by nejspíš šlo o nejlepší řešení. Protože prodlužování naděje se neslo v duchu víry v zázraky. „Před Vánocemi už to byla improvizace ze dne na den. A čímvíc se blížila olympiáda, přicházela skepse,“ řekl Rybář. Že pochybující hlava dokáže umocnit bolesti těla, je prokázané. Přesto kouč ujišťuje: „Nemyslímsi, že by Gábina nebojovala do poslední možné chvíle.“

Nikoliv včera, ale začátkem ledna ta poslední možná chvíle nastala. Pak se jen čekalo na oficiální oznámení. Poté co přišlo, její loňská velká sokyně Laura Dahlmeierová

v Ruhpoldingu podotkla: „Bylo pro ni asi lepší tuto sezonu uzavřít a vrátit se v té další s novou energií.“

Dnes se český tým probudí do prvního dne sezony, kdy Gabriela Koukalová oficiálně není jeho členkou. „Situace je vyřešená, teď by měl nastat klid na všech frontách okolo,“ doufá Hamza. Opět se bude mluvit především o sportu, o časech, o výsledcích a bodech.

Ale co bude dál s ní?

Nastane fáze naprostého vyčištění těla i hlavy od bolestí a stresu biatlonu. Už v létě lékaři Koukalové doporučovali, že ideální by bylo na čtyři měsíce zcela vysadit. Sice s odkladem, ale přece jen jejich přání vyplní. Profesor Pavel Kolář má celý proces koordinovat. Z úst nikoho ze zainteresovaných ani jí samotné včera nezaznělo: Může jít také o konec kariéry. „Zkrátka letošní sezona je odpískaná. O další se zatím nemá smysl bavit,“ řekl Hamza. Hned dodal: „Ještě nám udělá radost.“

Stala se mistryní světa, má tři olympijské medaile, je majitelkou velkého glóbu ze sezony 2016 i osmi malých a ovládla 23 závodů Světového poháru včetně památného loňského v Novém Městě. Byla ztělesněním českého biatlonového boomeru.

Zároveň je jí stále pouze 28 let. Platí za ženu v nejlepších závodnických letech ve sportu, kde dokázaly v poslední době vítězit 35letá Kaisa Mäkäräinenová či 33letá Anastazia Kuzminová.

Koukalová by se mohla vrátit v úvodu příští sezony, kdy je lákadlem další Světový pohár v Novém Městě. Nebo teoreticky po mateřské přestávce. Nebo vůbec.

Jaká varianta převáží, patrně nyní nikdo neví. Rybář živí víru v její comeback, současně však připouští: „Může nastat spousta důvodů, proč by se Gábina nevrátila, třeba rodinné. Má i jinou náplň života, nejen sport. Ale pokud se rozhodne vrátit, má otevřené dveře.“ Rozhodnutí bude jen na ní.

Foto autor| FOTO PROFIMEDIA

Foto popis| Olympijské naděje se rozplynuly. „Na tréninku to nešlo podle našich představ,“ uznala Koukalová.

Příloha č.23

Královna nejede

13.1.2018 Mladá fronta DNES str. 24 Sport

Tomáš Macek

Gabriela Koukalová se nezúčastní zimních olympijských her v Pchjongčchangu

Bylo to vlastně symbolické. Po sedmi měsících dohadů, kdy nikdo pořádně nevěděl, co vlastně je s Gabrielou Koukalovou, se také oznámení o její neúčasti na olympijských hrách, opakovaně avizované až na pondělí, uskutečnilo v předstihu už včera.

„Stejně už ty informace prosákly. Tak jsme ten proces urychlili,“ prohlásil šéf svazu Jiří Hamza.

Ano, Gabriela Koukalová skutečně vzdala marný boj o Pchjongčchang. Tělo jí start nedovolí. Tak to včera v 18.29 sdělila světu na stránkách biatlonového svazu.

„Snažila jsem se udělat maximum pro to, abych se vrátila. Bohužel to na tréninku nešlo podle mých představ. Moc mě to mrzí, olympiáda je vrcholem každého sportovce.“

Za pouhými třemi větami zůstal skryt dlouhý a komplikovaný příběh české Sportovkyně roku 2017, který načaly její červnové křeče v obou lýtkách.

Nekonala se žádná tisková konference, kde by svoji olympijskou absenci okomentovala. Ani žádný rozhovor. Jen videem na svém oficiálním facebookovém účtu měla později doplnit úvodní tři věty.

„Snažili jsme se do poslední chvíle vykřesat naději,“ řekl Hamza. „Možná už jsem byl úplně poslední, kdo jejímu startu na hrách věřil.“

Zlom nastal v listopadu

Faktem je, že od prosince bylo pravděpodobné, že tento boj Koukalová nezvládne. Jak nyní přiznává šéftrenér Ondřej Rybář, zle bylo už před jejím listopadovým odjezdem na první sních. „Pak se Gábině povedl první kemp v Imatře, byla tam plná energie, některé

tréninky zvládala a také mě nabudila optimismem. Jenže přišlo druhé soustředění v Imatře a najednou nešlo nic.“ Tehdy nastal kritický zlom.

„Ocitla se na chvíli nahoře a najednou zase strašně rychle spadla dolů,“ popisoval šéftrenér.

Z kraje prosince se poprvé spekulovalo, že předčasně ukončí sezonu. Viděno s odstupem času, s ohledem na veškerý následující stres, dohady přes média i dopad na atmosféru v týmu by nejspíš šlo o nejlepší řešení. Protože prodlužování naděje se neslo v duchu víry v zázraky. „Před Vánoce už to byla improvizace ze dne na den. A čím víc se blížila olympiáda, přicházela skepse,“ řekl Rybář. Že pochybující hlava dokáže umocnit bolesti těla, je prokázané. Přesto kouč ujišťuje: „Nemyslím si, že by Gábina nebojovala do poslední možné chvíle.“

Nikoliv včera, ale začátkem ledna ta poslední možná chvíle nastala. Pak se jen čekalo na oficiální oznámení. Poté co přišlo, její loňská velká sokyně Laura Dahlmeierová v Ruhpoldingu podotkla: „Bylo pro ni asi lepší tuto sezonu uzavřít a vrátit se v té další s novou energií.“

Pročistit tělo – a pak se vrátit?

Dnes se český tým probudí do prvního dne sezony, kdy Gabriela Koukalová oficiálně není jeho členkou. „Situace je vyřešená, teď by měl nastat klid na všech frontách okolo,“ doufá Hamza. Opět se bude mluvit především o sportu, o časech, o výsledcích a bodech.

Ale co bude dál s ní?

Nastane fáze naprostého vyčištění těla i hlavy od bolestí a stresu biatlonu. Už v létě lékaři Koukalové doporučovali, že ideální by bylo na čtyři měsíce zcela vysadit. Sice s odkladem, ale přece jen jejich přání vyplní. Profesor Pavel Kolář má celý proces koordinovat.

Z úst nikoho ze zainteresovaných, ani jí samotné včera nezaznělo: Může jít také o konec kariéry. „Zkrátka letošní sezona je odpískaná. O další se zatím nemá smysl bavit,“ řekl Hamza.

Hned dodal: „Ještě nám udělá radost.“ Stala se mistryní světa, má tři olympijské medaile, je majitelkou velkého glóbu ze sezony 2016 i osmi malých a ovládla 23 závodů Světového poháru včetně památného loňského v Novém Městě. Byla ztělesněním českého biatlonového boomu.

Zároveň je jí stále pouze 28 let. Platí za ženu v nejlepších závodnických letech ve sportu, kde dokázaly v poslední době vítězit 35letá Kaisa Mäkäräinenová či 33letá Anastazia Kuzminová.

Koukalová by se mohla vrátit v úvodu příští sezony, kdy je lákadlem další Světový pohár v Novém Městě. Nebo teoreticky po mateřské přestávce. Nebo vůbec.

Jaká varianta převáží, patrně nyní nikdo neví. Rybář živí víru v její comeback, současně však připouští: „Může nastat spousta důvodů, proč by se Gábina nevrátila, třeba rodinné. Má i jinou náplň života, nejen sport. Ale pokud se rozhodne vrátit, má otevřené dveře.“ Rozhodnutí bude jen na ní.

***

0 startů má v letošní sezoně ve Světovém poháru. Do závodů ji nepustila bolavá lýtka.

3 olympijské medaile získala v Soči. Dvě stříbra a dodatečný bronz ze štafety žen.

O autorovi| Tomáš Macek, biatlonový reportér MF DNES

Foto autor| Foto: Tomáš Krist, MAFRA

Foto popis| Zůstává doma Za rok 2017 získala ocenění Sportovkyně roku, jenže teď Gabriela Koukalová řeší zdravotní problémy a na hry do Koreje nepojede.

Příloha č.24

Konec! Pečet' se otiskla dřív

13.1.2018 Sport str. 10 Biatlon

IVO POSPÍŠIL

Gabriela Koukalová definitivně potvrdila, že na olympijské hry v Pchjongčchangu kvůli zdravotním potížím nepojede

Poslední naděje definitivně zhasla. Z 99 % se stalo 100. Bohužel! „Mrzí mě to. Olympiáda je vrchol každého sportovce, bohužel to na tréninku nešlo podle představ,“ přiznala v oficiálním stanovisku Gabriela Koukalová a stvrdila tím nejen konec sezony, ale především svou neúčast na olympijských hrách v Pchjongčchangu, kde toužila bojovat o zlato. Bolavá lýtka jí však kýžený sen nedopřála.

RUHPOLDING – Chtěli s tím původně čekat až do pondělí. Dát tomu, slovy šéfa Jiřího Hamzy, „štábní kulturu“. Když však spatřili, jakou vlnu spustily informace zveřejněné ve čtvrtek, rozhodli se čekání na očekávatelné už raději zbytečně dál neprodlužovat.

Byl pátek, 12. ledna 2018, 18:17. Do zahájení olympiády zbývaly přesně čtyři týdny – 28 dní. A v tu chvíli padla poslední naděje na realizaci jednoho biatlonového zázraku – Gabriela Koukalová definitivně potvrdila, že kvůli zranění lýtek budou letošní olympijské hry v Pchjongčchangu bez ní.

„Snažila jsem se udělat maximum pro to, abych se vrátila. Bohužel to na tréninku nešlo podle mých představ. Moc mě to mrzí, protože olympiáda je vrcholem každého sportovce,“ uvedla v oficiálním stanovisku česká biatlonistka a dvojnásobná stříbrná medailistka ze Soči.

Ještě více informací pak měla i ona sama přinést v následném videoprohlášení na svém Facebooku. Ve výčtu statusů z minulých týdnů plných úsměvů a víry se však měl tenhle lišit.

Rok poté, co slavila titul mistryně světa nebo dva roky na to, co se stala absolutní královnou Světového poháru, totiž měly být Hry v Koreji dokončením jejího velkého snu. Chtěla tu urvat zlatou medaili, která jí jediná ve sbírce chybí. Bude jí však chybět dál. Minimálně další čtyři roky.

„Současný zdravotní stav Koukalové nedovolí přípravu v plné zátěži a potíže přetrvávají. Proto jsme se domluvili, že tuto sezonu vynechá. Rozhodnutí nebylo lehké,

probrali jsme společně s Gábinou a trenérem Rybářem všechny možnosti,“ přiznal Hamza.

A po měsících marného tréninku a snahy to zlomit ji nyní čeká nucená pauza. „Vzhledem k našim ambicím mě tato situace mrzí, ale zdraví je přednější. Gabriela nyní podstoupí léčbu u doktora Pavla Koláře a do této sezony už nezasáhne,“ dodal šéf svazu a šéftrenér Ondřej Rybář ho doplnil: „Mrzí mě to, ale v současném stavu není Gabča navzdory jejímu úsilí i snaze celého podpůrného týmu schopna závodit.“

Co nyní tedy bude s historicky nejlepší českou biatlonistkou dál? Založí v 28 letech rodinu? Vráti se ještě někdy? To se má určit až v následujících týdnech či měsících. Nyní je prioritou uzdravení a dát dohromady bolavá lýtka, která jí tenhle jeden sen sebrala.

„Další budoucnost není teď na pořadu dne. Gábina se nyní musí hlavně uzdravit a pak budeme teprve řešit, co bude dál. Zkrátka tato sezona je odpískaná a dál se nemá smysl teď o tom bavit. Věřím nicméně, že nám ještě do budoucna udělá radost,“ dodal Hamza.

Tak jako ji dělala doposud...

***

program SP v Ruhpoldingu

Dnes ..... štafeta žen (14.30)

Zítra ..... závod s hromadným startem mužů (12.15)

..... závod s hromadným startem žen (14.40)

Všechny závody vysílá přímým přenosem ČT sport

jak jedou štafetu Češky

1. úsek Jessica Jislová

2. úsek Markéta Davidová
3. úsek Eva Puskarčíková
4. úsek Veronika Vítková

JAK SE VYVÍJELY PROBLÉMY GK

? V červnu 2017 ucítila při jízdě na kole pnutí v lýtkách. „Nemohla jsem ani slézt z kola a dojít do postele. Zjistili jsme, že mi přestaly pracovat lýtkové svaly. Měla jsem je celé vykřečované,“ říkala později MF Dnes.

? I v dalších měsících se snažila v rámci svých možností připravovat. Světový pohár v listopadu ale začal bez ní. Tehdy trenéři i šéf svazu Jiří Hamza hlásili, že vše bude směřovat k olympijským hrám.

? Ani v novém roce se ale její stav nezlepšil natolik, aby mohla začít závodit. Už ve čtvrtek deník Blesk přišel s informací, že Koukalová na ZOH nepojede. Včera tuto informaci oficiálně potvrdila sama závodnice i svaz.

CO DOSUD DOKÁZALA GABRIELA KOUKALOVÁ

Světový pohár Počet výher: 23 (z toho 6 ve štafetě) Počet stupňů vítězů: 54 (z toho 16 ve štafetě) Počet velkých glóbulů za celkový triumf v SP: 1 (2016) Počet malých glóbulů za disciplíny SP: 8 (z toho 1 ve štafetě) Mistrovství světa 2x 1. místo (2015 – smíšená štafeta, 2017 – sprint) 2x 2. místo (2015 – vytrvalostní závod, 2017 – vytrvalostní závod) 2x 3. místo (2013 – smíšená štafeta, 2017 – Hochfilzen) Olympijské hry 2x 2. místo (2014 – závod s hromadným startem, smíšená štafeta)

O autorovi| IVO POSPÍŠIL, biatlonový expert deníku Sport ivo.pospisil@cncenter.cz

Foto autor| FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK, BARBORA REICHOVÁ,
PROFIMEDIA. CZ

Foto popis| JE KONEC. Gabriela Koukalová musela učinit složité rozhodnutí, včera ale definitivně potvrdila spekulace, že na ZOH nepojede. Olympijské zlato tak v její sbírce bude i dál chybět. I tak ji mohou těšit dosavadní úspěchy jako křišťálové glóby z SP, olympijská stříbra či ten nedávný – koruna pro nejlepšího sportovce Česka za rok 2017.

Příloha č.25

Zlatá Gábina a nedospělý biatlon

16.1.2018 Lidové noviny str. 01 Titulní strana

NÁZORY

Adorace českého biatlonu byla medvědí službou. Úspěšný sport se nenaučil otevřeně komunikovat s příznivci. Rozhodování o neúčasti Gabriely Koukalové na olympiádě je toho příkladem.

strana 11

Zlatá Gábina a nedospělý biatlon

16.1.2018 Lidové noviny str. 11 Názory

JOSEF KÁNINSKÝ

Adorace kdysi nenápadného sportu mu byla medvědí službou. Chce-li dospět, musí být sdílnější a rovnější

Videonahrávka s výpovědí Gabriely Koukalové o jejím zdravotním stavu, osobním rozpoložení a hlavně s informací potvrzující neúčast české biatlonistky na olympijských hrách je prazvláštní. Ne tak obsahem či formou, i když ta vlastně poněkud speciální je.

Co vede k pochybnostem, je způsob, jakým třesnutě populární sport komunikuje s veřejností. Kdybychom měli přistoupit na nabízený styl, komentář by mohl být krátký: „No potěš!“

Jde o tak citlivé věci, jako je zdraví a osobní štěstí, a tak je namístě zdržet se silných výrazů, nicméně neznamená to nevidět věci v pravém světle. Český biatlon se chová jako hýčkané dítě a v etapě dospívání pubertálně vyšiluje. Tolik pardonů, kolik biatlon dostal od veřejnosti a médií, sotvakterý sport v moderní době pamatuje. Trochu se to podobá krátké brücknerovské éře českého fotbalu, v níž dostal vzývaný kouč neuvěřitelnou novinářskou otázku: „Trenére, je nějaká věc, aspoň drobnost, vůbec špatně?“ Jak to dopadlo, už víme – národ'ák výkonnostně upadl a lidé kolem něj úplně ztratili glanc. Což se nyní může stát biatlonu.

Absolutní adorace, jaké jsme byli svědky, když kdysi nenápadný sport vylétl nahoru, byla medvědí službou. Biatlonisté se nenaučili tomu, co skoro nepotřebovali v dobách, kdy se o ně skoro nikdo nezajímal. Série úspěchů se navenek komunikuje snadno. Když přijdou potíže, tedy pokles výkonnosti a trable hlavní hvězdy, nedostatek „vzdělání“ je znát.

Nepoložené otázky

To, že Koukalové, trápící se s bolestí stehen, ujede věta snadno vyložitelná jako kritika trenéra Ondřeje Rybáře, tedy toho, kdo si s ní v minulosti dal takovou práci, se ještě dá pochopit. Koneckonců, vystavěla si prostořekou barbínovskou image, se zvláštními valéry pro intelektuály i neotesance. Kde je ale nějaká PR práce biatlonového svazu? Konflikt musel svou pověstí, vlivem a vahou osobnosti uhlazovat právě Rybář. Jeho charakter a duchapřítomnost zvládnou leccos, ani on však není odborným komunikátorem. Dlouhé měsíce byla veřejnost na pochybách, jak to s Koukalovou je. Trénuje/netrénuje, na olympiádu pojede/nepojede, s trenéry se baví/nebaví? Lidé jistě neradi veřejně propírají privátní záležitosti, jsou-li nějak rozhárané. Avšak kdo nechal veřejnost do své privátní aféry rád nahlížet, když bylo všechno v ažúru, v horších dobách dost dobře neobstojí s úhybným manévrem, že jisté věci mají zůstat „interními“, rozuměj pod pokličkou. Což byl Rybářův vzkaz, žádný jiný biatlon nevyslal.

Dřívější vytrvalé podkuřování ze strany médií, zejména pak České televize, ukazuje na selhání i na novinářské straně. Kdo si dal tu práci zjistit, jak to se zraněním Koukalové je doopravdy, a nespolehal se pouze na informace těch, kdo zastávají podpokličkovou politiku? Kde zůstaly všechny nepříjemné a dotěrné otázky, jež by v takovém případě zaručeně dostávali odpovědní lidé ve fotbalu, pravděpodobně v hokeji, možná v tenisu?

Jsou to otázky, na něž se ani v uvedených sportech nedávají vždycky uspokojivé a plnohodnotné odpovědi, jsou to však otázky, jež dotazované osoby většinou pohánějí k činům. K lepší komunikaci a hlavně ke zvýšené péči o problém.

Žádná tragédie?

Jaké jsou exaktně zjištěné příčiny zdravotních potíží Koukalové? Kdo a jak ji léčil? Využil její tým a svaz všechny možnosti, jak dát hvězdu dohromady? Byl problém zachycen včas? Nemohou být příčiny hlubší než obecné zakyselení svalů? Bolavé nohy přece značí podvědomou neochotu člověka pohnout se vpřed, lýtka zase ukazují na nevyřešená traumata z dětství a dospívání.

Zdá se to jako neuctivá spekulace, přílišné zasahování do intimity, avšak, pánové a dámy, tady nejde o nikoho menšího než o ženu vyhlášenou nejlepším sportovcem republiky, jež se docela nedávno při vyhlášení výsledků ankety se zářivým úsměvem hrála v záři reflektorů.

Nechat o neúčasti na olympiádě informovat samotnou Koukalovou je zvláštní komunikační tah. Jistě, když v minulosti oslovovala fanoušky, fungovalo to. Avšak nasadit ženské emoce místo profesionální akce a urovnaných či přesvědčivých faktů nesvědčí o tom, že by měl biatlonový svaz záležitost ve svých rukou. Nakonec zůstane otázka, jak je to s komunikací mezi jeho vedením a trenéry se samotnou závodnicí...

Přijít v osmadvaceti letech, po dvou skvělých sezonách, o olympijské hry, o absolutní vrchol sportovní kariéry – copak se tomu v obvyklém žargonu neříká „sportovní tragédie“? Zde jsme vyzýváni k zaujetí zcela opačného postoje. Abychom byli v klidu, soucítili s hvězdou a dál si ničeho nevšimli. Ne, ne. Konec chápavého pokyrování hlavou. Konec podléhání charismatu či půvabům „zlaté Gábiny“. Držet s tou sportovní

prima partou basu lze jen do jisté míry. Jestliže biatlonu můžeme pomoci dospět, pak mu na rovinu musíme říci, že by měl být sdílnější a rovnější.

Nasadit ženské emoce místo profesionální akce a urovnaných či přesvědčivých faktů nespědí o tom, že by měl biatlonový svaz záležitost ve svých rukou

O autorovi| JOSEF KÁNINSKÝ, novinář

Foto autor| FOTO MAFRA – PETR LEMBERK

Foto popis| Když se dařilo. Gabriela Koukalová se v prosinci 2016 stala prvním českým biatlonistou, který triumfoval v domácím prostředí Světového poháru. V závodu s hromadným startem si v Novém Městě na Moravě připsala čtrnácté vítězství v kariéře.

Příloha č.26

Nastává období PO GK

16.1.2018 Sport str. 13 Biatlon

IVO POSPÍŠIL

Jak si český tým povede dál bez Koukalové?

Víra v jejich hlavní zbraň se jim v olympijské sezoně definitivně rozpadla.

To však neznamená, že by byli zcela bez munice. „Gábina Koukalová je fenomén našeho biatlonu, ale jsem si jistý, že i bez ní nemáme slabý tým,“ řekl šéftrenér Ondřej Rybář.

RUHPOLDING – Po ohlášení konce sezony Gabriely Koukalové a vynechání ZOH se tým může nyní soustředit jedním směrem – navíc i SP v Ruhpoldingu ukázal nárůst formy. Vyhlíželi ho a doufali v něj. Zároveň i mezi nimi visela ve vzduchu nejistota. A kamkoliv přišli, tam se museli předem obrnit před tou tradiční otázkou: Co ta Gábina?

„No, ona je takovou osobností, že bylo logické, že se nás na ni lidé občas ptali. Ale už toho asi bylo všeho moc,“ přiznal Ondřej Moravec a i Michal Krčmář přikývl: „Až

si spousta lidí z týmu mohla připadat, že český biatlon je jen o Gábíně. Já to sice takhle necítím, ale některým může takový pocit nahlodat sebevědomí a závody jsou často o detailech.“

Teď už je však hotovo. Koukalová minulý pátek definitivně ohlásila na svém Facebooku ukončení sezony, v neděli večer vydala i čtvrt hodinové video a nejistota z jejího (ne)návratu mohla odpadnout. Stůl je již zase čistý. A byť příběh nedopadl podle přání, uzavřel se.

„Samozřejmě Gábina byla tahounem, protože dokázala získat pódium ve většině světřáků, ale i bez ní nemáme slabý tým,“ uznal šéftrenér Ondřej Rybář. „Ostatní ji také dříve výborně doplňovali, a když už se Gabče něco nepodařilo, tak tam byl někdo jiný. Ona je fenomén českého biatlonu, ale jsou tam i další. Třeba Ondra má také olympijské medaile nebo z mistrovství světa, a byť to není tak četné, jako bylo u Gábiny, i Verča je zpět nebo se tam dostal také Bimbo (Michal Krčmář),“ doplnil. Kritická chvíle navíc už odezněla. Vždyť právě nejhorší jsou ty začátky...

„Ano, ten byl krušný, ale teď je vidět, že jsou tam i nějaká umístění bez Gábiny. Samozřejmě s ní by to bylo o kus lehčí, ale je vidět, že i ti ostatní sportovci mají na to, aby o to mohli zabojevat,“ řekl trenér mužů Michael Málek.

Četnost medailí se sice ztenčila (jen vloni touto dobou Koukalová zařídila Česku osm medailí), nicméně po protrápeném prosinci se biatlonisté s úvodem nového roku zvedli. Veronika Vítková dokázala v Ruhpoldingu navázat na bronz z Oberhofu, Ondřej Moravec zase ve stejném díle SP bral stříbro. Zrychlili na trati, zpřesnili na střelnici... jaká to proměna.

„Celý tým byl tehdy v útlumu. Vyhodnotil jsem si to však v sobě, že trenéři postavili plán jinak a je to systémová věc. Víceméně jsem věřil, že trenéři vědí, co dělají a ač se první trimestr nedařilo vše podle představ, zůstali jsme u toho svého, čemu jsme věřili a nedělali o svátcích nic extra. I v tomto musím říct, že obdivuju Ondru Rybáře, že se nedal zviklat a věřil té cestě,“ uvedl Krčmář.

Byť tedy před olympiádou ještě čeká české biatlonisty neoblíbený díl SP v Anterselvě, kde ve vysokých nadmořských výškách tradičně výsledkově tápají, věří už, že to na olympiádu mít vliv nebude. V hlavě se již uklidnili – a dokázali si, že to v nich stále je.

„Pro nás je to dobře. Kdyby Gábina vypadla před olympiádou a tým by si na pódium nesáhl, tak tam jedete úplně jinak. Kdežto zde živíme naději, že tým odmakal, co měl, a pojedeme na olympiádu s tím, že chceme uspět. A to je stejné jako v SP – umístění do deseti je skvělé, protože odtamtud je to už jen kousek k pódiu,“ dodal Rybář.

Do zažehnutí olympijského ohně zbývá 24 dní.

CO KOUKALOVÁ ŘEKLA VE STANOVISKU

(zdroj Facebook Gabriely Koukalové)

„Můj olympijský sen se rozplynul. Na olympiádu se nejezdí za úspěchy z minulosti nebo za jméno. Bohužel jsem nebyla kvůli své zdravotní situaci schopná se kvalitně připravit do takové míry, abych mohla naši zem reprezentovat.“ „Nejsem těhotná. Už jsem slyšela hodně verzí a variant, ale jediný důvod je moje zdraví, a to je všechno.“ „Schopná jít si to zkusit určitě jsem, ale myslím, že při závodech je potřeba dostat se do té nejvyšší intenzity, ve které já nejsem schopná aktuálně setrvat déle než pět minut. Možná nějakou část závodu bych kvalitně zvládla, ale ten zbytek určitě ne.“ „V momentě kdy dělám vytrvalostní trénink, tak dochází k zakyslení nohou, velmi pomalu. Mám pocit, že tři čtvrtě hodiny jakžtakž jedu, ale ve chvíli, kdy chci maximálně zrychlit, tak mám najednou pocit, že mám nohy unavené, zkřečované, nejsem schopná se odrážet tak, jak bych měla.“ „Tým je plný holek, které odvedly maximální práci a určitě si to místo zaslouží mnohem víc než já. Věřím, že každá zkušenost, kterou nasbírají, teď i během olympiády, je velmi cenná vzhledem k budoucnosti.“ „Největší prioritu má moje zdraví. Takže se chci uzdravit, dát se dohromady a pak se rozhodnout, co a jak bude dál. Až bude čas.“

6 Tolik biatlonistů má v tuto chvíli jistou olympijskou nominaci. Jsou jimi Veronika Vítková, Eva Puskarčíková, Jessica Jislová, Michal Krčmář, Ondřej Moravec a Michal Šlesingr. Na šest žen a pět mužů bude tým doplněn po nadcházejícím Světovém poháru v Anterselvě.

Hlavní naděje po GK

85 %

Veronika Vítková Loňská protrápená sezona je pasé – už je opět součástí elitní desítky (na sedmém místě) a bronzy z Oberhofu a Ruhpoldingu dokázaly, že se s ní musí počítat. Od začátku roku zrychlila i v běhu a netají, že kopcovité tratě v Pchjongčchangu (a la Oberhof) by jí mohly sedět.

80 %

Ondřej Moravec Nedělní „masák“, který si zničil první položkou, na jeho kvalitách nic nemění. Po zimní přestávce opět vylétl nahoru, a coby trojnásobný medailista ze Soči a zatím jediný mužský medailista (stříbro z vytrvalostního podniku v Ruhpoldingu) bude opět hlavní nadějí. Má navíc patent na velké akce.

75 %

Michal Krčmář Přišel jeho čas? Proč ne? Dosud ve své kariéře urval v individuálním závodě jen jeden bronz, ale rok co rok jde křivka jeho kariéry stále vzhůru, přičemž by mohla gradovat právě na olympiádě. Jak se s tím vypořádat by mu mohlo pomoci i loňské MS, kdy novou roli naděje nenaplnil. Poučil se?

70 %

Michal Šlesingr Vrátil se po zranění kolene a hned z toho byla dvě umístění v elitní desítce. Double osmých míst v Ruhpoldingu ukázal, že i jeho drápy dovedou soupeře pořádně škrábat. Nutností je ale držet co nejčistší střelbu, neboť ta ho v minulosti často od výborného výsledku odstavila.

Foto autor| FOTO PRO SPORT: PETR SLAVÍK /ČESKÝ BIATLON

Foto popis| ČESKO má novou medailovou naději pro Hry v Pchjongčchangu. Je jí biatlonistka Veronika Vítková, která se v Ruhpoldingu o uplynulém víkendu dostala podruhé v sezoně na stupně vítězů.

Příloha č.27

Rakouský lékař o Koukalové: Je těžké uvěřit, že má jen problémy s lýtky

17.1.2018 info.cz str. 00 Sport

iSport.cz,of

Gabriela Koukalová bez účasti na olympiádě? V Česku jedna z hlavních zpráv, ohlas má ale rozhodnutí české biatlonistky neodcestovat na Hry do Koreje kvůli zdravotním problémům také v cizině. Pro ruský server sportbox.ru se k nim vyjádřil také rakouský lékař Günther Beck. Bývalý biatlonista, který získal jako člen štafety zlato na MS 1999, vystupuje také při přenosech rakouské televize ÖRF. „Neznám všechny detaily, ale je pro mě těžké uvěřit, že Koukalová má pouze svalové problémy,“ uvedl Beck.

Po měsících nejistoty padlo konečné slovo v pátek. Kvůli problémům s lýtky nenaskočila Koukalová zatím ani do jednoho závodu v této sezoně a nyní už je jasné, že žádný. „Nejsem těhotná. Už jsem slyšela hodně verzí a variant, ale jediný důvod je moje zdraví, a to je všechno,“ vyvracela vítězka ankety Sportovec roku 2017 ve videu na Facebooku, že jsou za jejím rozhodnutím i jiné důvody.

Beck má i tak pochybnosti. Je přesvědčený, že léčba Koukalové by neměla trvat tak dlouho. „Nemám nic společného s českým týmem a neznám podrobnosti o zdravotním stavu Koukalové. Informace mám jen z oficiálních prohlášení. Ale je těžké uvěřit tomu, že léčba takového problému zabere tolik času,“ prohlásil Beck.

Zarážející je pro něj především fakt, že se Koukalová nepodrobovala léčbě v konkrétním specializovaném zařízení. V jednom sám Beck v rakouském Aspachu pracuje. „Je nutné

omezit zátěž a současně ji kombinovat s fyzioterapií, akupunkturou a laserovou terapií. Pokud Gaby chce opravdu vyřešit tento problém, zvu ji do naší kliniky.“

Takovým způsobem by měl podle něj postupovat špičkový sportovec. „Každé lidské tělo se chová jinak a špičkoví sportovci jsou zvláštní kategorie. Tělo má samozřejmě hodně zdrojů, jak se zotavit, ale měly by se aplikovat různé způsoby léčby a ne pouze regenerace a lehký trénink.“

Koukalová už však odhalila, jak bude dál postupovat. „Budu víceméně v Čechách, docházet na kliniku doktora Koláře, kde se budu dávat dohromady,“ popsala, co ji čeká, aby se mohla vrátit k závodění v příští sezoně.

URL| <http://www.info.cz/clanek/22563/rakousky-lekar-o-koukalove-je-tezke-uverit-ze-ma-jen-problemy-s-lytky>

Příloha č.28

Svět se nezboří z toho, když nebudu na startu, říká biatlonistka Koukalová. Jak se vyrovnávala se zraněním?

19.1.2018 ČRo - radiozurnal.cz str. 00 olympijskyrok

David Nyč

Už několik dnů je to definitivní. Biatlonistka Gabriela Koukalová chybí v nominaci českého týmu na olympijské hry v Pchjongčchangu. V přípravě se totiž potýkala s problémy s lýtky. Zranění mělo asi jednu jedinou výhodu – Gabriela měla výjimečně čas na shánění vánočních dárků.

Jak se vyrovnává se zraněním Na Vánoce se mohla v klidu připravovat už na podzim. „Vyrábím ručně vánoční dárky,“ vysvětlovala Koukalová, „většinou tím, jak nejsem přes Vánoce moc doma, musím začínat v září, abych měla všechno v klidu.“Olympijský

rok Tou dobou její zvláštní zranění ještě nebral nikdo příliš vážně. Fanoušci věřili, že po shánění a balení dárků bude čas i na trénink. Jenže nic se vlastně vůbec nezlepšilo. Na prvním Světovém poháru ve švédském Östersundu byla Gabriela při závodech jen v roli maskota a podavače holí. Zpráva, že se nezúčastní letošních olympijských her, přišla hned na začátku roku. „Svět se nezboří z toho, když nebudu na startu. Nikdo nejsme nenahraditelní. Těch, co si to myslí, jsou plné hřbitovy, jak říká moje maminka,“ vyprávěla už na konci listopadu biatlonistka. Olympijský rok: Nemohla jsem se připravit, na olympiádu nepojedu, říká biatlonistka Koukalová Zimní olympiádu si lidé užijí také ve speciálních zábavních centrech

URL| http://www.rozhlas.cz/_zprava/1781729

Příloha č.29

Nejistá budoucnost biatlonové královny

22.1.2018 Týden str. 95 Život

Matěj Karmazín

Měla prožít vrchol kariéry a dosáhnout na olympijské zlato, poslední velký triumf, který jí ještě chybí. Biatlonistka Gabriela Koukalová ale na únorových hrách v korejském Pchjongčchangu závodit nebude. Na start ji nepustí vleklé problémy s lýtky.

Před čtyřmi lety získala na olympiádě v ruském Soči tři medaile, ze světových šampionátů jich má už šest. V sezoně 2015/2016 ovládla i celkové hodnocení Světového poháru. Jde zkrátka o největší osobnost, jakou kdy český biatlon měl.

Jenže najednou je všechno jinak. Koukalová kvůli problémům s lýtky už od července nemohla naplno trénovat. „Během přípravného období jsem se několikrát snažila vrátit do plného tréninku, ale bohužel marně. Nohy jako by nebyly moje,“ posteskla si Koukalová, která před čtrnácti dny s definitivní platností oznámila, že na olympiádu nepojede. „Nebyla jsem schopna připravit se na úroveň, jakou olympijské hry

vyžadují. Chci dát příležitost lidem, kteří si to zaslouží, a ne někomu zbytečně blokovat místo,“ podotkla osmadvacetiletá závodnice.

Léčba u Koláře

Otázkou však zůstává, co s ní bude dál. Skvěle rozjetá kariéra se zasekla v době, kdy se měla blížit k vrcholu. Koukalová tedy běžky s malorážkou vyměnila za nekonečnou lékařskou péči. „Nebylo to lehké rozhodnutí, ale domluvili jsme se, že zbytek letošní sezony vynechá,“ vysvětlil Jiří Hamza, šéf biatlonového svazu. Nejlepší česká sportovkyně roku 2017 podstoupí léčbu u známého fyzioterapeuta Pavla Koláře a konečně si naordinuje klid. „Zdraví je přednější,“ podotkl Hamza.

Mezi zklamanými fanoušky se objevovaly spekulace, že by pravým důvodem absence Koukalové mohlo být těhotenství, biatlonistka ale veškeré další scénáře popřela. „Už jsem slyšela hodně verzí, ale jediným pravým důvodem je moje zdraví, to je všechno,“ sdělila ve videu na Facebooku.

Přesto se najdou lidé, kteří nevěří, že mistryni světa z loňského šampionátu v rakouském Hochfilzenu zastavila jen bolavá lýtka. Rakouský lékař a bývalý biatlonista Günther Beck se v rozhovoru pro ruský server Sportbox vyjádřil takto: „Neznám všechny detaily, ale je těžké uvěřit tomu, že léčba takového problému zabere tolik času.“ Podle něho je zarážející, že se Koukalová nepodrobila léčbě v konkrétním specializovaném zařízení.

Konec sezony, nebo kariéry?

Něco podobného ale biatlonistka nechystá ani teď. Hodlá být především v Česku a pravidelně docházet na kliniku profesora Koláře. „Zdraví má největší prioritu, chci se uzdravit a pak se uvidí, co dál,“ uvedla s výhledem na příští sezonu.

Biatlonový Světový pohár každoročně začíná na přelomu listopadu a prosince. Jestli se však na startu ve švédském Östersundu objeví i Koukalová, neví v tuhle chvíli nikdo. Její zdravotní stav se totiž od léta v podstatě nezměnil. Český národ, pro který se

biatlon v posledních letech stal vedle fotbalu a hokeje top sportem, věří, že předčasné ukončení aktuální sezony bude tím, co jí konečně pomůže. Ale ani sama biatlonistka netuší, kdy si znovu oblékne závodní dres. Jestli v srpnu na republikovém šampionátu v letním biatlonu, v listopadu ve Švédsku, nebo třeba už nikdy. Ano, i tato varianta je možná.

Foto autor| Foto: Robert Sedmík

Foto popis| Gabriela Koukalová

Příloha č.30

Sázka na tři ledové královny

5.2.2018 Týden str. 78 Olympijské hry

Stanislav Hrabě

Volba prezidenta republiky český národ rozdělila na dva nesmiřitelné tábory, zimní olympijské hry v jihokorejském Pchjongčchangu ho zase náležitě stmelí, předpovídají politologové. Nemýlí se. Velká sportovní událost vždycky vyburcuje fanoušky, v nichž probudí vlastenectví a národní hrdost. A nebude tomu jinak ani na asijských sportovištích.

Už dávno neplatí, že emocemi českého sportovního fanouška cloumají především letní olympijské hry. I zimní ho dokážou patřičně nažhavit. „Očekáváme příjem sázek v objemu pětasedmdesát milionů korun, stejný jako před čtyřmi lety v Soči,“ odhaluje zájem o asijské hry Markéta Světlíková, mluvčí sázkové kanceláře Chance.

Před dvěma lety při letních olympijských hrách v brazilském Riu de Janeiro prosázeli sportovní nadšenci v této kanceláři jen o deset milionů více, přestože se rozdávalo tři sta šest sad medailí v osmadvaceti sportech, kdežto v Pchjongčchangu je na programu „pouze“ patnáct odvětví a státní hymna na počest vítěze zazní „pouze“ osmadvadesátkrát. Máloco vzbudí národní hrdost více než vlajka stoupající při slavnostním ceremoniálu na stožár a slova hymny Kde domov můj. Český sportovní příznivec touží po zlatu, po bujarých oslavách při národním triumfu. A letošní hry mu mohou tuto radost dopřát, ve výpravě se najdou žhaví favorité na nejvyšší příčce.

Koukalová bude chybět

Přesněji řečeno favoritky. Ester Ledecká, Martina Sáblíková a Eva Samková – tři ledové královny, od nichž se očekává úspěch. První by měla dominovat v obřím slalomu v soutěži snowboardistek, druhá na 5000 metrů dlouhé trati v rychlobruslení, třetí ve snowboardcrossu. Sáblíková se Samkovou navíc obhajují olympijské zlato ze Soči. „Sázky na jejich vítězství tomu odpovídají,“ potvrzuje mínění fanoušků Karel Brettschneider, hlavní bookmaker Chance. „Ledecká má ve své nejsilnější disciplíně kurs 1,5, Sáblíková 1,7 a Samková 4,1,“ prozrazuje.

Bohužel se k nim nepřihlíží Gabriela Koukalová, jedna z nejlepších světových biatlonistek, vítězka Světového poháru 2016 a dvojnásobná světová šampionka, která se ze zdravotních důvodů her nezúčastní. Bez jejích oslnivých výkonů klesají šance na medailová umístění i ve štafetách. „Zájem o sázky na biatlon bez Koukalové dosti poklesl,“ připouští Brettschneider s dovětkem, že pozici lídra přebírá Veronika Vítková. Rovněž ona v minulosti ukázala, že pokud jí závod sedne, může se vyrovnat těm nejlepším. A stupně vítězů také dobře zná, tak proč by to nemohlo vyjít i tentokrát?

Tradiční sporty v pozadí

Všeobecně se očekává zisk čtyř až pěti medailí, ale je vidět, že zaměření českého (a bývalého československého) sportu se dost posunulo. V minulosti fanoušci spíše probírali, kdo se prosadí mezi skokany na lyžích, vždyť Jiří Raška se stal v roce 1968 ve francouzském Grenoblu prvním vítězem na zimních hrách. Jenže kdeže loňské sněhy jsou – schopný vládce skokanského můstku je v nedohlednu.

Mnozí také tipovali, jak dopadne krasobruslení. Stačí připomenout zlaté kroužení po ledě Ondřeje Nepely na ZOH 1922 v japonském Sapporu. Je nyní někdo, kdo by porotu zaujal natolik, aby nasbíral vysoké známky? Není, darmo mluvit.

Bez dobrého umístění se málokdy vraceli běžci na lyžích, kteří také mají ve svém středu korunovanou ledovou královnu, Kateřinu Neumannovou, která zvítězila na ZOH 2006 v

italském Turíně. Jenže letos by bylo považováno za malý zázrak jakékoli umístění v první desítce.

Ať se člověk probírá letošní olympijskou nominací odshora dolů, zprava doleva, žádnou výraznou osobnost, která by mohla v těchto tradičních zimních odvětvích rozšířit sbírku medailí, nenalezne.

Osamocený Moravec

Českou výpravu na 23. zimních olympijských hrách tak potáhnou již zmíněné rychlobruslení, biatlon a snowboarding, sporty, které se dostaly na výsluní až v posledních letech. Je paradoxní, že v rychlobruslení by za normálních okolností Česká republika neměla mít sebemenší nárok na medaili, na rozdíl od velmocí jako Nizozemsko, Kanada, USA, Německo či Rusko. Vždyť ani nemáme speciální ovál! Jenže Martina Sáblíková je trojnásobná olympijská vítězka a letos má k sobě navíc ještě další borkyni – Karolínu Erbanovou, která umí krátké tratě, ve sprintu na 500 metrů je nejlepší Evropankou. Tak to už je docela slibné.

Rovněž snowboarding může přinést několik medailí. Vedle Evy Samkové a Ester Ledecké se o nejvyšší příčky určitě popere se zarputilostí sobě vlastní Šárka Pančochová v Big Airu a slopestylu. Disciplínách, které starší generace ani neumí vyslovit, natož si pod nimi něco smysluplného představit. A přitom mohou Českou republiku proslavit.

Od českých mužů se pronikavé výsledky na jihokorejských kolbištích neočekávají. Jedinou výjimkou je biatlonista Ondřej Moravec. Jeho výstavní tratí je nyní vytrvalostní závod, v němž prokazuje přesnou mušku i běžeckou výdrž. Přestože na předchozích hrách v Soči bral dva cenné kovy na jiných tratích, nebezpečný pro soupeře bude zejména na patnáctikilometrové distanci. A kdyby se k němu přidali ještě další kolegové, což není úplně vyloučeno, mohlo by se něco urodit v mužské štafetě.

Vypelichaný hokejový turnaj

Bez šance na medaili nikdy není ani hokejový tým. Může překvapit příjemně, ale i nehezky. Jenže letos bude váha olympijského zlata v hokeji o hodně nižší než na minulých hrách. Turnaj se totiž koná bez největších hvězd, které se soustřeďují v nejsilnější soutěži světa – kanadskoamerické NHL.

Byla to obrovská událost, když se olympijské hry vymanily z pseudoamatérského pojetí a jejich reglement pustil na start i ty nejlepší profesionály. A byla to sláva o to větší, když první otevřený turnaj se všemi veličinami vyhráli v roce 1998 v japonském Naganu čeští hokejisté. Uplynulo dvacet let a všechno se vrátilo zpátky – hokejisté z NHL v Pchjongčchangu startovat nebudou, kluby je nepustily. Podle šéfa NHL Garyho Bettmana si jich mnoho stěžovalo na nepříjemný dopad turnaje na celou sezonu, hlavně na boje ve Stanley Cupu. Nejvíce se bály zranění svých draze placených hráčů. K dohodě mezi oběma organizacemi – NHL a MOV – nakonec k lítosti hokejových nadšenců nedošlo.

Ač to zní neradostně, bez hráčů NHL budou výběry Kanady, USA, Švédska i Finska dost oslabeny, čímž se otvírá prostor pro český tým. „Věřím, že budeme mít dobré mužstvo se šancí na úspěch,“ prohlásil trenér Josef Jandač, jehož v roli hlavního kouče reprezentace čeká první olympijský turnaj. A fanoušci jeho svěřencům docela věří. „Na vítězství jsme vypsali kurs 1,9, na zisk medaile 2,7,“ říká bookmaker Brettschneider.

Největšími favority však čeští hokejisté nejsou, od vzpomínaného naganského opojení se probjovali mezi nejlepší tři týmy už jen v roce 2006 v Turíně, kde brali bronz. Nikterak závratná bilance.

Největšími favority hokejového turnaje jsou v očích sázkařů Rusové, kteří však nesmějí reprezentovat svou vlast, ale stejně jako další ruští sportovci startují pod neutrální vlajkou. Všechno způsobila dopingová aféra obřích rozměrů. Ruští sportovci byli usvědčeni, že si k vynikajícím výsledkům, vítězstvím a medailím pomáhali nedovolenými podpůrnými prostředky, přičemž na organizovaném podvodu se podílel i stát (viz rozhovor, str. 88). Tresty následovaly přísné – mnoho ruských závodníků muselo vrátet medaile z předchozích olympijských her v Soči a byla jim zastavena činnost.

Rusové bez hymny

Původně hrozilo, že z letošní olympiády bude vyloučena celá ruská výprava, nakonec přišel kompromis. Her se mohou zúčastnit jen prokazatelně „čistí“ ruští sportovci, a to pod neutrální vlajkou, bez státních symbolů a bez hymny v případě triumfu. Hrany se obrousily. „Naši sportovci budou v Pchjongčchangu v nelehké situaci. Tvrdit o nich, že nejsou patrioti, to je pro mne absolutně nepřijatelná věc,“ upozornil na složitou pozici svých krajanů Alexander Žukov, předseda ruského olympijského výboru. Ani on se trestu nevyhnul, přišel o členství v MOV.

A ještě jedna výprava vzbuzuje velké emoce – ta domácí. Jihokorejští sportovci budou po dlouhých letech na zahajovacím ceremoniálu pochodovat pod společnou vlajkou se Severokorejci (viz Limity korejského sblížení, str. 81). Letošní zimní olympijské hry v jihokorejském Pchjongčchangu budou v mnoha směrech hodně zajímavé.

***

České medailové naděje

* EVA SAMKOVÁ – Zlatá medailistka z posledních zimních olympijských her v Soči a vítězka Světového poháru se v Koreji představí ve snowboardcrossu. Rodačka z Vrchlabí se vydá na trať v pátek 16. února. Kvalifikační jízdy startují ve 2.00, finále pak ve 4.15.

* ESTER LEDECKÁ – Snowboardová kometa posledních let suverénně kraluje světovému poháru a do Pchjongčchangu se vydá s těmi nejvyššími ambicemi. Vedle její parádní disciplíny, paralelního obřího slalomu, který je na programu v sobotu 24. února od 4.00, se představí i v alpských disciplínách.

* ŠÁRKA PANČOCHOVÁ – Vysoké skoky plné technických prvků a náročné překážky, to je disciplína jménem slopestyle, která se v programu olympijských her objeví teprve podruhé. Po pátém místě ze Soči se Pančochová bude snažit zabojovat o lepší umístění i přes operace ramen, které loni prodělala. Vedle slopestyle, který se jede 12. února od 2.00, se česká reprezentantka představí i na U-rampě (13. února, 2.00) a na Big Airu (23. února, 1.30).

* MARTINA SÁBLÍKOVÁ – Trojnásobná zlatá medailistka z OH ve Vancouveru a Soči
Martina Sáblíková míří do Koreje za dalším vítězstvím na rychlobruslařském oválu.
Popere se o něj hlavně na tratích 3000 m (10. února od 12.00) a 5000 m (16. února ve
12.00). V týmu trenéra Petra Nováka se představí i specialistka na kratší tratě Karolína
Erbanová, která do svých závodů naskočí ve středu 14. února (1000 metrů) a v neděli 18.
února ve 12.00 (500 metrů).

* BIATLON – I přes neúčast české jedničky Gabriely Koukalové budou biatlonové tratě
jedním z nejsledovanějších sportovišť. Dobře načasovanou formu by měli mít Veronika
Vítková i Ondřej Moravec. Bez šance na medailové umístění nejsou ani další čeští
závodníci. Biatlonové soutěže startují sprintem žen v sobotu 10. února ve 12.15 a uzavře
je mužská štafeta v pátek 23. února ve 12.15.

* HOKEJ – Poprvé od turnaje století v japonském Naganu se na letošních olympijských
hrách nepředstaví nejlepší hráči světa. NHL se nedohodla s Mezinárodním olympijským
výborem a zakázala svým hráčům start. Šance české reprezentace by tak mohly vzrůst.
Češi začnou turnaj proti domácí Jižní Koreji ve čtvrtek 15. února od 13.10, další utkání
sehrájí 17. února ve 4.10 s Kanadou a základní skupinu zakončí proti Švýcarsku v neděli
18. února v 8.40. -szb-

Foto autor| Stanislav Hrabě

Foto autor| Foto: Profimedia, Tomáš Nosil, Red Bull, ČTK

Foto popis| NEJVĚTŠÍ ČESKÉ NADĚJE. Na olympijské zlato zaútočí tři ledové
královny (zleva Martina Sáblíková, Ester Ledecká a Eva Samková).

Foto popis| ZLATÝ SKOKAN. Prvním československým zimním olympijským vítězem
se stal v roce 1968 v Grenoblu skokan na lyžích Jiří Raška. Letos ve výpravě jeho zdatný
následovník není.

Příloha č.31

NAHRADÍ HOLKY GÁBINU K.?

26.1.2018 Sport magazín str. 03 Obsah

ZDENĚK JANDA

EDITORIAL

Mohou být hvězdami české výpravy v Koreji. Holky na prknech.

Tedy oprava. Jedna i na lyžích. Eva Samková a Ester Ledecká. Olympiáda se blíží, oheň prohřeje zamrzlý Pchjongčchang, ve kterém během zimy klesají teploty k minus dvaceti, v pátek devátého února. Přesně za 14 dní.

Co se mi vybaví, když se řekne Soči 2014? Na minulých Hrách jsem psal hlavně o hokeji, takže především šedivá česká vystoupení na ledě. Divná atmosféra okolo týmu, nabručený a dotčený kouč Alois Hadamczik.

A dál? Výbuch upřímné radosti tehdejší šampionky „Evky“. Neviděl jsem to naživo, ale záběrům nešlo uniknout. Jak si frčí pro zlato. Potom křepčí na stupních. Vlní se. S knírkem, který k ní neodmyslitelně patří. Stejně jako povaha, skvěle pasující ke sportu, v němž vyniká. Je to prostě takové free... Když to nevyjde? Tak se to nezblázní.

Ledeká je trochu jiný úkaz. Odmala na očích, hlavně díky slavnému otci. Mimořádně zapálená, tréninkový maniak. I Samková připouští: „Je to nezmar. Já se taky potřebuju pořad hýbat. Ale asi ne jako ona.“ Značka STR se dere na globální mapu, ojedinelou obojživelnici sponzoruje mimo jiné Coca-Cola. A krásně ji zobrazuje její brácha. I o tom se přesvědčíte na následujících stránkách. Holky na prknech mají šanci rozproudit olympijské šílenství. A nahradit jiného národního miláčka - biatlonistku Gabrielu Koukalovou. „Evka“ jde do akce 16. února. Ester se ve snowboardu o zlato porve o osm dní později. Mezitím si stříhne něco na lyžích. Kdo umí, ten umí.

Ale pořad má co dohánět. Na zlata zatím vede první dáma 1:0.

O autorovi| ZDENĚK JANDA, redaktor Sport Magazínu

Foto popis|

Příloha č.32

Jde to i bez Koukalové, biatlonisté už mají v Koreji splněno

12.2.2018 tyden.cz str. 00 OLYMPIJSKÝ BLOG

- krm -

V Koreji biatlonistům chybí největší hvězda posledních let Gabriela Koukalová. Začátek letošní sezony byl navíc velmi špatný, hlavně muži se na nejlepší ještě v prosinci dívali hodně zdaleka. Jenže po dvou úvodních závodech olympijského vrcholu sezony je v Pchjongčchangu přesto všechno jinak.

V Koreji biatlonistům chybí největší hvězda posledních let Gabriela Koukalová. Začátek letošní sezony byl navíc velmi špatný, hlavně muži se na nejlepší ještě v prosinci dívali hodně zdaleka. Jenže po dvou úvodních závodech olympijského vrcholu sezony je v Pchjongčchangu přesto všechno jinak a česká biatlonová reprezentace má už teď v podstatě nad očekávání splněno. Stříbro Michala Krčmáře a bronz Veroniky Vítkové znamenají, že úspěšná éra svěřenců šéftrenéra Rybáře ještě zdaleka nekončí.

Před měsícem by si na to asi nikdo nevsadil, ale čeští biatlonisté opět přesvědčili, že v posledních letech umějí na vrchol sezony načasovat formu fantasticky. Leckdo je přitom na jejím začátku odepisoval. Bez zraněné Koukalové to prý není ono a ostatní na světovou špičku nestačí, lamentovala část fanoušků.

Ondřej Rybář však biatlonisty už na začátku zimy hájil s tím, že rozpoložení nemůže být ideální v průběhu celého závodního roku a že tvrdá letní příprava směřovala k jasnému cíli - únorovým korejským hrám. Po premiérových víkendových závodech se teď může smát. Veronika Vítková nejprve vybojovala ve sprintu bronz, o den později pak nejlépe v životě zajel Michal Krčmář, který skončil druhý.

Česká výprava tak má díky biatlonistům první dvě medaile. Že by se jim mohlo podařit zopakovat čtyři roky starý šestinásobný úspěch ze Soči, se ještě v pátek jevílo jako naprosto bláhové snění. Vítková s Krčmářem však naznačili, že se stát může cokoliv. Vždyť do stíhacích závodů oba vyrazí ze skvělých pozic, a pokud navážou na dobrou střelbu ze sprintu, mohou o umístění na stupních vítězů znovu bojovat.

Ve sprintu si navíc kromě Vítkové velmi solidně vedly i další ženy, což je výrazným povzbuzením pro štafetu i další individuální závody. Bez Koukalové to zkrátka jde, zjistili reprezentanti i fanoušci. A jestli se vše zastaví "jen" na dvou medailích? Nechme se překvapit, biatlonistům zatím ty příjemné šoky vycházejí skvěle.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/sport/zoh-2018/olympijsky-blog/jde-to-i-bez-koukalove-biatloniste-uz-maji-v-koreji-splneno_467062.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

tyden.cz

Příloha č.33

Olympiáda bez Koukalové? Taková ŠKODA!

22.2.2018 Sport str. 18 ZOH 2018

IVO POSPÍŠIL

Kouč Mazet o TOP hvězdách světového biatlonu

Byl jedním z těch, který z Martina Fourcada udělal biatlonový fenomén. Pak ale od něj odešel. A co víc, k rivalům, s nimiž se ho nyní snaží svrhnout! „Takový je ale život, já toho rozhodnutí nelituji,“ říká v rozhovoru pro Sport francouzský trenér norské reprezentace Siegfried Mazet. Vypráví, jak bylo těžké nevzít na ZOH Ole Einara Björndalena. Nebo jak moc chybí Gabriela Koukalová.

PCHJONGČCHANG – Stojí u dalekohledu a co chvíli gestikuluje. Něco jim vysvětluje. Anglicky. „Norština? Ta je těžká. Navíc si chci být jistý, že mi sportovci rozumí a já jim. To je důležitější,“ říká Siegfried Mazet. Vloni pustil v biatlonovém prostředí trochu zlé krve. Nemá problém o tom i mluvit. Zprvu mi dá deset minut, ale nevádí, když rozhovor doděláme i za chůze k jeho zázemí.

* Jak těžké bylo opustit francouzský tým a přejít k norskému?

„Bylo to těžké, protože jsem opustil své kamarády... ale takový je život. Občas když cítíte nějakou šanci, musíte za ní jít. A tak to bylo. Bylo to těžké hlavně první měsíc minulou sezonu, ale tam, kde nyní dělám, jsem si našel nové vztahy se sportovci a trenéry. Jsem velmi rád, že jsem to udělal.“

* Martin Fourcade byl ale z toho vašeho rozhodnutí velmi naštvaný...

„Hm, to je pravda. Já se ale rozhodl sám za sebe. Nikdy jsem předem neříkal, že odejdu, přesto šlo o mé rozhodnutí. Už před tím odchodem jsem věděl, že to bude těžké a že z toho Martin nebude šťastný.“

* Jak jste pak vnímal všechny ty reakce, které se kolem toho vyrojily?

„Ano, Martin pak novinářům říkal, že to je jako zrada jít k Norům, protože to jsou ti největší nepřátelé... Já jsem v první řadě profesionál a nikomu nepatřím. Vedu si svůj život po svém. Martin je velmi dobrý člověk, má výjimečné schopnosti, ale musí pochopit, že i já mám svůj život. Musím pak i říct, že tam kde jsem, jsem spokojený.“

* Trénujete dalšího giganta...

„Jsem rád, že jsem do toho norského projektu šel. I můj plat ve Francii nebyl nijak velký a toto byla i příležitost přijít si na lepší peníze. Takže by lidé jako Martin, kteří vydělají dva miliony eur ročně, neměli jen tak říkat, že bych měl někomu zůstat po boku za jeden nebo dva tisíce eur měsíčně. Tak to je.“

* Jak dlouho to tedy trvalo, než jste akceptoval norskou nabídku?

„Dva dny. Domluvili jsme si setkání a dělalo to na mě dobrý dojem. Řekl jsem si: O. K., je čas jít.“

* Bavit jste se o tom pak s Martinem

„Ne.“

* A poté jste se nějak do kontaktu dostali?

„Minulou sezonu to bylo komplikované, naše textové zprávy byly dost chladné, ale pak se to během MS v Hochfilzenu zlepšilo. Poslali jsme si i pár vtipů. Už je to lepší.“

* Je znát, že se to trochu zahojilo, s francouzskými trenéry si normálně povídáte.

„Jo, to je v pohodě. Z tohoto pohledu se nic nezměnilo.“

* Jak je ale nyní těžké porazit muže, kterého jste svým způsobem pomáhal stvořit?

„Už ve chvíli, kdy jsem opouštěl francouzský tým, jsem věděl, že Martin je velká hvězda. A že asi může být ještě silnější, on tímhle svým způsobem také dostal novou výzvu. Možná pocit pomsty... On tyhle těžké situace umí využít jako palivo pro svůj skvělý motor. Kluci, které teď mám ale k dispozici, mají také velký potenciál, ale i oni musí tvrdě pracovat. A na tom pracujeme každý den. Není to složité, složité je mít tu vášň, trpělivost a chtít se zlepšovat.“

* Jak je však těžké koučovat takhle nabitý tým plný hvězd a individualit?

„Pro mě je to normální, nic neobvyklého. Já v nich ani nevidím žádné hvězdy, když pracujeme, dělám svou práci jako vždy. Je ale důležité, že musíte měřit všem stejně a soustředit se na každého stejně. Nedělat rozdíly. Jsou to dobří lyžaři a nesmíme opomenout jejich zkušenost, ale zároveň je nutné zapomenout na jejich předešlé medaile a úspěchy.“

* Tak třeba o bratrech Tarjei a Johannesovi Böövých se říká, že jsou to velcí vtípálci. Jak je vnímáte vy?

„Jsou, ale pozor, na tréninku jsou stoprocentně soustředění. Navíc jako bratři k sobě mají fakt blízko. Mají mezi sebou silný vztah. Když jsem předtím byl ve Francii, tak bratři Martin a Simon Fourcadové byli úplně jiní. Teď už je to lepší, ale ze začátku byli občas mezi nimi malé neshody a třenice. V soukromí k sobě byli v pohodě, ale v biatlonu to tak vřelé nebylo.“

* A Böövi?

„Ti jsou právě jiní. Mají v sobě tu stejnou vášeň, oslavují navzájem úspěchy toho druhého... jsou to oba správní chlápci.“

* Nebojíte se ale vy od nich nějakého vtípku?

„Ne, to ne. A když nějaký přijde, vím, že ke mně mají pořád stejný respekt jako předtím. Ono když s vámi lidé žertují, tak víte, že s nimi můžete počítat. Naopak, když někoho nemáte rád, tak s ním sotva žertujete. Takže jsem vlastně rád, že se dovedeme spolu všichni zasmát.“

* Jaký je pak Emil Hegle Svendsen? O něm se říká, že je hodně sebevědomý...

„Ano, ale také umí být pěkným vtipálkem. Jen je trochu víc opatrný. Je s ním také sranda, ale když je na veřejnosti, tak se spíše hlídá.“

* Čím to, že se pak norský tým zdá být od všech tak odskočený. Je to tou velkou základnou běžeckých lyžařů?

„Nemyslím si. On si každý myslí, že Norsko je větší, než je. Ano, je to velká země lyžařů, ale nemá o moc víc než ostatní. Jasně, možná mají trochu víc peněz nebo jiné další doprovodné věci ohledně lyžařského byznysu a to jim pomáhá... Ale nemyslím, že je to kdovíjaká výhoda. Lidé si myslí, že Norové jsou silnější než oni, ale to není pravda. Tohle o tom nerozhoduje.“

* Jak pak Norové vnímají české biatlonisty?

„Je tam velký respekt. Musíte sledovat svého soupeře, a když k němu máte respekt, máte pak i respekt u nich. Cítím úctu ke Gabi Koukalové, k vašim dalším ženám a mužům. Ve smíšené štafetě jste častokrát ukázali, že tam umíte být... Veronika Vítková tady získala bronz, Michal Krčmář bral stříbro. Jste tým, se kterým se počítá.“

* Co by měli Češi udělat, aby se ale třeba dostali na norskou úroveň?

„V první řadě máte skvělého trenéra. A když se podíváte na váš tým nebo atmosféru, která u vás v týmu panuje, tak to je ta cesta, jakou se má jít za dobrými výsledky. Ty však zase nikdy nesmí rušit trenéry, protože když se ženete za výsledky, zapomínáte na to, proč jste byl před tím tak dobrý. Je potřeba dál držet stejnou koncentraci.“

* Jak pak vidíte absenci Gabriely Koukalové na zimní olympiádě?

„To je příšerné. Opravdu. Ona je skvělá a každý by ji tu rád viděl, jak třeba bojuje s Kuzminovou, Slovenkou, vaší sousedkou. Je to škoda a doufám, že se vrátí příští sezonu.“

* Souhlasíte s jejím rozhodnutím, kdy se rozhodla kvůli zdraví sezonu ukončit?

„Rozhodně, myslím, že v takovou chvíli je to lepší a připravit se na tu další. Když se necítí dobře, je lepší to brát s nadhledem a vzhlížet k budoucnosti.“

* I vy tu však máte jednu absenci superhvězdy. Jak bylo těžké nevzít do Koreje Ole Einara Björndalena?

„Tohle bylo složité. Všichni víme, co tenhle borec dokázal, ale jak jsem říkal, při trénování prostě musíte zapomenout na umístění a úspěchy z minulosti. Ole je bezpochyby obrovská hvězda, ale když je prostě v průběžném pořadí šest kluků před ním lepší a on je až sedmý, tak se nedá nic dělat. Ať jste jakkoliv dobrý jako Ole Einar.“

* V Norsku ale na to musel být kladen velký tlak, aby jel...

„Ano, to byl. Každý na to čekal, že pojede, ale co mohu dělat? Taková byla pravidla, on má navíc vlastní přípravu... Ani pro mě to nebylo vůbec snadné.“

* A nyní, když se olympiáda blíží ke konci a zase nastane Světový pohár... Může v něm Johannes Thingnes Bø zlomit vládu Fourcada?

„No, tento rok... ale ano, pořád je to možné. Tahle olympiáda bude stát hodně sil, hlavně Martina, a Johannes může být stále pro něj velkou výzvou. Pořád je kandidátem celkového vítězství. Martin má sice nyní menší výhodu, ale nikdy nevíte. Je to stále možné a věříme v to.“

***

BIATLON NA ZOH 2018

Dnes štafeta žen (12.15)

Zítřa štafeta mužů (12.15)

JAK JEDOU ČEŠKY ŠTAFETU

1. úsek Eva Puskarčíková

2. úsek Jessica Jislová

3. úsek Markéta Davidová

4. úsek Veronika Vítková

očíma experta

Ondřej Rybář

šéftrenér české reprezentace

Je z něj už Nor

„Siegfried? To je Francouz a dělá u Norů. Ty věci ohledně jeho odchodu se už malinko uklidnily, ale musím říct, že jsme se o trochu víc bavili, když byl ještě u Francouzů, To byl víc komunikativnější. S Francouzi fungujeme dál, bavíme se stejně, ale z něj se stal trošku Nor. Každopádně se jim ale nyní daří, mají výborné běžce, udělali velký progres, střelecky je to takové nahoru dolů... dál se pozdravíme, občas něco prohodíme, ale vlani se to řešilo daleko víc. Letos už se to bere tak, že u těch Norů prostě je.

Cítím úctu ke Gabi Koukalové, k vašim dalším ženám a mužům.

O autorovi| IVO POSPÍŠIL, Původní zpravodajství ze ZOH redaktor deníku Sport
Fotbalový expert deníku Sport ivo.pospisil@cncenter.cz

Foto autor| FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ

Foto popis| GABRIELA KOUKALOVÁ

Foto popis| MARTINE FOURCADE

Foto popis| BYL SNADNÝM TERČEM. Do biatlonového kouče Siegfrieda Mazeta se střefovali, že zradil svou zem - Francii.

Příloha č.34

Známý rakouský lékař: Koukalová? Je těžké uvěřit, že jde jen o svalové problémy

26.1.2018 sport.aktualne.centrum.cz str. 00 Biatlon

Sport

Gabriela Koukalová vyvrátila spekulace a zdůraznila, že za vynechanou sezonu opravdu mohou jen potíže s lýtky. Ne každý ale oficiální verzi věří. Praha - Jedním

Praha - Jedním z odborníků, kterým zdravotní problémy elitní české biatlonistky připadají přinejmenším podivné, je známý rakouský lékař Günther Beck. Bývalý biatlonista, v současné době se objevující coby odborník při přenosech v rakouské televizi, vyjádřil nedávno své pochyby.

"Neznám všechny detaily, ale je pro mě těžké uvěřit, že Koukalová má pouze svalové problémy," řekl Rakušan.

Za zvláštní označil především fakt, že se léčba v podstatě banálního problému natáhla na dlouhé měsíce, během kterých navíc nedošlo k žádnému zlepšení.

"Nemám nic společného s českým týmem a neznám podrobnosti o zdravotním stavu Koukalové. Informace mám jen z oficiálních prohlášení. Ale je těžké uvěřit tomu, že léčba takového problému zabere tolik času," prohlásil Beck.

Rakouský lékař pracující na klinice v rakouském Aspachu zároveň nepochopil, proč hvězdná biatlonistka neléčila zranění v nějakém specializovaném zařízení. "Je nutné omezit zátěž a současně ji kombinovat s fyzioterapií, akupunkturou a laserovou terapií," vysvětlil.

Koukalová se naopak prakticky neléčila a pokračovala dokola v marné snaze o trénink na olympijské hry v Pchjongčchangu. Ty musela nakonec stejně oželeť.

"Pokud Gaby chce opravdu vyřešit tento problém, zvu ji do naší kliniky," dodal Beck. Biatlonistka oznámila ukončení sezony, která pro ni vlastně ani nezačala, v pátek 12. ledna. S tím, že léčení bude probíhat na klinice doktora Pavla Koláře.

URL| <https://sport.aktualne.cz/biatlon/znamy-rakousky-lekar-koukalova-je-tezke-uverit-ze-jde-jen-o/r~be2f6496027111e89704ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

aktualne.cz